

સામાયક સૂત્ર.

(અર્થ સહિત)

તથા
| કૈત્યવેદન, સ્તવનો, છંદો. અર્થપ્રકારી
પુજા, સ્નાત્ર વીગેરે.

અંભાતવાળા શા. અબ્બાલાલ સાંકલચંદની. મહુમ
પત્નિ બાર્થ ક્ષમાળીના પુન્યાર્થે.
સાધર્મી (જૈન) ભાર્થેના તથા બહેને.ને બેટ.

છપાની પ્રસિદ્ધ કરનાર
શા. અંબાલાલ સાંકલચંદ તરફથી.
(અંભાત નિવાસી)

માસ્તર ઉમેદચંદ રાયચંદ.
શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધક શાળાના ધર્મ શિક્ષક
મુ. અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૫૦૦
સંવત ૧૯૭૧ વીર સંવત ૨૪૪૧ સને ૧૯૧૫

શ્રી "મત્યપ્રકાશ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શંકરાભાઈએ છાપી.
અમદાવાદ.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

| गजगती कपीरात्रि विभाग |

अनक्रमांक ५८६५

वर्गांक

पुस्तकनु नाम २५११५३ २२१

दिनांक ५२९.६३.३

સામાયક સૂત્ર.

(અર્થ સહિત)

તથા

ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, છંદો, અષ્ટપ્રકારી
પુજા, સ્નાત્ર વીગેરે

ખંભાતવાલા શા. અંબાલાલ સાંકલચંદની મહુમ
પત્નિ બાઈ રૂક્ષમાણીના પુન્યાર્થે.
સાધર્મી (જૈન) ભાઈઓ તથા બહેનોને ભેટ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. અંબાલાલ સાંકળચંદ તરફથી.

(ખંભાત નિવાસી)

માસ્તર ઉમેદચંદ રાયચંદ.

શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધક શાળાના 'ધર્મ' શિક્ષક
મુ. અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૫૦૦

સંવત ૧૯૭૧ વીર સંવત ૨૪૪૧ સને ૧૯૨૫

શ્રી "સત્યપ્રકાશ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શંકરાભાઈએ છાપી.
અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના

અમદાવાદ

આ લઘુ પણ ઘણું ઉપયોગી પુસ્તક છે. મૂકતાં સર્વે જૈનભાઈઓ તથા જહેનોને જણાવવા રજા લઉં છું કે આ પુસ્તક પ્રથમ મહેસાણા શ્રી યશોવિજયજી જૈન પાઠશાળા તરફની સંવત ૧૯૫૭ ની સાલમાં બાહ્યર પડ્યું હતું. તે ઉપરથી તથા બીજા પુસ્તકોમાંથી તેને લગતા ઉપયોગી વિષયો લઈ આ પુસ્તક છપાવવામાં આવેલું છે.

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધીમાં આવવાનું પ્રયોજન જ્ઞાતે વી-સાશ્રીમાળી મૂલ ખંભાતના પણ હાલમાં વેપાર અર્થે મુંબઈમાં રહેતા શા. અંબાલાલ સાંકળચંદ બાબશરીયા વાલા તેમની સુપત્નિબાઈ રૂક્ષમાણી કે જેઓ (૩૨) વર-સની નાનીવયમાં પંચત્વ પામ્યા હતા તેમના પુન્યાર્થે આ પુસ્તક છપાવવાની તેમની ઇચ્છા થઈ કારણ કે તેઓ હમેશા સામાયક કરતા હતાં તેમજ તેમની પત્ની પણ ધર્માનુંરાગી હતા તેથી તેમનો વિચાર થયો કે જેઓ સામાયક તેમજ જીનેશ્વર ભગવાનની પૂજા કરનારા ધર્માનુંરાગી જીવો સમજણ પૂર્વક ધર્માનુંધાન કરે તો તેમને ઘણાજ લાભ થાય, તેથી આ નાનકડું પણ અર્થ સહિત વિધિસહીત તેમજ પૂજા કરવા જતાં પણ ઉપયોગી થઈ પડે તેવું પુસ્તક છપાવી ભેટ તરીકે આપવાનો વિચાર તેમનો હતો તેવામાં આ પુસ્તકના પ્રસિદ્ધ કર્તાનો અને તેમનો ખંભાતમાં મેલાપ થયો અને તેમની સમ્મતી મલવાથી આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધીમાં આવેલું છે અને તેનો સઘલો ખર્ચ તેઓ સાહેબે આપેલો છે તે માટે તેમને ધન્યવાદ ધરે છે એજ સુજ્ઞેશુ કીંબહુના

પ્રથમ વેશાખ સુદી ૧૫.

લીં પ્રસીદ્ધકર્તા.

અનુક્રમણીકા.

સૂત્ર.	પાનું.
૧ નવકારથી અરીહંતચૈધ્યાણના સૂત્રો અર્થ સાથે તથા મુહુપત્તિના ૫૦ બોલ સામાયક લેવાનો પારવાનો વિધિ તથા ચૈત્યવંદનનો વિધિ તથા જગચિતામણીનું ચૈત્યવંદન અર્થસહિત.	૧ થી ૨૫
૨ ચૈત્યવંદનો નંગ ૮ શ્રી મંધરજીનના ચોવીસ જીનનું, શ્રીઃપરમાત્માનું શ્રી પાર્શ્વજીનનું, વીસ સ્થાનકનું, તીર્થ વંદનાનું, શ્રી સીદ્ધાચલજીનું.	૨૫ થી ૨૮
૩ સ્તવનો શ્રી સીદ્ધાચલજીનાં ૩ પુંડરીક ગીરીનું, રીખવદેવ સ્વામીના ૩, શાંતીનાથનું, મુનીસુવ્રત સ્વામીનું, વીરજીન સ્તવન.	૨૮ થી ૩૬
૪ રૂડો માસ વસંત, આનંદધનજીનું પદ, કુમકુમનેપગલે-શ્રીમધરજીનના સ્તવન ૨, શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ ચારમંગલ. શ્રી ગૌતમ પ્રભાતી સ્તવન તથા શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.	૩૭ થી ૪૨ ૪૩ થી ૪૪
૫ શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન.	૪૫ થી ૫૪

- ૬ નવાણું પ્રકારની પૂજા તથા શ્રી વિ-
નય વિજયજી કૃત આદિજન વિનતિ ૫૪ થી ૫૮
- ૭ છદો 'નવકારનો-શાંતિજનનો-સોલ
સતીનો શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ-શ્રી
ત્રેસઠ શિલાકા પુરૂષોત્તમ પ્રભાતીયુ' ૫૮ થી ૭૩
- ૮ શ્રી દેવવિજયજી કૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા
તથા પૂર્વાચાર્ય કૃત સ્નાત્ર પૂજા. ૭૩ થી ૮૨
- ૯ શ્રી વચ્છ ભંડારી કૃત પાર્શ્વજીન કળશ ૮૨ થી ૯૨
- ૧૦ સકલચંદ્રમુની કૃત સત્તરભેદી પૂજામાં-
થી પાંચમી પુજ્યની પૂજા તથા ન્હવણ
કરતાં બોલવાના કાવ્ય.
- ૧૧ શ્રી શેત્રુંજય તીર્થના ૨૧ નામ સં-
બંધી ખમાસમણ આપવાના દુહા. ૯૨ થી ૯૫
- ૧૨ થોથો. સંખેશ્વરજીની પચુસણની
થોથો સીદ્ધચક્રની બીજ પાંચમ આ
ઠમ એકાદશી સીદ્ધગીરીની, રૂપભ-
દ્રવની મંધરસ્વામીજીની થોથો. ૯૬ થી ૧૦૦
- ૧૩ પચ્ચખાણો સવારનાં સાંજના બધાએ. ૧૦૧ થી ૧૦૧
- ૧૪ હિતવચન માલના બોલ ૧૦૮ ૧૦૬ થી ૧૧૦
- ૧૫ બોધ વચનના બોલ. ૫૩ ૧૧૦ થી ૧૧૬

શ્રી.

સામાયક સૂત્ર.

(અથ સહિત.)

૧ ॥ અથ નવકાર મત્ર, ॥

નમો અરિહંતાણુ—અરિહત ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ,
નમો સિદ્ધાણુ—સિદ્ધ ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ,
નમો આચરિયાણુ—આચારજી ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ,
નમો ઉવજઝાયાણુ—ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર થાઓ.
નમો લોએ સવ્વ સાહુણુ—લોકની અદર સર્વ સાધુઓને
મારો નમસ્કાર થાઓ,

એસો પચ નમુકારો—એ પાંચ નમસ્કાર.

સવ્વ પાવપ્પણાસણો—સર્વ પાપના નાશ કરવાવાળા છે,
મંગલાણુચ સવ્વેસિં—સર્વ મંગળીકને વિશે,
પદમં હવધ મંગલં—તે પેહેલું મંગળીક છે.

પદ (૯) સુપદા (૮) ગુરુ (૭) લઘુ (૬૧) સર્વ વર્ણ (૬૮)

૨ ॥ અથ પંચ દિવ્યના અર્થ. ॥

પંચિ દિવ્ય સંવરણો—પાંચ ઇન્દ્રિયાના વિકારને રોકનાર,
તહ નવવિહ બંભચેર ગુત્તિધરો—તથા નવ પ્રકારના શિ
યળાત્રતની ગુપ્તિને ધારણ કરનાર,
ચરિવિહ કસાયમુકકો—ચાર પ્રકારના કસાયથી છુટા,
ઈવ્ય અઘારસ ગુણેહિં સજુતો ॥૧॥—એ અઘાર ગુણે કરી
ને સહીત હોય. ॥૧॥

પંચમહોવય જુતો—પાંચ મહાત્રત યુક્ત,
પંચવિહાચાર પાલણ સમથો—પાંચ પ્રકારના આચાર
પાળવાને સમર્થ હોય,
પંચસમિઓતિગુતો—પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિ, સહિત
છતાસ ગુણો ગુરૂ મજ્જ ॥૨॥ એ છત્રીસ ગુણે કરીને સ-
હીત મારા ગુરૂ છે. ॥ ૨ ॥
ગાથા (૨) પદ (૮) ગુરૂ (૧૦) લઘુ (૭૦) સર્વ વર્ણ (૮૦).

૩ ॥ અથ ઇન્દ્રિયામિ ખમાસમણાના અર્થ ॥
ઇન્દ્રિયામિ ખમાસમણો—ક્ષમાદિક ગુણે કરીને સહિત સાધુ
ને હું ઇન્દ્રિયું છું,
વંદિઉં જવણિજાએ નિસીહિઆએ—શરીરની શક્તિવડે
તથા પાપ વ્યાપાર છોડીને વાંદવાને,
મથ્યએણ વદામિ—મસ્તકવડે હું નમસ્કાર કરું છું,
ગુરૂ (૩) લઘુ (૨૫) સર્વ વર્ણ (૨૮).

૪ ॥ અથ સુગુરુને શાતા સુખ પ્રેરછા ॥

ઘમ્મકાર સુહરામં સુહદેવસિ, સુખ તપ શરીર નિરાખા-
ધ ॥ સુખ સજમ જત્રા નિર્વહોછોછ ॥ સ્વામી શાતા
છેછ ॥ ભાત પાણિનો લાલ દેનેછ ॥ ઇતિ ॥

૫ ॥ અથ ઇરિયાવહિના અર્થ. ॥

ઇમ્મ કારેણ સંદ્ધિસહ લગવન્—લગવત આદેશ આપો
ઇમ્મએ કરીને,

ઇરિયાવહિય પડિક્કમામિ—માર્ગમાં ચાલતાં જે પાપ થાય
તેથી હું નિવર્તું છું,

ઇમ્મંઇમ્મમિ પડિક્કમિઉ—મારા મનની ઇમ્મએ પાપને
પરિહરવું તે ઇમ્મું છું,

ઇરિયાવહિયાએ—માર્ગમાં ચાલતાં જીવની.

વિરાહણાએ—વિરાધના થઇ હોય,

ગમણાગમણે—જતાં આવતાં

પાણકમણે—કોઇ જીવ ચાંપ્યો હોય,

બીયકમણે—બીજ સુકાં, લીલાં ચાંપે,

હરિયકમણે—લીલી વનસ્પતિ ચાંપી હોય,

આસાઉત્તિંગ—ઠાનું પાણી તથા કિટ્યાર,

પણગદ્દગ—પાંચ વર્ણી સેવાળ (નીલ, કુલ) તથા કાચું

પાણી,

મટ્ટી મક્કડા—માટી, કરોળીયાનાં પડ,

સંતાણા સકમણે—જાળ ચાંપ્યા હોય,

જેમેજીવાવિરાહિયા - મે જે જીવની વિરાધના કીધી,
એગિંદિયા—એકેંદ્રી (પૃથ્વી, પાણી, અગ્ની, વાયરો, વન-
સ્પતિ.)

એઇંદિયા—એ ઇંદ્રીવાળા (કીડા, અળસિયા, પાણીના પુરા
વિગેરે)

તેઇંદિયા—ત્રણ ઇંદ્રીવાળા (માકણ, કીડી, મંકેડા વિગેરે)

ચઉરિંદિયા—ચાર ઇંદ્રીવાળા (માંખી, ભમરા, કુદાં વિગેરે)

પંચિંદિયા—પાંચ ઇંદ્રીવાળા (મનુષ્ય તિર્યચ વિગેરે જીવોને)

અભિહયા—સામા આવતા હજયા હોય,

વત્તિયા—ધુળે કરીને ઢાંકયાં હોય,

લેસિયા—બુઝી સાથે ભીતે ધસ્યા,

સંઘામયા—માંહોમાંહે શરીર શરીર મેળવ્યાં હોય,

સંઘટ્ટિયા—એક પાસું ફેરવી ખીડા કરી,

પરિયાવિયા—ખીટયા એટલે પરિતાપ ઉપજવ્યા,

કિલામિયા—જેથી કેમના દીલને અફસોસી ઉપજવી હોય,

ઉદ્ધવિયા—ઉપદ્રવ કર્યાં ત્રસવ્યા હોય,

ઠાણાઓઠાણું, સંકામિયા—એક સ્થાનકથી બીજે સ્થાનકે
સુકયા હોય,

જીવિયાઓ વવંતિયા—આવળા થકી ચુકવ્યા હોય,

તસ્સમિચ્છામિદુકડ—તે પાપ મિથ્યા, નિષ્ફળ થાઓ.

૫૬ (૨૬) સંપદા (૮) ગુરુ (૧૪) લઘુ (૧૩૬) સર્વ
વર્ણ (૧૫૦)

॥ ૬ અથ તસ્સ ઉત્તરીના અર્થ. ॥

તસ્સઉત્તરી કરણેણુ--તે પાપ શુદ્ધ કરવાને,
 પાયચ્છિત્તકરણેણુ--તે પાપને છેદ કરવાને,
 વિસોહીકરણેણુ--આત્માને શુદ્ધ કરવાને,
 વિસદ્ધીકરણેણુ--આત્માને માયાદી વ્રણ શલ્ય રહિત કરવાને,
 પાવાણુ કર્મણુ--પાપ કર્મ તેને
 નિગ્ધાયણુક્રાએ--ટાળવાને અર્થે,
 કામિ કાઉસ્સગ્ગ--કાઉસ્સગ્ગ કરું છું.
 પદ (૬) સ પદા (૧) ગુરુ (૧૦) લઘુ (૩૯) સર્વ વર્ણુ (૪૯)

૭ ॥ અથ અન્નથ ઉસસિએણુના અર્થ. ॥

અન્નથ ઉસસિએણુ—ખીજે ઠેકાણે, ઉંચા સ્વાસવડે,
 નીસસિએણુ, ખાસિએણુ, છીએણુ—નીચા સ્વાસવડે, ઉ-
 ધરસવડે, છિક વડે,
 જંભાઈએણુ, ઉડ્ડુએણુ, વાય નિસગ્ગેણુ—ખગાસાવડે, આ-
 ડકારવડે, વાયુ સચરવાથી,
 ભમલિએ, પિત્ત મુચ્છાએ, સુહુમેહિ અગ સચાલેહિ—
 તમ્ભરવડે, પિત્તના ઉછાળાથી, અગના મુદ્ધમ સચા
 રથી,
 સુહુમેહિં ખેદા મંપામેહિં—પુરુ . ઉદ્ધવના ગળવા વડે,
 સુહુમેહિં દિક્કિ સંચાલેહિં—મુદ્ધમ દ્રષ્ટિના સંચારવડે,

એવમાઇએહિ આગારેહિં—આ પુર્વોક્ત આગાર આદે
લેઇને બીજા પણ આગારવડે,

અભગ્ગો અવિરાહિઓ—અખંડીત અવિરાધ્યો,
હુજજમે કાઉસ્સગ્ગો—મહારે કાઉસ્સગ્ગ હોજો.
જાવ, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું—જ્યાં સુધી અરિહત ભ-
ગવાનને

નમુક્કારેણું, ન પારેમિ તાવ કાયં—નમસ્કારવડે ન પાર,
ત્યાં સુધી મારી કાયાને

ઠાણેણું મોણેણું, ઝાણેણું—સ્થાનકવડે, મૌનપણે, ધ્યાને,
અપ્પાણું વોસિરામિ—પોતાની મેળે વોસિરાવું છું.
સંપદા (૫) પદ (૨૮) ગુરૂ (૧૩) લઘુ (૧૨૭) સર્વ વર્ણ (૧૪૦)

૮ ॥ અથ લોગસ્સના અર્થ.

લોગસ્સ ઉજ્જેઅગારે—લોકને વિષે ઉદ્ધોતના કરનાર,
ધમ્મતિથયરેજિણે—ધર્મ તીર્થના કરણુહાર,
અરિહ તેક્કિત્તાઇસ્સ—કર્મરૂપ વેરીના હણનારની કિર્તી કરૂ છું.

અઉવીસપિકેવલી ॥૧૧॥—એ ચોવીસે કેવળી છે. ૧
ઉસભમજિઅચવંદે—પહેલા શ્રી રીખવદેવ, વળી બીજા
અશ્વત્થનાથને વાંદૂ છું

સભવમસિણુંદણુવ સુમંથ—મ ભવનાથ, અમિનદન,
સુમતીનાથ,
પઉમપ્પહં સુપાસ જિણુઅ ચંદ્રપહં વંદે ॥૨૧॥—પદ્મ-

પ્રભુ, સુપાર્શ્વનાથ, રાગ દ્વેષના છતનાર, વંદે પ્રભુને
વાંદું છુ. ૨

સુવિહિંચપુષ્પદતં—સુવિધિનાથ. તથા પુષ્પદત એ એ
નામ નવમાના.

સીઅલસિજ્જંસવાસુપુજ્જય—શીતળનાથ, શ્રેયાંશનાથ
શ્રીવાસુપુજ્જય.

વિમલમણંતંચજિણં—વિમલનાથ, અનંતનાથ, રાગદ્વેષના
છતનાર,

ધમ્મંસંતિચિવંદામિ ॥૩॥—શ્રી ધર્મનાથ, શ્રી શાંતિનાથને
વાંદું છુ. ૩

કુથુઅરચમદિસ—કુથુનાથ, અરનાથ, શ્રી મદદીનાથ,
વંદેમુણિસુવ્યયંનમિજિણંચ—વંદુ મુનિમુવ્રત, શ્રી નેમિના-
થને,

વદામિરિકુનેમિ—અરિષ્ઠ નેમનાથને વાંદું છુ.

પાસંતહવદ્ધમાણુચ ॥૪॥—પાર્શ્વનાથ તેમજ શ્રી વદ્ધમાન
સ્વામીને ૪

એવંમએઅમિથુઆ--એ એળી પ્રકારે કીર્તી કરી તે કેવા
છે તે કહે છે.

વિહુયરયમલા--જેણે કર્મરૂપ રજ મેલ ટાળ્યાં છે,
પહીણુજરમરણા -જેણે જરા અને મરણનાં દુઃખ અપાવ્યાં છે.

ચઉવીસપિજિણુવગ--એ ચાવીએ તિર્થંકર રાગ દ્વેષના છ-
તનાર.

તિથ્યયરામેપસીયંતુ ॥૫॥-તીર્થકરો મારા ઉપર પ્રસન્ન
થાઓ. ૫

કિત્તિયવંદિયમહિયા—સ્તવ્યા, વાંઘા, પુજ્યા.
જેએલોગસ્સઉત્તમાસિદ્ધા—જે એ લોકોને વિષે ઉત્તમ સિ-
દ્ધ થયા.

આરગ્ગબોહિલાભ—સમકીતબોધ બીજ, રોગ રહીતપણું.
સમાહિવરમુત્તમદિતુ ॥ ૬ ॥-ઉત્તમ પ્રધાન એવી સમાધિ-
માં સ્થિરતા આપો. ૬

અદ્દેસુ, નિમ્મલયરા આઠ્ઠ્ઠેસુ અહિયં પયાસયરા-અંદ્રમા-
થી અધિક નિર્મળ, સુર્યથી અધિક પ્રકાસ કરણહારને,
સાગરવર ગંભીરા-સમુદ્રની પેઠે ગભીર છે,
સિદ્ધાસિદ્ધિં મમ દિસંતુ ॥ ૭ ॥ એવા સિદ્ધ મુજને સિદ્ધિ
દેખાડો. ૭

પદ (૨૮) સંપદા (૨૮) ગુરૂ (૨૭) લઘુ (૨૨૯)
સર્વ વર્ણ (૨૫૬)

અથ મુહુપત્તિના ૫૦ બોલ.

સુત્ર અર્થ તત્વ કરી સદ્ગુ ૧ સમકિત મોહિની ૨
મીશ્ર મોહની ૩ મિથ્યાત મોહની ૪ પરીહરૂં કામ રાગ
૫ સ્નેહરાગ ૬ દ્રષ્ટિ રાગ ૭ પરીહરૂં. સુદેવ ૮ સુગુરૂ ૯
સુધર્મ ૧૦ આત્મરૂં કુદેવ ૧૧ કુગુરૂ ૧૨ કુધર્મ ૧૩ પરીહરૂં.
જ્ઞાન ૧૪ દર્શન ૧૫ આગ્નિ ૧૬ આત્મરૂં. જ્ઞાન ૧૭ દર્શન
૧૮ આરિત્ર ૧૯ વિરાધના પરીહરૂં. મનગુપ્તિ ૨૦ વચન

ગુપ્તિ ૨૧ કાયગુપ્તિ ૨૨ આદરૂં. મન ૬૩ ૨૩ વચન ૬૩
૨૪ કાય ૬૩ ૨૫ પરીહરૂં.

અ ગ પરિલેહણાના ૨૫ બોલ.

હાસ્ય ૧ રતિ ૨ અરતિ ૩ પરીહરૂં. હાથે હાથે પ-
ડીલેહવા.

ભય ૪ સોગ ૫ દુગચ્છા ૬ પરીહરૂં. જમણે હાથે
પડીલેહવા.

કુળ્લેશ્યા ૭ નિલલેશ્યા ૮ કાપોત લેશ્યા ૯ પરીહરૂં
માથા ઉપર પડીલેહવા.

રસગારવ ૧૦ રિદ્ધિગારવ ૧૧ સાતાગારવ ૧૨ પરીહ-
રૂં. મોંઢે પડીલેહવા.

માયાશલ્ય ૧૩ નિયાણશલ્ય ૧૪ ચિથ્યાત્વશલ્ય ૧૫
પરીહરૂં છાતી આગળ પડીલેહવા.

ક્રોધ ૧૬ માન ૧૭ પરીહરૂં, પુંઠે પડીલેહવા.

માયા ૧૮ લોભ ૧૯ પરીહરૂં. આગળ પડીલેહવા.

પૃથ્વીકાય ૨૦ અપકાય ૨૧ તેઉકાય ૨૨ ની જયણા
કરૂં. હાથે પગે પડીલેહવા.

વાઉકાય ૨૩ વનસ્પતિકાય ૨૪ વ્રસકાય ૨૫ ની રક્ષા
કરૂં જમણે પગે પડીલેહવા.

તે મધ્યે સાધુ શ્રાવકને બોલ ૫૦ કહેવા, અને લેશ્યા
૩ શલ્ય ૩ કશાય ૪ એ દસ મિત્રા બોલ ૪૦ સાધવી
શ્રાવિકાને કહેવા.

૯ ॥ અથ કરેમિલતેના અર્થ ॥

કરેમિલ તે સામાધય—ભગવંત હું કરું છું. સમતા ૩૫
સામાયક.

સાવજજ જોગ પચ્ચજ્જામિ—સાવધ જે પાપના જોગ તે
ત્યાગ કરે છું.

જવનિઅમ—જ્યાં સુધી નયમ હોય ત્યાં સુધી.

પજ્જુવાસામિ—આરાધું ભક્તિ કરું છું.

દુવિહ—એ ભેદ, કરવું નહીં કરાવવું નહીં તે.

તિવિહુણું—ત્રણ ભેદ. તે મન, વચન કાયા તેણે કરી.

મણેણું વાયાએ કાએણું ન કરેમિ ન કરવેમિ—મન, વચન,
કાયાએ કરીને ન કરું તથા ન કરાવું.

તસસંતે પડિક્કમામિ—હું ભગવંત તેથી હું નિવરતું છું.

નિંદામિ ગરિહામિ—નિંદુ છું ગુરૂની સાથે ગરહું છું.

અપ્પાણું વોસિરામિ—મારા આત્માને વોગિરાવું છું.

૧૦ ॥ અથ સામાધઅ વયવ્વુત્તોના અર્થ ॥

સામાધઅવયવ્વુત્તો—સામાયકના પ્રત યુક્ત

જવમણેહોધ નિયમસંવુત્તો—જ્યાં સુધી મનને વિગે રાગ-
એ નિયમે સંબુક્ત હોય ત્યાં સુધી.

છિત્તધઅસુહંકમ્મં—અશુભ કર્મને તોડે.

સામાધઅત્તિગાવારા ૧૧૧ - જેટલી વાર સામાયક કરે તેટ-
લી વાર ૧.

સામાધઅમિત્તિગે—વળી સામાયક કર્યે છે.

સમણોઘવસાવઓહવઈજમ્હા—શ્રાવક હોય તે પણ જેથી
સાધુ જેવોજ થાય છે.

એએણુ કારણેણુ બહુસો સામાયઅ'કુજ્જ ॥૨॥—એ કારણ
થકી ઘણાં સામાયક કરવાં.

સામાયિક વિધિ લીધું, વિધિ પાર્યું, વિધિ કરતાં જે
કોઈ અવિધિ હુઓ હોય તે સવીહું મન વચન કાયાએ
કરી મિચ્છામિદુક્કડં ॥ દશ મનના, દશ વચનના, બાર કા-
યાના એવ ડર દોષમાં જે કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય તે સવીહું
મન વચન કાયાએ કરી તસ્સ મિચ્છામિદુક્કડં ॥

૧૧ ॥ અથ જંકિંચિના અર્થ ॥

જંકિંચિનામતિથ્થ—જે કોઈ નામ તિર્થ હોય.
સગ્ગેપાયાલિમાણુસેલોએ—સ્વર્ગ લોકમાં પાતાળ લોકમાં
ને મનુષ્ય લોકમાં
જાઈજિણુખિબાઈ—જે કોઈ જિનેશ્વર ભગવાનની પ્રતિમા
હોય

તાઈસિવાઈવદામિ—તે સર્વ પ્રતે હું નમસ્કાર કરૂ છું.

૧૨ ॥ અથ નમુથ્થુણુંના અર્થ ॥

નમુથ્થુણું અરિહતાણું—અરિહંતને નમસ્કાર થાઓ.
ભગવતાણુ ॥૧॥ આઘગરાણું—ભગવાનને ધર્મની ગર-
આત કરનારને

તિથ્થયરાણુ—તિર્થકરને

સયંસંબુદ્ધાણું ॥૨॥—પોતે પોતાની ગ્રેણે બોધ પામેલા છે તેમને

પુરિસુત્તમાણું પુરિસસીહાણું—પુરુષને વિષે ઉત્તમ છે, પુરુષને વિષે સિંહ સમાન છે તેમને

પુરિસવર પુંડરીઆણું—પુરુષને વિષે ઉત્તમ પુંડરીક કમળ જેવા છે તેમને

પુરીસવરગંધહૃથીણું ॥ ૩ ॥—પુરુષને વિષે ઉત્તમ ગંધ હસ્તી જેવા છે તેમને

લોગુત્તમાણું લોગનાહાણું—લોકમાં ઉત્તમ, લોકના નાથને

લોગહિઆણું—લોકને હિત કરનારને

લોગપદ્મવાણું—લોકને વિષે દીવા સમાન છે તેમને

લોગપન્નજ્ઞેઅગરાણું ॥ ૪ ॥—લોકને વિષે પ્રકાશ કરનારને.

અભયદયાણું—અભયદાનના આપનારને

અખબુદ્ધયાણું—અધુના આપનારને

મગ્ગદયાણું સરણુદયાણું—માર્ગ આપનારને, શરણ આપનારને

બોહિદયાણું ॥ ૫ ॥—સમક્ષિતના આપનારને નમસ્કાર થાયો

ધમ્મદયાણું ધમ્મદેસિયાણું—ધર્મના આપનારને, ધર્મના ઉપદેશ કરનારને

ધમ્મનાયગાણું ધમ્મમારદીણું—ધર્મના નાયકને, ધર્મના સારથીને.

ધૃમ્ભવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણું ॥૬॥—ધર્મના ઉત્તમ ચાર ગ-

તિના અંત કરવા રૂપ ચક્ર વર્તે છે જેમને એવા
અપ્પહિહયવરનાણું—નહીં રોકાયેલું કેવળ જ્ઞાન છે જેમને
દંસણુધરાણું—દર્શનના ધરનારને

વિચ્છેદ્ધઉમાણું ॥ ૭ ॥—વિત્યુ છે છળ કપટ હ્રદસ્થપણું.
જિણાણુંજાવયાણું—જીનને જાપકને.

તિન્નાણુંતારયાણું—પોતે સસાર સમુદ્રથી તરેલા છે ને બી-
જાને તારવાને સમર્થ છે

બુદ્ધાણું બોહ્યાણું—તત્ત્વના જાણ છે તેમને. ભવ્ય જીવોને
જાણપણું કરાવનારને

મુક્તાણું મોઝગાણું ॥૮॥—મુકાણા છે, બીજાને મુકાવનાર
છે તેમને

સવ્વન્નુણું સવ્વદ્દરિસીણું—સર્વજ્ઞને, સર્વદર્શિને.

સવ—સર્વ ઉપદ્રવ રહિત

મયલમરૂઅમણુંતમજ્જય—અચળ રોગ રહિત, અનંત,
અક્ષય

મવાબાહુ—સર્વ પ્રકારે બાધા રહિત

મપુણરાવિત્તિ—ફરીથી જેમને પાછા આવવું નથી

સિદ્ધિગધનામધેય—એવી સિદ્ધિ ગતિ છે નામ જેતું એવા

ઠાણુંસંપત્તાણું—સ્થાનકે પોતે પહોંચ્યા છે

નમોજિણાણું—જિનને નમસ્કાર થાઓ

જિઅભયાણું ॥૯॥ જેઅઅર્ધઆ—ભય જીતનારા. જે જીત
કાળને વિષે.

સિદ્ધા જેઅભવિત્સન્તિ—મોક્ષે પહોંચ્યા છે જે સિદ્ધ મોક્ષે
 શુભાગમેકાલે—અનાગત કાળને વિષે
 સંપદઅવદ્ભાણા—વર્તમાન કાળને વિષે વર્તમાન તીર્થંકરોને
 સંવેતિવિદેણુવંદામિ ॥૧૦॥—તે સર્વ પ્રતે મન વચન કા-
 ચાએ કરી વાંદું છું. ૧૦

સંપદા (૧૦) ગુરૂ (૩૨) લઘુ (૨૬૫) સર્વ વર્ણ (૨૬૭)

૧૩ ॥ અથ જાવંતિ ચેધ્યાના અર્થ ॥

જાવંતિચેધ્યાના—જેટલી જન પ્રતિમા હોય
 ઉદ્ભવ્ય અહ્યેય તિરિઅલોઅય—ઉર્ધ્વ લોકને વિષે વળી
 અધો લોકને વિષે વળી તિર્થા લોકને વિષે વળી
 સંવાધતાઈવદે—તે સર્વને હું વાંદું છું
 ઇહસન્તો—અહિં રહ્યા છતો
 તથ્યસન્તાઈ—ત્યાં તે પ્રતિમાઓ છે તે પ્રતે.
 સંપદા (૪) ગાથા (૧) પદ (૪) ગુરૂ (૩) લઘુ (૩૨) સ-
 વર્વર્ણ (૩૫)

ઈચ્છામિ ખમાસમણો ખોલવું જોઈએ.

૧૪ ॥ અથ જાવંત કેવિસાહૂના અર્થ ॥

જાવંત કેવિ સાહૂ—જેટલા કોઈ પણ સાધુ
 ભરહેરવય મહાવિદેહ્યે અ—પાંચ ભરત, પાંચ ઐરવૃત,
 પાંચ મહાવિદેહ્યે એ પંદર ક્ષેત્રમાં
 સંવેસિં તેસિં પણઓ—વળી તે સર્વ પ્રતે નમસ્કાર થા-
 ઓ. તે સાધુ કેવા છે.

તિવિહુણ—મન વચન કાયાએ કર્મી
 તિહ—અશુભ મન વચન કાયાના ગણ દડથી,
 વિરયાણ—નિવત્યા છે.

૧૫ ॥ અથ નમસ્કારના અર્થ ॥

નમોઽહીત—અરિહીત ભગવાનને નમસ્કાર થાઓ
 સિદ્ધાચાર્યો—સિદ્ધ ભગવાનને; આચારજી ભગવાનને.
 પાધ્યાય સર્વ સાધુર્ણ્ય—ઉપાધ્યાયને, સર્વ સાધુને.

૧૬ ॥ અથ ઉવસર્ગ હરસ્તવનના અર્થ ॥

ઉવસગ્ગહર—ઉપસર્ગના હરનારા
 પાસ—શ્રી પાર્થ નામનો યક્ષ છે સેવક જેમનો એવા
 પાસવદામિ—શ્રી પાર્થનાથ મહારાજને હું વાંદું છું.
 કમ્બધણમુક્ક—કર્મના સમુહથી મુક્ત છે
 વિસહરવિસનિત્રાસ—મિથ્યાત્વરૂપ સાપના ઝરનો નાશ
 કરવાવાળા છે તેમને

મગલ કલ્પાણ આવાસ ॥ ૧ ॥—મગળ અને કલ્યાણનું
 ઘર છે. ૧

વિસહર કુલિગમત—વિખધર કુલિગ મત્ર
 કંઠે ધારેઈ—કંઠને વિષે યાદ કરે
 જોસયામણુઓ—જે કોઈ માણસ હમેશાં
 તત્સ ગહરોગમારી—તેના ગ્રહ, રોગ, મરકી
 દુકુજશ જતિ ઉવસામ ॥૨॥—દુષ્ટ શત્રુ તથા તાવ ઉપશાં-
 ત થાય છે. ૨

ચિહ્ન ઉં દૂરે મતો—એ મત્ર તો દુર રહો
 તુજજપણામોવિ—તમને નમસ્કાર કરવો તે પણ
 બહુકેટોહોય—બહુ ફળ આપનાર છે
 નરતિરિએસુવિ જવા—મનુષ્ય અને તિર્યચને વિષે પણ જવો
 પાવતિ ન દુખખ દોગચ્ચ ॥૩૧॥—દુઃખદારિદ્ર નથી પામ-
 તા. ૩

તુહસમતેલદે—તમારૂં સંમ્યક્ત્વ દર્શાવ પામે છતે
 ચિંતામણિ—ચિંતામણિ રત્ન અને
 કુપ્પપાયવલ્લભિએ—કદપ વૃક્ષથી પણ અધિક એવું
 પાવતિઅવિગ્ધેણ—વિદ્ય રહિતપણે પામે છે
 જવાઅયરામરંગણું ॥૪૧॥—ભવ્યજીવો અજરામર સ્થાનક ૪
 ઇચ્છ સંથુઓ મહાયસ—એ પ્રમાણે સ્તવ્યો હે મહાયશ!
 લાંતલ્લર—ભક્તિને સપુહ કરીને
 નિલ્લરેણ હિઅએણ—પુરણ ભરેલા હૃદય વડે
 તાદેવ દિજજ—તે માટે હવે હે દેવ આપો
 બોહિં ભવેભવે—બોધી બીજ, જન્મો જન્મ
 પાસજિણચંદ ॥૫૧॥—હે પાર્શ્વ જીણચંદ પ
 પદ (૨૦) સંપદા (૨૦) ગુરૂ (૨૦) લાગુ (૧૫૬) સર્વવર્ણ (૧૮૫)

૧૭ ॥ અથ જયવીયરાયના અર્થ ॥

જયવીયરાય જગગુરૂ—જય પામે, હે શ્રીવીતરાગ, હે જગ-
 ત્રયગુરૂ

હોઉ મમ તુહ પભાવઓ ભયવં—હે ભગવત હોજો મા-
રે તમારા પ્રભાવથી.

ભવ નિવ્વેઓ—ભવ ઉદ્ધાસપાણું.

મગ્ગાણુસારિઆ ઇહુ ક્કલસિદ્ધિ ૧—માર્ગાનું સારીપણું, ઇચ્છે-
લા ક્ષણની સિદ્ધિ ૧.

લોગ વિરુદ્ધચાઓ—લોક વિરુદ્ધનો ત્યાગ થાઓ.

ગુરુજણપુઆ—માતા પિતાદિક સદ્ગુરુની સેવા.

પરશ્ચકરણંચ—પરોપકાર કરવો તે મારે થાઓ

સુહુગુરુ જોગો—શુદ્ધ ગુરુનો મેળાપ થાઓ.

તવ્વયણુ સેવણા—તેમના વચનની સેવા.

આભવમખંડા ॥૨॥ જ્યાં સુધી મારે ચંસાર છે ત્યાં સુધી
અખંડ હોજો. ૨

વારિજ્જઈ જઈવિ—નિષેધ્યું છે જો કે

નિઆણુબધણું—નિયાણાનું બાંધણું.

વીઞ્ઞરાય તુહસમએ—હે શ્રી વીતરાગ તમારા સિદ્ધાંતને વિષે
તહવિ મમ હુજ્જ સેવા—તોપણ મારે સેવા હોજો.

ભવેભવે તુમ્હયલણાણું ॥૩॥—જન્મો જન્મને વિષે તમા-
રા ચરણની. ૩

દુઃખખખખએ—શરીર અને મન સંખધિ દુઃખનો ક્ષય

કમ્મખખઓ સમાહિમરણુ—આઠ કરમનો નાશ, સમાધી
મરણુ.

ચ બોહિલાભોઅ, સપજ્જઉ—વળી બોધી બીજનો લાભ
થાઓ,

મહુ એઅ, તુહનાહ—મારે એ ચાર બાબતો, તુમ નાથ
પ્રતે.

પણામ કરણેણુ ॥૪૧॥—નમસ્કાર કરવાથી ૪.
સર્વમંગલ માંગલ્ય—બધાં મંગલીક માંહે મંગળીક છે.
સર્વ કલ્યાણ કરણ—સર્વ કલ્યાણતું કરણ છે.
પ્રધાન સર્વ ધર્મણાં—સર્વ ધર્મમાં મુખ્ય છે જે.
જૈનજયતિશાસન ॥૫૧॥—એણું જૈનશાસન જયવંતું વર્તે છે.
સંપદા (૨૦) ગાથા (૫) પદ (૨૦) ગુરૂ (૧૯)
લઘુ (૧૭૨) સર્વ વર્ણ (૧૯૧)

૧૮ ॥ અથ અરિહત ચેધ્યાણુ ના અર્થ. ॥

અરિહતચેધ્યાણુ—અરિહંતની પ્રતીમાને વાંદવાને અર્થે.
કરેમિકાઉસ્સગ્ગ—હું કાઉસ્સગ કરૂ છુ.
વંદણુવત્તિઆએ—વાંદવાના ફળને અર્થે.
પઅણુવત્તિઆએ—પૂજવાના ફળને અર્થે.
સકારવત્તિઆએ—સત્કારના ફળને અર્થે.
સમ્માણુવત્તિઆએ—સન્માનના ફળને અર્થે.
બોહિલાભવત્તિઆએ—બોધી બીજના લાભના ફળને અર્થે.
નિરૂપસગ્ગવત્તિઆએ—જન્મ જરા મરણના ઉપસર્ગથી ર-
હિત મોક્ષરૂપ સ્થાનક પામવાને અર્થે.

સદ્ધાએ મેહાએ-- આસ્થા વડે, નિર્મળ બુદ્ધિએ,
ધીમએ ધારણાએ--ચિત્તની સ્થિરતાએ વિચાર પૂર્વક,
આણુ પેહાએ વદ્ધમાણીએ--વારવાર વિચાર પૂર્વક ચઢતે લાવે

કામિકાઉત્સરગ્ગિ—હું કાઉત્સરગ્ગ કરું છું.
 સંપદા (૩) ગાથા (૩) પદ (૧૫) ગુરુ (૧૬) લઘુ (૭૩)
 સર્વવર્ણ (૮૯).

૧૯ ॥ અથ સામાયિક લેવાનો વિધી ॥

પ્રથમ ઊંચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ મુકીને ॥ શ્રાવક
 શ્રાવિકા કટાસણું ॥ મુહુપત્તી ચવલો લધ ॥ સુદ્ધ વસ્ત્ર જ-
 ગ્યા પુંજી ॥ કટાસણા ઉપર બેસી ॥ મુહુપત્તી ડાબા હા-
 થમાં મુખ પાસે રાખી જમણા હાથ થાપનાજી સન્મુખ
 રાખીને એક નવકાર ગણી પચિદિય કહી ઇચ્છામિ ખમા-
 સમણ દેઇ ॥ ઇરિયાવહિઆ ॥ તસ્સઉત્તારી ॥ અન્નથ્થઉસ-
 સીએણું કહી એક લોગસ્સનો અથવા ચાર નવકારનો કા-
 ઉત્સરગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાસમણ દેઇ ॥
 ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ॥ સામાયિક મુહુપત્તી તથા
 અંગની પરિલેહણના પચાસ બોલ કહી મુહુપત્તી પરિલેહુ.
 ઇચ્છાં એમ કહી મુહુપત્તી તથા અંગની પરિલેહણના પ-
 ચાસ બોલ કહી મુહુપત્તી પરિલેહીએ ॥ ખમાસમણ દેઇ
 ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન્ સામાયિક સંદિસાહુ ઇ-
 ચ્છાં ॥ ખમાં ॥ ઇચ્છાં ॥ સામાયિક ઠાઠિં ઇચ્છાં એમ
 કહી બે હાથ જોડી એક નવકાર ગણી ॥ ઇચ્છકારી ભગ-
 વન્ પસાય કરી સામાયિક દંડક ઉચ્ચરાવોજી ॥ વડિલ
 કરેભિભંતે કહે ॥ પછી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છાં ॥ બેસણે
 સંદિસાહુ ॥ ખમાં ઇચ્છાં બેસણે ઠાઠિં ॥ ખમાં ॥ ઇચ્છાં ॥

સજ્જાય સદિસાહુ ॥ ખમા૦ ॥ ઇચ્છા૦ ॥ સજ્જાય કરૂ ॥
ઇચ્છ ॥ એમ કહી ત્રણ નવકાર ગણવા પછી એ ઘડી
સજ્જાય ધ્યાન કરવું ॥ ઇતિ૦

૨૦ ॥ અથ સામાયક પારવાનો વિધિ ॥

॥ ખમાસમણુ દેધ ॥ ઇરિયાવહિ પડિક્કમામિ યાવત
લોગસ્સ સુધી કહી ॥ ખમા૦ ॥ ઇચ્છા ॥ બુદ્ધપત્તિ પડિ-
લેહુ કહી બુદ્ધપત્તિ પડિલેહા ખમા૦ ઇચ્છા સામાયકપારૂ
યથાશક્તિ ॥ ખમા૦ ઇચ્છા૦ સામાયક પાર્યું ॥ તહન્તિ
કહી પછી જમણે હાથ ચવળા ઉપર અથવા કંઠાસણા ઉપર
થાપી એક નવકાર ગણી “સામાયક વયજ્ઞુતો” કહીએ ॥
પછી જમણે હાથ થાપના ગામે સવળો રાખીને એક
નવકાર ગણીએ ॥

૨૧ ॥ અથ ચૈત્યવદન કરવાનો વિધિ. ॥

પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણાં દેધને પછી ઇચ્છાકારેણ સ
દિસહ ભગવન્ ચૈત્યવદન કરૂ, ઇચ્છં. પછી ચૈત્યવદન
જંકિચિ પછી એ હાથ જોડી નાસિકા સુધી ઊંચા રાખી
નમુશ્ચુણં કહેવું; જવંતિચેમઆણં, ખમાસમણું દેધ જવત
કેવિસાહુ પછી નમોઽર્હત સિદ્ધાચાર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય
પછી સ્તવન કહેવું. પછી એ હાથ જોડી માથા સુધી ઊં-
ચા રાખી જયવીઅરાય કહેવા. આભવમખડા સુધી કહી
હાથ જરા નીચા ઉતારી અથા જયવીઅરાય પુરા કરવા,
પછી ઉભા થઈ અરિહંત ચેમઆણું કરેમિ કાઉસગ્ગં અ-
નથ્થ ઉસસિએણું, કહી કાઉસગ્ગ એક નવકારનો કરી પછા

નમોઽર્હત સિદ્ધાચાર્યે પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ કહો એક
થાય કહેવી. ॥ ઇતિ ચૈત્યવંદન વિધિ ॥ સમાપ્ત.

॥ અથ શ્રી સામાયિકના ખત્રીશ દોષ ॥

॥ મનના દશદોષ

(૧) વૈરી દેખી રીસ કરે (૨) અવિવેક ચિંતવે (૩) અ-
ર્થ ન ચિંતવે (૪) મનમાં ઉદ્વેગ ધરે (૫) યશની વાંછા કરે
(૬) વિનય ન કરે (૭) ભય ચિંતવે (૮) વ્યાપાર ચિંતવે
(૯) કૃણનો સંદેહ રાખે (૧૦) નિયાળું કરે.

॥ વચનના દશ દોષ. ॥

(૧) કુવચન બોલે (૨) હુંકારા કરે (૩) પાપ આદેશ
દીએ (૪) લવારો કરે (૫) કલહ કરે (૬) આવો, જાઓ
કહે (૭) ગાળ બોલે (૮) બાલક રમીએ (૯) વિકથા કરે
(૧૦) હાંસી કરે.

॥ કાયાના ખાર દોષ. ॥

(૧) આસન ચપળ (૨) ચારે ત્રિશાએ જુએ (૩) સા-
વધ કામ કરે (૪) આળસ મરડે (૫) અવિનયે બોલે (૬)
ઓઠું લેઈ બેસે (૭) મેલ ઉતારે (૮) ખરજ ખજી (૯) પગ
ઉપર પગ ચઢાવે (૧૦) અંગ ઉઘાડુ મુકે (૧૧) અંગ ઢાંકે
(૧૨) ઊંઘે એ સર્વ મળી ખત્રીસ દોષ સામાયિકમાં અ-
જતનાથી લાગે છે, તે નિવારવાનો ખપ કરવો.

॥ અથ શ્રી જગચિતામણિ ચૈત્યવદન. ॥

જગચિતામણી જગતાહ—જગતના જીવોના મનોવાંચ્છિત પુરાવા માટે ચિતામણી રત્ન જેવા અને જગતના નાથ.

જગગુરુ જગરજ્જ્વલ—જગતના જીવોને હિતોપદેશ દેવાથી જગતના ગુરુ અને જગતના જીવોના રક્ષક

જગમધ્ય જગસથવાહ—જગતના જંતુના મોહોટા વિવેક વત ભાગ અને મોક્ષાભિલાષી સાધુ પ્રમુખના સાર્થવાહ છે

જગભાવ વિઅજ્જ્વલ—જગભાવ એટલે ૫૬ દ્રવ્ય તથા જીવાદિક નવ પદાર્થોના રહસ્ય દર્શાવવાને વિષે વિચક્ષણ એટલે ડાહ્યા છે.

અક્રાવયસઠવિય—અષ્ટાપદ પર્વતની ઉપર ભરતેશ્વરે સસ્થાપિત કર્યા છે

રૂપ કમ્મકૃ વિણાસણુ—રૂપ એટલે મિંગ્લો જેનાં વળી જ્ઞાનાવળીયાદિક આઠ કર્મોનો કીધો છે વિનાશ જેણે

ચઉવિમંપી જિણુવર—એવા ચોવિસ જીવનર નિશ્ચય

જયતુ અપ્પહિડુયસાસનુ ॥ ૧ ॥—વળી કોમળી રોકાય નહીં એવો ઉપદેશ છે જેનો એવા તીર્થંકર દેવો જયવતા વર્તે ॥ ૧ ॥

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિ—અસિ, મપી અને કૃષી રૂપ કર્મ જહાં વર્તે છે એટલે એ ત્રણથી આજીવિકા ચાલે

છે તેને કર્મભૂમિકા કહીએ તે કર્મભૂમિના પદર ક્ષેત્ર-
ને વિષે.

પદમ સંધયણિ—પ્રથમ સંધયણુ વજ્ર રૂપભનારાચ તેના
ધણી એવા

ઉકકોસય સત્તરી સય—ઉત્કૃષ્ટપણે એકસો સીત્તેર
જિણુવરાણુ વિહરંત લક્ષ્મણ—તીર્થંકર દેવો વિચરતા લાલે
નવકોડિહિ કેવલિણુ—નવ કોડિ કેવળ જ્ઞાની મહારાજ
કોડિસહસ્રસનવસાહુગમ્મણ—નવ હજાર કોડિ સાધુ જિના-
ગમથી જાણીયે

મંપઝ જિણુવર વીસમુણિ—સંપ્રતિ એટલે હાલમાં શ્રીમં-
ધર સ્વામી પ્રમુખ વીશ જિનવર વિચરતા પામીએ
અને મુનિ

ખિહુકોડિહુ વરનાણુ—એ કોડિ; અને પ્રધાન કેવલજ્ઞાનના
ધરનાર

સમણહ કોડિસહસ દુઅ—એ સહસ્રકોડિ શ્રમણુ સાધુ વિ-
ચરે છે તે સર્વને

થુણિજિઅ નિચ્ચવિહાણિ ॥ ૨ ॥ —સ્તવિએ નિત્ય પ્રભા-
તે સ્તવન કરીએ ॥ ૨ ॥

જયઉસામિ જયઉસામિ—જયવતા વતો
રિસહ સિત્તંજિ—સ્વામિ રિપભદેવ શ્રી શત્રુજય તીર્થ ઉપર
ઉજિજત પહુ નેમિ જિણુ—શ્રી ગીરનારજી ઉપર શ્રી ને-
મીજિન પ્રભુ

જ્યઉ વીર સચ્ચઉરિમ ડણુ—સત્યપુરી એટલે સાચો નગર
 તેના આલુપણરૂપ શ્રી મહાવીર સ્વામિ જ્યવતા વર્તો
 ભરૂઅચ્છહિ મુણિ સુવ્વય—શ્રી ભરૂઅ શહેરમાં શ્રી મુનિ-
 સુવ્રત સ્વામિ

મુહરિ પાસ દુહ દુરિઅખંડણુ—મુહરિ ગામના નાયક શ્રી
 પાર્શ્વનાથ એ જિનપંચક દુઃખ અને દુરિતનો નાશ
 કરનાર છે

અવરવિદેહિં તિથ્થયરા—ખીજ પાંચ મહાવિદેહને વિષે
 તીર્થંકર છે

ચિહુ દિસિ વિદિસિ જિકેવિ—ચાર દિશા અને ચાર
 વિદિશાઓ એટલે ખુણાઓમાં જે કોઇ પણ,
 તીઆણાગય સંપમ્મ—અતિત, અનાગત અને સપ્રતિ
 એટલે વર્તમાનકાળ એ ત્રણ કાળ સખધિ

વદુજિણસવ્વેવિ ॥૩॥—સર્વ તીર્થંકર દેવને હું વાંદુછું ॥૩॥
 સત્તાણુવધ સહસ્સા, લખખા છપ્પન અઠ્ઠ કોડીઓ, ખત્તી-
 સ બાસિઆઇં (પાઠાંતર) ખત્તીસય બાસિઆઇં, તિઅલોએ
 ચેઇએ વ દે ॥૪॥—સત્તાણુ સહસ્ત્ર, આઠ કોડ છપ્પન લાખ
 અને બત્રીસેં ને બ્યાસી ત્રણ લોકને વિષે સર્વજિન

પ્રાસાદ પ્રતે હું વાંદુછું. ॥ ૪ ॥

પનરસકોડિ સયાઇં—પદરસે કોડ અને
 કોડીઆયાલ લખખ અડવત્તા—બેતાલીસકોડ અઠાવન લાખ

છત્તીસ સહસ્ર અસિઆઈ (પાઠાંતર)—છત્રીસ હજારને એ શી
 (૧૫૪૨૫૮૩૬૦૮૦) એટલા જન પ્રાસાદમાં
 સાસય બિંબાઈં પણમાભિ ॥૫॥—શાશ્વતા જિન બિંબ
 છે તે સર્વ પ્રતે હું પ્રણમુ છુ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી સીમધરજન ચૈત્યવદન ॥

શ્રી સીમધર વિતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી ॥
 શ્રી શ્રેયાંસ પિતા કુલે, બહુ શોભા તમારી ॥ ૧ ॥
 ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે જયો જયકારી ॥
 વૃષભ લંછને વિરાજમાન, વદે નર નારી ॥ ૨ ॥
 ધનુષ પાંચસે દેહડીએ, સોહીયે સોવન વાન ॥
 કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી ચોવીશ જિનનુ ચૈત્યવદન ॥

પદ્મ પ્રભુ ને વાસુપૂજ્ય, દાય રાતા કહીએ ॥
 ચદ્ર પ્રભુ ને સુવિધિનાથ, દાય ઉજવલ લહીએ ॥ ૧ ॥
 મહ્મીનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દા નીલા નીરખ્યા,
 મુનિસુવ્રત ને નેમનાથ, દા અજન સરીખા ॥ ૨ ॥
 સોલે જિન કંચન સમાએ, એવા જિન ચોવીસ ॥
 ધીર વિમલ પડિત તણે, જ્ઞાન વિમલ કહે શિષ્ય ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી શેત્રુંજય ચૈત્યવદન ॥

શ્રી શેત્રુંજય સિદ્ધ ક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે,
 ભાવ ધરીને જે ચડે, તેને ભવપાર ઉતારે ॥ ૧ ॥

અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય,
 પુર્વ નવાંછુ રિખવદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥
 સુરજ કુડ સોહામણો, કવિડ જક્ષ અભિરામ,
 નાલીરાયા કુલ મંડણો, જિનવર કર્મ પ્રણામ ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી સીમધર જિન ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી સીમધર જગ ધણી, આ ભરતે આવો,
 કર્ણાવત કર્ણા કરી, અમને વંદાવો ॥ ૧ ॥
 સકળ ભકત તુમે ધણી એ, જો હોવે અમનાથ,
 ભવો ભવ હું છુ તાહરો, નહીં મેલું હવે સાથ ॥ ૨ ॥
 સયલ સંગ છંડી કરી એ, ચારિત્ર લેખશું;
 પાય તુમારા સેવીને, શિવરમણી વરીશુ ॥ ૩ ॥
 એ અલજો મુજને ઘણાએ, પુરો સીમંધર દેવ;
 ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ ॥ ૪ ॥

॥ અથ શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન ॥

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિકું;
 જય જગ ગુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મે દીકું ॥ ૧ ॥
 અચલ અકલ અવિકાર સાર, કર્ણા રસ સિંધુ;
 જગતિ જન આધાર એક, નિઃકારણ બધુ ॥ ૨ ॥
 ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ: કિમહી કળ્યા ન જાઅ,
 રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિત્તાનંદ સુખ થાય ॥ ૪ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું ચૈત્યવંદન ॥

આમ પુરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવ પાસ ॥ વામા માતા

જનમીયા, અહીલંછન જાસ ॥ ૧ ॥ અધ્યક્ષેન સુત સુખ
કરે, નવ હાથની કાયા ॥ કાશી દેશ વણારસી, પુન્યે પ્રભુ
પાયા ॥ ૨ ॥ એકસો વર્ષનું આઉખું, પાળી પાર્થકુમાર ॥
પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર ॥ ૪ ॥

॥ અથ વીસ સ્થાનકનુ ચૈત્યવંદન ॥

પહેલે પદ અરિહંત નમુ, બીજે સર્વ સિદ્ધ ॥ ત્રીજે પ્રવ-
ચન મન ધરો, આચારજ સિધ ॥ ૧ ॥ નમો થેરાણું પાં-
ચમે, પાઠક ગુણ છટે ॥ નમો લોચે સવ્વમાહૂણું, જે છે
ગુણગરિઠે ॥ ૨ ॥ નમો નાણુસ્સ આઠમે, દર્શન મન ભાવો
॥ વિનય કરી ગુણવંતનો. ચારિત્ર પદ ધ્યાવો ॥ ૩ ॥
નમો બભ વયધારિણું, તેરમે કિરિયાણું ॥ નમો તવસ્સ
ચઉદ્દમે, ગાયમ નમો જિણાણું ॥ ૪ ॥ ચારિત્ર જ્ઞાન સુઅ-
સ્સને એ, નમો તિથ્થસ્સ જાણી ॥ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને,
નમતાં હોય સુખ ખાણી ॥ ૫ ॥ ઇતી.

॥ અથ શ્રી તીર્થ વદના ચૈત્યવદન ॥

સદ્ ભક્ત્યા દેવ લોકે રવિ શશિ ભવને વ્યતરાણાં નિકાયે,
નક્ષત્રાણાં નિવાસે અહગણ પટલે તારકાણાં વિમાને, પાતાલે
પનગેદ્રે સ્ફુટ મણિકિરણ ધ્વસ્ત સાંદ્રાં ધકારે, શ્રીમત્તીર્થ
કરાણાં પ્રતિ દિવસ મહ તત્ર ચૈત્યાનિ વદ ॥ ૧ ॥ વૈતા-
ઢ્યે મેરૂ શ્રંગે રચક નગરે કુડલે હસ્તિનૃતે, વક્ષારે કુટ
નંદિશ્વર કનકગિરૌ નૈષધે નિલવંતો ॥ ચિત્રે શૈલી વિચિત્રે

ચમક ગિરિવરે ચક્રવાલે હિમાદ્રૌ શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૨ ॥ શ્રી
 શૈલે વિધ્ય શ્રગે વિમલ ગિરિવરે હ્યર્મૂદ પાવકેવા ॥ સમેતે
 તારકે ॥ કુન્નગિરિશિખરે છાપદે સ્વર્ણ શૈલે સહ્યાદ્રૌ ચોજ-
 ચન્તે વિપુલ ગિરિવરે ગુર્જરે રોહણાદ્રૌ શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૩ ॥
 આ ધાટે મેદપાટે ક્ષિતિતટ મુકુટે ચિત્રકુટે ત્રિકુટે, લાટના-
 ટેચ ધાટે ચિટ પીધન તટે દેવકુટે વિરાટે; કર્ણાટે હેમકુટે
 વિકટ તરકટે ચિત્રકુટે ચ ભોટે શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૪ ॥ શ્રી
 માલે માલવેવા મલય નિખિલે મેખલે પીછલેવા, નેપાલે
 નાહલે વા કુવલયતિલકે સિહલે મેખલેવા, ડાહાલે
 કૌશલેવા વિગતીત સલિલે જ ગલેવા તમાલે શ્રી મત્તિર્થ વપા
 અંગે વગે કલીંગે સુગત જન પદે સત્ પ્રયાગે તિલંગે
 ગૌડ ચૌડ મુરડ વરતર દ્રવિડ ઉડીયાણે ચ પુન્દ્રે, આંદ્રે માંદ્રે પુ-
 લ્લીંદ્ર દ્રવિડ કુવલયે કાન્ય કુખજે સૌરાષ્ટ્રે શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૬ ॥
 ચંપાયાં ચંદ્ર મુખ્યાં ગજપુર મથરાં પત્તને ચોજ્યીન્યાં; કો-
 શાંખ્યાં કોશલાયાં કનક પુરવરે દેવગિર્યાંચ કાશ્યાં; નાશિક્યે
 રાજ ગેહે દશપુર નગરે ભદ્રીલે તામલિપ્ત્યાં શ્રી મત્તિર્થ
 ॥ ૭ ॥ સર્ગે મર્ત્યે તરિક્ષે ગિરિ શિખર દ્વદેસ્વર નદિ નિર તીરે
 શૈલાગ્રે નાગ લોકે જલનિધિ પુલીને ભુરહાણાં નિકુળે; આમેર
 હુયે વણેવા જલથલ વિસમે દુર્ગા મધ્યે ત્રિસધ્યે શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૮ ॥
 શ્રી મન્ મેરો કુલાદ્રૌ રજત ગિરિવરે શાલમલો જખુવૃક્ષે

વૃક્ષાગ્રે ચૈત્ય વૃક્ષે રતિકર રૂચકે કુડલે માનુ શ્રાંગે; ઇશુ કારે
 છનાદ્રો દદિમુખ શિખરે વ્યંતરે સ્વર્ગલોકે શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૯ ॥
 ઇથ શ્રી જૈન ચૈત્ય સ્તવ મીમ મનીશં ભક્તિ ભાજ
 સ્ત્રિ સંધ્ય, પ્રોધ્યત કલ્યાણ હેતુ; કલ્પી મલ હરણાં એ
 પઠંતી વિશિષ્ઠા તેષાંશ્રી તિર્થ યાત્રા ફલ મતુલ મલ જા-
 યતે માનવાનાં કાર્ય; સિદ્ધિસ્ત થોચૈ પ્રભવતિ સતતં ચિ-
 ત્તમાં નંદકારી શ્રી મત્તિર્થ ॥ ૧૦ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચળ સ્તવન. ॥

માહારૂં મન મોહું શ્રી સિદ્ધાચલે રે, દેખીને હરખિત
 ધાય ॥ વિવિશું કીજે રે જત્રા એહની રે, ભવ ભવનાં
 દુઃખ જાય ॥ માં ॥ ૧ ॥ પાંચમે આરે રે પાવન કારણે રે,
 એ સમુ તીર્થ ન કોય ॥ મોહોટો મહિમારે મહીયલે એહનો
 રે, આ ભરતેં ઇહાં જોય ॥ માં ॥ ૨ ॥ ઇણે ગિરિ આ
 વ્યારે જિનવર ગણધરા રે, સીધા સાધુ અનત ॥ કઠીન કરમ
 પણ ઇણે ગિરિ ફરસતાં રે, હોયે કર્મની શાંત ॥ માં ॥
 ૩ ॥ જૈન ધરમ તે સાચો જાણીયે રે, માનવ તીર્થ એ થલ ॥
 સુરનર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટ્યરલ ॥ માં ॥
 ૪ ॥ ધન ધન દહાડોરે ધન ધન એ ઘડીરે, ધરીએ દૃઢ્ય
 મજર ॥ જ્ઞાન વિમલ સુરી ગુણ એહના ધણા રે, કહેતાં
 નાવે પાર ॥ માં ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

॥ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

વિમલાચલ વિમલા પ્રાણી, શીતલ તરૂ છાયા ઠરાણી,
 રસ વેધક કંચન ખાણી, કહો ઇંદ્ર મુણે ઇંદ્રાણી ॥ સનેહી
 સંત એ ગિરિ સેવો ॥ ચૌદ ખેત્રમાં તીરથ ન એહોવો ॥
 સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છરી
 પાળી ને ઉદ્ધસીયે, છઠ અકુમ કાયા કસીએ, મોહ મદ્ધને
 સામા ધસીયે, વિમલાચલ વેહેલા વસીયે ॥ સનેહી ॥
 ॥ ૨ ॥ અન્ય થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હેમગિરિ હેઠા
 હરીયે; જે પાલે પ્રદક્ષિણા ફરીયે, ભવજલધિ હેલા તરીયે
 ॥ સનેહી ॥ ૩ ॥ સિવમંદિર સાધવા કાજે, સોપાનની
 પંક્તિ ખિરાજે, ચઢતાં દઢ સમકીત છાજે, દુર્ભવ્ય અભવ્ય
 તે લાજે ॥ સનેહી ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહા કેઇ સંતા,
 આદીસર ધ્યાન ધરતાં, પરમાત્મ ભાવે ભજતા, સિદ્ધાચલ
 સીધા અનંતા ॥ સનેહી ॥ ૫ ॥ ખટ માસી ધ્યાન ધરાવે,
 સુક રાજ રાજ્ય તે પાવે, દેહાંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુંજય
 નામ ધરાવે ॥ સનેહી ॥ ૬ ॥ પ્રાણી ધ્યાન ધરે ગિરિ-
 સાચો, તીર્થંકર નામ નિ કાચો, મોહરાયને લાગે તમાચો,
 સુભવીર વિમલગિરિ સાચો ॥ સનેહી ॥ ૭ ॥

॥ અથ શ્રી પુડરીક ગીરી સ્તવન ॥

વીરજી આયા રે વિમલા ચલકે મેઢાન, સુરપતી ભાચારે,
 સમવ સરણ મહાણ ॥ એ આંકણી ॥ દેશના દેવે વીરજી
 સ્વામ શત્રુંજય મહિમા વરણવે તામ ॥ ભાખે આઠ ઉપર

સો નામ, તેહમાં ભાખ્યુંરે, પુંડર ગિરિ અલીધાન ॥
 સોહમ ઇંદારે, તવ પુછે બહુ માન ॥ કીમ થયું સ્વામિરે,
 ભાખો તાસ નીદાન ॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી ભાખે સાં
 ભજો ઇંદ્ર પ્રથમ જે હુઆ રીખવ જીવંદ ॥ તેહના
 પુત્ર તે ભરત નરીંદ, ભરતના હુઆ રે રીખભસેન પુડરીક
 ॥ રીખભજી પાસેરે, દેશના સુંણી તે ઉતંગ ॥ દીક્ષા લી
 ધીરે, ત્રિપદી જ્ઞાન અધીક ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ ગણધર પદ
 વી પામ્યા જામ, દ્વાદસાંગી ગુથી અભિરામ ॥ વિચર્યા
 મહીયલમાં ગુણ ધામ, અનુક્રમે આવ્યારે શ્રી સીદ્ધાચલ
 સાર ॥ મુનીવર કોડી રે, પાંચ તણે પરીવાર ॥ અનશણ
 કીધુ રે, નિજ આતમને ઉપગાર ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ તેણે
 એ પ્રગટ્યુ પુડરગીરી નામ, સાંભજો સોહમ દેવલોક સ્વા
 મ ॥ એહનો મહીમા અતીહી ઉદામ, ઇણે દીન કીજે રે,
 તપ જપ પૂજા ને દાન ॥ પ્રત વળી પોસો રે, જેહ કરે
 નીદાન ॥ ફળ તસ પામે રે પંચ કોડી ગુણ માન ॥ વીર
 ॥ ૪ ॥ ચૈત્રી પુનમ દીવસે જેહ, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન
 અછેહ ॥ શિવ મુખ વરીયા અમઅ અદેહ ॥ પૂણા નંદીરે,
 અગુરૂલધુ અવગાહ ॥ અંજ અવિનાસીરે, નીજ ગુણ
 ભોગી અબાહ ॥ નિજગુણ કરતારે, પર પુદ્ગલ નહીં ચાહ
 ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ ભગતે ભવ્ય જીવજે હોય, પંચ ભવે
 મુકતી લહે સોય ॥ એહમાં બાધક છે નહીં કોય, વ્યવ
 હાર કેરી રે, મધ્યમ ફળની એ વાત ॥ ઉત્કળે યોગેરે,

અંતર મુહુત વિખ્યાત ॥ શિવસુખ સાધેરે, આતમને અ
વદાન ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પુનમ મહીમા દેખ, પુજ
પંચ પ્રકાર વીશેષ ॥ તેહમાં ઉણિમ નહીં કાંઈ રેખ, ઇણી
પેરે ભાંખે રે, જીનવર ઉત્તમ વાણ ॥ સાંભળી જુઝયા રે,
કેમકે ભવીક સુજણ ॥ ઇણીપે ગાયારે, પદ્મચીજ ॥ સુ
પ્રમાણ ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ ઇતી

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

આંખડીએ મે આજ શેત્રુંજે દીઠો રે. સવા લાખ ટકાનો
દાહાડોરે, લાગે મને મીઠો રે, ॥ ઐ આંડણી ॥ સદ્ગ થ
યો રે માહારા મનનો ઉમાહો, વાહલા મારા ભવનો સાં
સો ભાંગ્યો રે ॥ નરક તિર્યચ ગતિ દુર નિવારી, ચરણે
પ્રભુજીને લાગ્યો ॥ શેત્રુંજે દીઠો રે ॥ ૧ ॥ માનવ ભવ-
નો લાહો લીજે ॥ વા૦ ॥ દેહડી પાવન કીજે રે ॥ સોના
રૂપાને કુલડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજે રે ॥ શેત્રુંજે ॥
॥ ૨ ॥ દુધડે પખાલી ને કેશર ઘોલી ॥ વા૦ ॥ શ્રી આદિ
સ્વર પુજ્યા રે ॥ શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપ મેચા
સી ધુજ્યા રે ॥ શે૦ ॥ ૩ ॥ શ્રી મુખ સૌધર્મા સુરપતિ
આગે ॥ વા૦ ॥ વીરજીણુંદ મમ બોલે રે ॥ ત્રણ ભુવનમાં
તીરથ મહોદ્ધ, નહિ કેમ શેત્રુંજ તોલે રે ॥ શે૦ ॥ ૪ ॥
ઇંદ્ર સરીખા એ તીરથની ॥ વા૦ ॥ ચાકરી ચીત્તમાં ચા
હે રે ॥ કાયાની તો કાસલ કાડી, મુરજ કુંડમાં નાહે રે ॥
શે૦ ॥ ૫ ॥ કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધ ક્ષેત્રે ॥ વા૦ ॥ સાધુ

અનંતા સીધારે ॥ તે માટે એ તીરથ મહોદ્ધ, ઉદ્ધાર અ-
નતા કીધારે ॥ શેત્રું ॥ ૬ ॥ નાભિરાયા સુત નયણું જોતાં
॥ વાં ॥ મેહ અમીરસ પુઠ્યારે ॥ ઉદયરતન કહે આજ
મહારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર છુઠ્યારે ॥ શેત્રું ॥ સવાં ॥ ૭

॥ અથ શ્રી રીખલ જીવ સ્તવન ૧ ॥

રીખલ જીવેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે, ઓરન ચાહું રે કત ॥
રીજ્યો સાહેબ સંગ ન પરીહરેરે, ભાગે સાદી અનંત ॥
રીખલ ॥ ૧ ॥ પ્રીત સગાઈ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત
સગાઈ ન કોય ॥ પ્રીત સગાઈ રે નિરૂપાધીક કહી રે, સો-
પાધિક ધન ખોય ॥ રીખલ ॥ ૨ ॥ કોઈ કત કારણ કાષ્ટ
લક્ષણ કરે રે, મલશું કંતને ધાય ॥ એ મેજો નવી કહીએ
સંભવે રે, મેલો ઠામ ન ઠાય ॥ રીખલ ॥ ૩ ॥ કોઈ
પતિ રંજન અતી ધણું તપ કરે રે, પતિ રંજન તન તાપ
એ પતિ રંજન મેં નવી ચીત ધરું રે, રંજન ધાતુ મેલાપ
રીખલ ॥ ૪ ॥ કોઈ કહે લીલા રે અલખ લલખ તણી
રે; લખ પુરે મન આસ ॥ દોસ રહીત ને લીલા નવી ઘટે
રે, લીલા દોસ વીલાસ ॥ રીખલ ॥ ૫ ॥ ચીત પ્રસંને
પુજનું કળ કહું રે, પુજ અખંડીત એહ ॥ કપટ રહીત થઈ
આતમ અરપણારે, આનંદ ધન પદ રેહ ॥ રીખલ ॥ ૬ ॥

॥ અથ શ્રી આદિનાથ સ્તવન ॥

પ્રથમ જીવેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જસ મુગધી રે કાય ॥ કલ્પ
વૃક્ષપરે તાસ ઇંદ્રાણી નયણ જે, ભંગપરે લપટાય ॥ ૧ ॥

રોગ ઉરગ તુજ નવી નડે, અમૃત જે આ સ્વાદ ॥ તેહથી
 પ્રતિહત તેહ માનુ કોઈ નવી કરેલ, જગમાં તુમ સુ'રે વાદ
 ॥ ૨ ॥ વગર ઘોઘ તુજ નિર્મલી, કાયા કચન વાન ॥ નહીં
 પ્રસ્વેદ લગાર તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરૂ ધ્યાન ॥ ૩ ॥
 રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચીત્તન કોઈ ॥ રૂધિર
 આમીષથી રોગ ગયો તુજ જન્મથી, દુધ સહોદર હોય
 ॥ ૪ ॥ સ્વાસો સ્વાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તર વાન
 ॥ દેખે ન અહાર નીહાર ચર્મ ચશ્તુધણી, એહેવા તુજ અ-
 વદાત ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય મૂલથી, ઓગણીસ દેવના
 કીધ ॥ કમ ખપ્યાથી ઇચ્છાર ચોત્રીસ, એમ અતિશયાસમ વા-
 ચંગે પ્રસીદ્ધ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે
 નીજ અંગ ॥ પદ્મ વિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાલને
 જીમ થાઉ અખય અલંગ ॥ ૭ ॥ ઇતી

શ્રી આદિશ્વરનું સ્તવન.

માતા મરૂદેવીના નદ, દેખી તાહરી મુરતી માફ મન લોભાણુ જી;
 માફ દીલ લોભાણુ જી માફ ચીત ચોરાણુ જી, દેખીં એ આંકણી.
 કરૂણાના ધર કરૂણા સાગર, કાયા કચનવાન;
 ઘોરી લંછન પાઉલે, કાંઈ ધનુષ પાંચસે માન. માં ૧
 ત્રીંગડે બેશી ધર્મ કહતા, સુણે પરબદા બાર;
 જોજન ગામીની વાણી મીઠી, વરસતી જળધાર. માં ૨
 ઉર્વશી રૂઢી અપહરા ને, રામા છે મનરંગ;
 પાપે નેઉર રણજણે કાંઈ કરતી નારારગ. માં ૩
 હી બ્રહ્મા તુંહી વિંધાતા, તુ જગ તારણુ હાર;

તુજ સરીખો નહીં દેવ જગતમાં, અરવડીઆ આધાર, માં ૪
 તુહીજ બ્રાતા તુહીજ ત્રાતા, તુહી જગતનો દેવ;
 સુરનર કીન્નર વાસુદેવા, કરતાં તુજ પદ સેવ. માં ૫
 શ્રી સીદ્ધાચળ તીરથ કેરો, રાજ રૂપ ભણંદ;
 કીરતી કરે માણેકમુની તાહરી, યાજો ભવના ફંદ. માં ૬

॥ અથ શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન ॥

ધન દીન વેલા ધન ઘડી તેહ, અચીરારો નદન છન જદી
 ભેટશુ છ ॥ લહીશુ રે મુખ દેખી મુખચદ, વીરહ વ્યથાનાં
 દુઃખ સવી મેટશુ છ ॥ ૧ ॥ જાણ્યો રે જોણું તુજ ગુણ લેશ,
 બીજરે રસ તેહને મન નવી ગમેછ ॥ ચાખ્યો રે જોણું
 અમી ભવલેશ; બાકસ બુકસ તસ નરૂચે કીમેછ ॥ ૨ ॥
 તુજ સમકિત રસ સ્વાદનો જાણુ, પાપ કુભકતે બહુ દીન
 સેવીયું છ ॥ સેવેજો કર્મને જોગે તોહી, વાંછે તે સમકીત
 અમૃત ધુરે લીખ્યું છ ॥ ૩ ॥ તાહરું ધ્યાન તે સમકીત
 રૂપ, તેહજ જ્ઞાનને ચારીત્ર તેહજ છે છ ॥ તેહથી રે જાયે
 સઘળાં પાપ, ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછે છ ॥ ૪ ॥
 દેખી રે અદભુત તાહરું રૂપ, અચરીજ ભવીક અરૂપી પદ
 વરે છ ॥ તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ સમરણ ભજન તે
 વાચક જસ કહે છ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી મુની સુવૃતજન સ્તવન ॥

મુનીસુવૃતજન વંદતાં, અતી ઉલસીત તન મન થાય રે ॥
 વદન અનોપમ નીરખતાં, માહરાં ભવ ભવનાં દુઃખ જાયરે;
 ॥ ૧ ॥ માહરાં ભવ ભવનાં દુખ જાય જગત ગુરૂ જગતો

સુખ કંદ રે ॥ સુખ કંદ અમદ આણંદ પરમ ગુરુ જાગતો
 ॥ સુ૦ ॥ એ આંકણી નીશિ દીન સૂતાં જાગતાં, હ્રદયથી
 ન રહે દૂર રે ॥ જવ ઉપગાર સભારીએ તવ ઉપજે આનંદ
 પૂર રે ॥ ત૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ ઉપગાર ગુણે
 ભર્યા, મન અવગુણ એક ન સમાયરે ॥ ગુણ ગુણ અનુ
 બંધી હુવા, તેતો અક્ષય ભાવ કહાયરે ॥ તે૦ ॥ જ૦ ॥
 સુ૦ ॥ ૩ ॥ અક્ષય પદ દીયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ
 રૂપરે ॥ અક્ષર સ્વર ગાયર નહીં, એતો અકલ અમાય
 અરૂપ રે ॥ એ૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ અક્ષર થોડા ગુણ ધણા,
 સજ્જનના તે ન લીખાયરે ॥ વાચક જસ કહે પ્રેમથી, પણ
 મન માંહે પરખાયરે ॥ પ૦ ॥ જ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી વીરજન સ્તવન. ॥

સીદ્ધારથના રે નંદન વીનવું, વીનતડી અવધાર ॥ ભવ
 મંડપ માંરે નાટક નાચીયો, હવે મુજ દાન દેવરાવ ॥ હવે
 મુજ પારઉતાર ॥ સીદ્ધાં ॥ ૧ ॥ ત્રણ રતન મુજ આપો
 તાતજી, જેમ ન આવેરે સંતાપ દાન દેવંતારે પ્રભુજી કોસર
 કીસી, આપો પદવીરે આપ ॥ સીદ્ધાં ॥ ૨ ॥ ચરણ
 અંગુઠેરે મેરૂ કંપાવીયો, સુરનું મોડયું રે માન ॥ અષ્ટ કર-
 મનો રે જગડો જીતીયા, દીધું વરસી રે દાન ॥ સીદ્ધાં
 ॥ ૩ ॥ સાસન નાયક સવી સુખ દાયક, ત્રીસલા કુખે રતન
 ॥ સીદ્ધારથનોરે વંશ દીપાવીયો પ્રભુજી, તમે ધન્ય ધન ॥
 આહુજી તુમે ધન્ય ધન્ય ॥ સીદ્ધાં ॥ ૪ ॥ વાચક શિખરે

કીર્તીવિજય ગુરૂ પામીતા સપસાય ધર્મ તણે રસેં જન
ચોવીસના વીનય વીજયગુણ ગાય ॥ સીઢા૦ ॥ ૫ ॥

રૂડો માસ વસંત.

(મીથ્યાત વામીને કોસ્યા સમકીત પામીરે. એ દશી.)
રૂડો માસ વસંત ફળી વનરાજીરે, રાયણને સહકાર વાલા;
કેતકી જાય ને માલતીરે, લમર કરે ઝંકાર વાલા; કોયલ
મદલર ટહુકતીરે, બેઠી આંખા ડાળ વાલા; હંસ જુગલ
જળ ઝીલતાંરે, વીમળ સરોવર પાળ વાલા; મંદ પવનની
લહેરમાંરે, માતા સુપન નીહાળ વાલા. આંકણી દીઠે પ્રથમ
ગજ ઉજળોરે; બીજે રીખલ ગુણવત વાલા, તીજે સીંહજ
કેસરીરે, ચોથે શ્રીદેવી મહત વાલા, માળ જુગળ ફુલ
પાંચમેરે, છઠે રોહણી કંત વાલા, ઉગતો સુરજ સાતમેરે, આઠમે
ધ્વજ લેહકંત વાલા; ૩૦ ॥ ૧ ॥ નવમે કળશ રૂપાતણોરે,
દસમે પદમસર જણ વાલા, અગ્યારમે રતનાગરે, બારમે
દેવ વીમાન વાલા. ગંજ રતનનો તેરમેરે, અઉદમે અમ્મી
વખાણ વાલા. ઉતરતાં આકાશથીરે, પેસતાં વદન પ્રમાણ
વાલા, ૩૦ ॥ ૨ ॥ માતા સુપન લઇ જાગીયાંરે, અવધી જુએ
સુરરાજ વાલા, શક સ્તવન કરી વદીયારે; જનની ઉદર
જનરાજ વાલા, એણે સમે ઇંદ્ર તે આવીયારે, મા આગળ
ધરી લાજ વાલા, પુણ્યવંતી તમે પામીયુરે, ત્રણ જુવનનું
રાજ વાલા. ૩૦ ॥ ૩ ॥ અઉદ સુપનના અર્થ કહીરે, ઇંદ્ર ગયા
નીજ ઠામ વાલા, ચોસઠ ઇંદ્ર મળી ગયારે, નંદીસર જન
ધામ વાલા; ચવન કલ્યાણક આછવેરે, શ્રીફળ પુજ ઠામ

વાલા, શ્રીસુભવીર તેણે સમેરે, જગત જીવન વીસરામ
વાલા; ૩૦ ॥ ૪. ॥

આનંદ ધનજી કૃત પદ.

અબધુ સો જોગી ગુરૂ મેરા, ઉસ પદકા કરે નીવેડા. અ૦
તરૂવર એક મુલ બીન છાછા, બિન કુલે ફળ લાગ્યા;
સાખા પત્ર નહી કછુ ઉનકું, અમ્ર ગગને લાગ્યા, અ૦ ૧
તરૂવર એક પંખિ દાઉ બેઠે, એક ગુરૂ એક ચેલા;
ચેલેને જુગ ચુલુ ચુલુ ખાયા, ગુરૂ નીરતર ખેલા. અ૦ ૨
ગગન મંડલમે અધબીચ કુવા, ઉવાં હે અમીકા વાસા
મુગરા હોએ સો ભર ભર પિવે, નુગરા જાવે પીયાસા. અ૦ ૩
ગગન મંડલમે ગઉ બિહાની, ધરતી દુધ જમાયા;
માખન થા સો વિરલા પાયા, છાશ જગત ભરમાયા. અ૦ ૪
થડ બિના પત્ર પત્ર બિન તુંબા, બિના જીયા ગુણ ગાવે
ગાવણુ વાલેકુ રૂપ ન રેખા; સદગુરૂ સોહિ બતાવે. અ૦ ૫
આતમ અનુભવ બિના નહીં જાને; અંતર જોત જગાવે;
ઘટ અંતર પરખે સોહિ મુરત; આનંદધન પદ પાવે અ૦ ૬

કુમકુમને પગલે.

રાગ સામેરા—કુમ . કુમને પગલે પધારો રાજ કુંમ
કુંમને પગલે. ટેક. સસાર છાડી સંજમ આદરવા; દાન દીધાં
ઢગલે પધારો. ॥ ૧ ॥ સિબિકા બેસી સહેસ પુરુષશે, પ્રભુ બેસી
ફરો સઘળે પધારો. ॥ ૨ ॥ વન જઈ પ્રભુ દીક્ષા લીની; ઉપજે
જ્ઞાન ચોથું ડગલે; પધારો. ॥ ૩ ॥ કરમ ખપાવી કેવળ લીધું;

મોક્ષે થાહેત્યા તે તો એક મજલે. પધારો ॥ ૪ ॥ નથુ કલ્યાણ
કહે ચેતનને; તું તો એવા પ્રભુ ભજલે. પધારો ॥ ૫ ॥

॥ શ્રી સીમંધર જીન સ્તવન. ॥

॥ ઇડર આંખા આંખલી રે, ॥ એ દેશી ॥ પુખ્ખલવધ
વિજયે જ્યો રે, નયરી પુંડરી ગિણી સાર ॥ શ્રી સીમંધર
સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર ॥ જીજ્ઞંદ રાય ધરજો ધર્મ
સ્નેહ ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ મોહોટા નાહાના આંતરો રે,
ગિર્યા નવિ દાખ ત ॥ શસિ દર્શન સાયર વધે રે, કેરવ
વન વિકસંત ॥ ૨ ॥ ઠામ કુઠાંમ નવિ લેખવે રે,
જગ વરસંત જલધાર ॥ કર દોઈ કુશુમે વાસીયે રે, છાયા
સવિ આધાર ॥ ૩ ॥ રાય ને રક સરિખા ગણે રે,
ઉઘોતે શશિ સુર ॥ ગંગાજલ તે બિહુ તણે રે, તાપકરે
સવિ દુર ॥ ૪ ॥ સરિખા સહુને તારવા રે, તિમ
તુમહે છા માહરાજ ॥ મુજશુ અંતર કિમ કરો રે, બાંહે
આહ્યાની લાજ ॥ ૫ ॥ મુખ દેખી ટીકું કરે રે,
તે નવિ હોય પ્રમાણ ॥ મુજરો માને સવિ તણે રે,
સાહિબ તેહ મુજણ ॥ ૬ ॥ વૃષભલંછન માતા
સત્યકી રે, નંદન રૂકિમણી કંત ॥ વાચક જસ ધમ વીનવે
રે, ભવભંજન ભગવંત ॥ જીજ્ઞંદરાય ધરજો ધર્મ સ્નેહ ઉઘતિ.

૨

મુણે ચંદાજી, શ્રીમધર પરમાતમ પાસે જાને;
મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરાને એણિયેરે તુમે સંભળાવજો.
જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઇંદ્ર પાયક છે,

જ્ઞાન દરિસણુ જેહને ક્ષાયક છે. સુણો ૧
 જેની કંચન વરણી કાયા છે, જસે ધોરી લછન પાયા છે.
 પુંડરિકગિણિ નગરીનો રાયા છે. સુણો ૨
 ખાર પર્ષદા માંહી ખિરાજે છે, જસ ચોત્રીસ અતિશય છાજે છે;
 ગુણ પાંત્રીસ વાણીયે ગાજે છે. સુણો ૩
 ભવિજનને તે પડીખોહે છે, તુમ અધિક શિતળ ગુણ સોહે છે;
 રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે. સુણો ૪
 તુમ શેવા કરવા રસીઓ છું, પણ ભરતમાં દુરે વસીઓ છું;
 મહા મોહરાય કર ફસીઓ છું. સુણો ૫
 પણ સાહ્યાખ્યિત્તમાં ધરીઓછે, તુમ આણા ખડગ કર ગ્રહીઓછે;
 તે કાંઠક મુજથી ડરીઓ છે. સુણો ૬
 જન ઉત્તમ પુઠ હવે પુરો, કહે પદ્મવિજય થાઉ શુરો;
 તો વાધે મુજ મન અતિ નુરો. સુણો ૭

॥ અથ શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ ॥

॥ વીર જીજ્ઞેસર કેરો શીખ્ય, ગૌતમ નામ જપો નીશિદીસ
 ॥ જે કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ધર વીલસે નવે નીધાન
 ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામે ગિરીવર ચઢે, મન વંછીત હૃદા
 સંપજે ॥ ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સજેગ
 ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વીરવા વાંકડા, જસ નામે નાવે ઢુકડા ॥
 ભુત પ્રેત નવિ મડે પ્રાણ, તે ગૌતમનાં કરૂં વખાણ ॥ ૩ ॥
 ગૌતમ નામે નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય ॥
 ગૌતમ જનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જયકાર ॥ ૪ ॥
 સાલ દાલ મુરહા ધૂત ગોલ, મન વંછીત કાપડ તખોલ ॥

ધરસું ધરણી નિર્મલ ચીત, ગૌતમ નામે પુત્ર વીનીત ॥ ૫ ॥
 ગૌતમ ઉદ્યો અવિચલ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ
 જણ ॥ મહોટાં મદિરમેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સફલ વિહાણુ
 ॥ ૬ ॥ ધર મય ગલ લોડાની જોડ, વારૂ પોહોચે વંછીત
 કોડ ॥ મહીયલ માને મોહોટા રાય, જો તુઠે ગૌતમ ના
 પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટલે, ઉત્તમ નરની
 સંગતી મલે ॥ ગૌતમ નામે નિર્મલ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે
 વાઘેવાન ॥ ૮ ॥ પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના
 ગુણછે બહુ ॥ કહે લાવણ્ય સમય કર જોડ, ગૌતમ તુઠે
 સપતી કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ ચાર મંગલ. ॥

સીદ્ધારથ ભુપતી સોહે ક્ષત્રી ચક્રુડે, તસધર ત્રીસલા કાંમની;
 એ ગજવર ગામીની પોઢીય ભામીની ચૌદ સુપન લહે
 જામિનીએ ॥ ૧ ॥ જામીની મધ્યે શોભતાં રે, સુપન
 દેખે બાલ; મયંગલ વૃષભને કેસરી, કમલા કુસુમની
 માળ ॥ ૨ ॥ ઈંદુ દીનકર ધ્વજ સુંદર કળસ મંગળ રૂપ;
 પદ્મ સર જલનીધી ઉત્તમ, અમર વીમાન અનુષ ॥ ૩ ॥
 રત્નનો અંબાર ઉજવળ, વહની નીરધુમ જ્યોત; કલ્યાણ
 મગળ કારી માહો, કરત જગ ઉદ્યોત ॥ ૪ ॥ ચઉદ સુપન
 સુચીત, વીચ પુણ્ય, સકળ સુખ દાતાર, મંગલ પેહેલું
 બોલીએ, શ્રી વીર જગદાધાર ॥ ૫ ॥ મગધ દેશમાં નયરી
 રાજાહી, શ્રેણીકનામે નરેસરૂ એ; ધનવર ગામર ગાંમ વસે
 તહો વસુભુતી વીપ્ર મનોહરૂ એ ॥ ૬ ॥ મનોહરૂ તસી

માનનીરે, પ્રથવી નામે નાર; ઇંદ્રભુતી આ દેખાય છે, ત્રણ
 પુત્ર તેહને સાર ॥ ૭ ॥ યજ્ઞ કર્મ તેણે આદ્યું બહુ વીખને
 સમુદાય; તેણે સમે ત્યાં સમે સર્ચા, ચોવીસમા જનરાય
 ॥ ૮ ॥ ઉપદેસ તેહનો સાંભળી, લીધો સંજમ ભાર;
 અગીયાર ગણધર થાપીયા; શ્રી વીરે તેણી વાર ॥ ૯ ॥
 ઇંદ્રભુતી ગુરુ ભગતે થયો, મહા લખધીનો ભડાર; મગળ
 બીજું બોલીએ શ્રી ગૌતમ પ્રથમ ગણધાર ॥ ૧૦ ॥ નંદ
 નરીદનો પાડલી પુરવરે સકડાલ નામે મત્રી સરૂએ; લાછ-
 લહે તસનારી અનુપમ, સીલવતી બહુ સુખ કરૂં એ ॥ ૧૧ ॥
 સુખ કરૂં સતાન નવ દાય, પુત્ર પુત્રી સાત; સીલવંતમાં
 સીરોમણી, થુલીભદ્ર જગ વિખ્યાત ॥ ૧૨ ॥ કર્મ વસે
 વેશ્યા મદીરે, વશ્યા વર્સજ બાર; ભોગ ભલીયેરે ભોગવ્યા
 તે જાણે સહુ સંસાર ॥ ૧૩ ॥ સુદ્ધ સંયમ પાંખી વીષય
 વાખી, પાંખી ગુરુ આદેસ; કોશ્યા આવાસે રહ્યા નીશ્ચલ,
 ડગ્યા નહીં લવ લેશ ॥ ૧૪ ॥ સુદ્ધ સીયલ પાળે વીશય
 ટાળે જગમાં જે નરનાર; મગલ ત્રીજું બોલીએ, શ્રી
 થુલીભદ્ર અણગાર ॥ ૧૫ ॥ હેમ મણી રૂપ મય ઘડીત
 અનુપમ જડીત કોશીસા તેને જગેએ; સુરપતી નીર્મીત
 ત્રણ ગઢ સોભીત, મધ્યે સીહાસન જગમગે એ ॥ ૧૬ ॥
 જગમગે જન સીહાસને, વાજંત્ર કોડા કોડ; ચાર નીકાયના
 દેવતા તે સવે બેઠે કર જોડ ॥ ૧૭ ॥ પ્રાતીહારજ આંઠથુંરે,
 ચોત્રીસ અતીશય વત; સમોવસરણે વીચનાયક, શોભે શ્રી
 ભગવંત ॥ ૧૮ ॥ સુરનર કીતર માનવી, બેઠી તે પર્જા
 બાર ઉપદેસ દીએ અરીહંતજી, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ ૧૯ ॥

દાન શીવસ તપ ભાવનારે, ટાળે સધળાં કર્મ; મંગલ ચોથુ
બોલીએ જગમાંહે શ્રી જીન ધર્મ ॥ ૨૦ ॥ એ ચાર મંગળ
ગાવસેજે પ્રભાતે ધરી પ્રેમ તે કોડી મંગળ પાંમસે; ઉદે
રત્ન ભાષે એમ. ॥ ૨૧ ॥

॥ અથ શ્રી ગૌતમ પ્રભાતી સ્તવન ॥

માત પૃથ્વી સુત પ્રાત ઉડી નમો, ગણધર ગૌતમ નામ
ગણે; પ્રહ સમે પ્રેમસું જેહ ધ્યાતાં સદા, ચઢતી કળા હોય
વસ વેલે માં ॥ ૧ ॥ વસુભુતી નંદન વીચ જન વદન,
દરીત નીકદન નામ જેહનું; અભેદ બુદ્ધે કરી ભવીજન
જે ભજે, પુણ્ય પોહોચે સહી ભાગ્ય તેહનું માં ॥ ૨ ॥
સુરમણી જેહ ચોંતામણી સુરતરૂ, કામીત પુરણ કામ ધેનું;
એહજ ગૌતમ તણ ધ્યાનદ્વયે ધરો, જેહ થકી અધીક
નહીં માહાત્મ કેહેનું; માં ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન બલ તેજ ને
સકળ સુખ સપદા, ગૌતમ નામથી સીદ્ધી પામે; અખંડ
પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવનીમાં; સુરનર જેહને શીસ નામે
માં ॥ ૪ ॥ પ્રણવ આદે ધરી માયા બીજે કરી; સ્વમુખે
ગૌતમ નાંમ ધ્યાવે; કોડી મન કાંમના સકળ વેગે ફળે,
વીધન વૈરી સવે દુર જાએ ॥ માં ॥ ૫ ॥ દુષ્ટ દુરે ટળે
સ્વજન મેળો મળે, આધી ઉપાધી ને વ્યાધી નાસે; ભુતનાં
પ્રેતનાં જોર ભાજે વલી, ગૌતમ નામ જપતાં ઉદ્ધાસે માં
॥ ૬ ॥ તીર્થ અષ્ટાપદે આપ લખ્યે જઈ, પત્તરસેં ત્રણને
દીખ દીધી; અક્રમ પારણે તાપસ કરણે, ક્ષીર લખ્યે કરી
અખુટ કીધી માં ॥ ૭ ॥ વરસ પચાસ લગે ગૃહવાસે

વસ્ત્રા, વરસ વળી ત્રીસ કરી વિર સેવા; બાર વરસ લગે
કેવલ ભોગવ્યું; ભક્તી જેહની કરે નીત્ય દેવા માં ॥ ૮ ॥
મહીયલ ગોતમ ગોત્ર મહીમા નીધી, ગુણ નિધી રીઢી ને
સીઢી દાઈ; ઉદય જસ નામથી અધીક લીલા લહે, સુજસ
સોભાગ્ય દોલત સવાઈ માં ॥ ૯ ॥

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ॥

॥ જિનકે હિરદે પ્રભુ પાર્શ્વ વસે ઉને ઓરકાં નામ લીયા
નાં લીયા ॥ એ આંકણી ॥ જિનકે ઘટમેં પ્રભુ વાણી રૂચી
ઉને તાલ મૃદંગ સુણ્યા ન સુણ્યા ॥ જિનકે ॥ ૧ ॥ જિનકે
ઘટ પુરણ આંદ ચડ્યો, તવ તારોકા ખ્યાલ હુવા ન હુવા
॥ જિનકે ॥ ૨ ॥ જિને દુગ્ધસુધારસ પાન કીયા, તિને
આટોકા નીર પીયા ન પીયા ॥ જિનકે ॥ ૩ ॥ જો નાંહી
ગયા ગીરનાર સિદ્ધાચલ, માનુષ્યજન્મ લીયા ન લીયા
જિનકે ॥ ૪ ॥ લીન હુવા નવકાર મંત્રસેં, ઓર મંત્રકું
જપ્યા ॥ જિનકે ॥ ૫ ॥ નર દેહી વિન લાખ ચોરાસીમેં,
વાર અનંત કિર્યા ન કિર્યા ॥ જિનકે ॥ ૬ ॥ નગર ખના-
રસ જન્મ લીયા પ્રભુ, નાગ નાગણી શાંત કીયા ॥ જિનકે
॥ ૭ ॥ સંપુર્ણ ॥

જેને છનવરનો નહીં જાપ, તેનું પામુ ન મેલે પાપ.
જેને છનવર શુ નહીં રંગ, તેનો કદી ન કીજે સંગ.
જેને નહીં વહાલા વીતરાગ, તે મુક્તીનો ન લહે ત્યાગ.
જેને ભગવંતનો નહીં ભાવ, તેની કોન સાંભળથે રાવ.
જેને પ્રતીમા શું નહીં પ્રીત, તે તો પામે નહીં સમકીત.

જેને પ્રતીમા શું છે વેર, તેની કહો સી થાસે ચેર.
 જેને જન પ્રતીમા નહીં પુજ, આગમ બોલે તે અધુજ.
 નામ થાપના દ્રવ્ય અને ભાવ, પ્રભુને પુજે સહી પ્રશતાવ.
 જે નર પુજે જનના બીંબ, તે લહે અવીચળ પદ અવીલંબ.
 પુજા છે મુક્તીનો પંથ, નીત નીત ભાષે એમ ભગવંત
 શાહી એક નરકવીનો નીરધાર, પ્રતીમા છે ત્રીલોચનનાથ.
 સતર અઠાણુ અશાહી બીજ, ઉજવળ કીધુ છે બોધ બીજ.
 એમ કહે ઉદય રતન ઉવઝાઅ તેને પ્રેમે પુજ્યા પ્રભુના પાઅ.

અથ શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન.

કહા.

સકળ સિદ્ધિ દાયક સદા, ચોવીસે જનરાય;	
સદગુરુ સામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રભુમું પાય.	૧
ત્રિભુવનપતિ ત્રિસલા તણો, નદન ગુણ ગંભીર,	
શાસન નાયક જગજયો વર્ધમાન વડવીર.	૨
એક દિન વીર જીવંદને ચરણે કરી પ્રણામ;	
ભવિક જીવના હિત ભણી પૂછે ગૌતમ સ્વામ.	૩
મુક્તિ મારગ આરાધિએ, કહો કિંજુ પરે અરિહત;	
મુખા સરસ તવ વચન રસ ભાષે શ્રી ભગવંત.	૪
અતીચાર આલોઈએ પ્રત ધરિએ ગુરુ શાખ;	
જીવ ખમાવો સયજજે, યોનિ ચોરાશી ભાખ.	૫
વિધિશું વળિ વોસિરાવિએ, પાપસ્થાન અઠાર;	
ચાર શરણુ નિત્ય અનુસરો, નિંદા દુરિત આચાર.	૬
શુભ કરણી અનુમોદિએ, ભાવ ભલો મન આણુ;	

અણસણ અવસર આદરી, નવપદ જયો મુજણ. ૭
 શુભગતિ આરાધન તણા, એછે દશ અધિકાર;
 ચિત્ત આણિને આદરો, જેમ પામો ભવપાર. ૮

ઢાળ પહેલી.

(એ છિંડી કીહાં રાખી—એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વિરજ, એ પાંચે આચાર;
 એહ તણા એહ ભવ પરભવના, આલોધએ અતિચારરે,
 પ્રાણી જ્ઞાન ભણે ગુણખાણી વીર વદે એમ વાણીરે. પ્રા. ૧
 ગુરૂ ઓળવીએ નહી ગુરૂ વિનયે, કાળે ધરી ખહુ માન;
 સૂત્ર અર્થ તદુભય કરી સુધાં, ભણીએ વહી ઉપધાનરે. પ્રા. જ્ઞા. ૨
 જ્ઞાનોપગરણ પાટી પોથી ઠવણી નોકરવાલી;
 તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સ ભાળીરે. પ્રા. જ્ઞા. ૩
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વળી ભવોભવે, મિચ્છામિદુક્કડં તેહરે. ૪
 પ્રાણી સમકિત દયો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે એમ વાણીરે. પ્રા. સ.
 જન વચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત આલસાખ;
 સાધુ તણી નિંદા પરિહરજે ફળ સંદેહ મ રાખરે. પ્રા. સ૦ ૫
 મૂઢપણુ છડા પરશંસા, ગુણવંતને આદરિએ;
 સાહુમ્મીને ધર્મે કરી સ્થીરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરિએરે. પ્રા. સ. ૬
 સંઘ ચૈત્ય પ્રસાદ તણે જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો;
 દ્રવ્ય દેવકો જે વિશુદ્ધાડયો, વિશુસંતાં ઉવેખ્યોરે. પ્રા. સ. ૭
 ત્યાદિક વિપરીતપણાથી સમકિત ખડ્યું જેહ,
 આ ભવ પરભવ વળી ભવોભવે, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહરે

પ્રાણી ચારિત્ર દયો ચિત્ત આણી, વીર વદે એમ વાણીરે. પ્રા. ચા.
 પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય;
 સાધુતણે ધર્મે પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાયરે. પ્રા. ચા. ૯
 શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી;
 જે જયણા પુર્વક એ આઠે, પ્રવચનમાય ન પાલીરે. પ્રા. ચા. ૧૦
 ઇત્યાદિક વિપરિત પણાથી, ચારિત્ર ડાહોદયું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વળી ભવોભવે, મિચ્છામિ દુક્કડંતેહરે. પ્રા. ચા. ૧૧
 બાર ભેદે તપ નવિ કીધું, છતે યોગે નિજ શકતે;
 ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફેરવીઉ ભગતેરે. પ્રા. ચા. ૧૨
 તપવિરજ આચારજ એણીપરે, વિવિધ વિરાધ્યા જેહ;
 આ ભવ પરભવ વળી ભવોભવે, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહરે. પ્રા. ચા. ૧૩
 વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર આજોઘએ;
 વીર જીણેસર વચણ મુણીને, પાપ મયલ સવી ધોઈએરે. પ્રા. ચા. ૧૪

ઢાળ બીજી.

(પામી સુગુર પશાય—એ દેશી)

પૃથ્વી પાણી તેઉ વાઉ વનસ્પતી, એ પાંચે થાવર કહ્યાએ;
 કરી કરસણ આરંભ ખેત્ર જે ખેડીયાં, કુવા તલાવ ખણાવીયાએ. ૧
 ઘર આરંભ અનેક ટાંકાં ભુધરાં, મેડી માળ ચણાવીઆએ,
 લીંપણ ધુંપણ કાજ એણીપરે પરપરે, પૃથ્વીકાય વિરાધિઆએ. ૨
 ધોયણ નાહણ પાણી ઝીલણ અપકાય, છાતિધોતિ કરી દુહવ્યાએ;
 ભાડીગર કુંભાર લોહ સોવનગરા, ભાડભુંજ લીધાલાગરાએ. ૩
 તાપણ સેકણ કાજ વસ્ત્ર નિખારણ, રંગણ રાંધણ રસવતિએ;
 એણીપરે કર્માદાન પરે પરે કેલવી, તેઉ વાઉ વિરાધિયાએ. ૪

વાડીવન આરામ વાવી વનસ્પતિ, પાન ફુલ ફુળ સુદીયાંએ;
 પોહોંક પાપડી શાક શેક્યાં મુકબ્યાં, જીંદાં આથીયાંએ. ૫
 અળશીને એરંડ ઘાણી ઘાલી, ઘણા તિલાદિક પીલીયાએ;
 ઘાલી કોલુ પીલી સેલડી, કંદ મૂળ ફળ વેચીયાંએ. ૬
 એમ એકેંદ્રિક જીવ હણ્યા હણાવીયા, હણતાંજે અનુમોદીયાએ;
 આલવ પરલવ જેહ વલી ભવોલવે, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડએ. ૭
 કમી સરમીયા કીડા ગાડર ગંડોલા, એલ પોરા અલશીયાએ;
 વાળા જળો ચુડેલ વિચલિત રસ તણા, વળી અથાણાં પ્રમુખનાએ ૮
 એમ બે ઇંદ્રિય જીવ જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડએ;
 ઉદ્દહી જીં લીખ માંકણ મકોડા, ચાંચડ કીડી કુંથુઆએ. ૯
 ગદ્દહિઆ ધીમેલ કાનખજુરડ, ગીંગોડા ધનેરીયાંએ;
 એમ તે ઇંદ્રિય જીવ જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડએ. ૧૦
 માંખી મત્સર ડાંસ મસા પતંગીયા, કંસારી કોલિયા વડાએ;
 ઢીંકણ વિંછુતીડ ભમરા ભમરીયો કોતાંખગ ખડ માંકડીએ. ૧૧
 એમ ચૌરિંદ્રિય જીવ જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડએ;
 જળમાં નાખી જળ જળચર દુહવ્યા, વનમાં મૃગ સતાપીયાએ. ૧૨
 પીડયા પંખી જીવ પાડી પાસમાં, પોપટ ઘાલ્યા પાંજરેએ;
 એમ પચેંદ્રિય જીવ જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડએ. ૧૩

ઢાળ ત્રીજી.

(વાણી વાણી હિતકારીજી.) એ દેશી.

ક્રોધ લોભ ભય હાંસથીજી, બોલ્યા વચન અસત્ય;
 કુડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્તરે.
 જીનજી મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાથે માહારાજરે;

જીનજી દેઈ સારૂ કાજરે. જીનજી મિચ્છામિ દુક્કડં આજ. ૧
 દેવ મનુષ્ય તિર્યચનાંજી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ;
 વિષયા રસ લંપટ પણેજી, ધણું વિટંબ્યો દેહરે. જી. ૨
 પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવ ભવ મેલી આથ;
 જે જીહાંની તે તીહાં રહીજી, કોઇ ન આવી સાથરે. જી. ૩
 રચણી ભોજન જે કર્યાજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ;
 રસના રસની લાલચેજી પાપ કર્યા પ્રત્યક્ષરે. જી. ૪
 વ્રત લેઇ વિસારીયાંજી, વળી ભાગ્યાં પચ્ચખખણ;
 કપટ હેતુ કીરીયા કરીજી કીધાં આપ વખાણરે. જી. ૫
 વ્રણ હાલ આઠે દુહેજી, આલોયા અતિચાર;
 શિવગતિ આરાધન તણેજી, એ પેહેલો અધિકારે. જી. ૬

ઢાળ ચોથી.

(સાહેલડીની દશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો, સાહેલડીરે, અથવા લ્યો વ્રતખારતો;
 યથાશક્તિ વ્રત આદરી, સાં પાળો નિરતિચારતો. ૧
 વ્રત લીધાં સભારીએ, સાં હૈડે ધરીય વિચારતો;
 શિવગતિ આરાધન તણે, સાં એ બીજે અધિકારતો. ૨
 જીવ સર્વે ખમાવીએ, સાં ચોનિ ચોરાસી લાખતો;
 મન શુદ્ધે કરી ખામણાં, સાં કોઇશુ રોષ ન રાખતો. ૩
 સર્વ મિત્ર કરી ચિતવો, સાં કોઇ ન જણો શત્રુતો;
 રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો, સાં કીજે જન્મ પવિત્રતો. ૪
 સ્વામી સઘ ખમાવીએ, સાં જે ઉપની અપ્રીતિતો;

સજ્જન કુટુંબ કરી ખામણું, સાં એ જીન સાસન રીતતો. ૫
 ખમીએ અને ખમાવીએ સાં એહજ ધર્મનો સારતો;
 શિવગતિ આરાધન તણે, સાં એ ત્રીજે અધિકારતો. ૬
 મૃષાવાદ હિ સા ચોરી, સાં ધન મૂઠી મૈથુનતો;
 ક્રોધ માન મત્યા તૃષ્ણા, સાં પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો. ૭
 નિદા કલહ ન કીજીએ, સાં કુડાં ન દીજે આળતો;
 રતિ અરતિ મિથ્યા તજે, સાં માયા મોહ જળળતો. ૮
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવિએ, સાં પાપસ્થાન અઢારતો;
 શિવગતિ આરાધનતણે, સાં એ ચોથો અધિકારતો. ૯

ઢાળ પાંચમા.

(હવે નિમુણો મહાં આવીયાએ દર્શી)

જનમ જરા મરણે કરીએ, એ સંસાર અસારતો;
 કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઇ ન રાખણહાર તો. ૧
 શરણુ એક અરિહતનું એ, શરણુ સિદ્ધ ભગવંતતો;
 શરણુ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ સાધુ સરણુ ગુણવંત તો. ૨
 અવર મોહ સવિ પરિહરિ એ, ચાર શરણુ ચિત્ત ધારતો;
 શિવગતિ આરાધન તણે એ, એ પાંચમો અધિકારતો. ૩
 આ ભવ પરભવ જે કર્યાએ પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો;
 આત્મસાષે તે નિદીએ એ, પડિક્કમિએ ગુરૂ સાખતો. ૪
 મિથ્યામતિ વર્તાવિયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સવ તો;
 કુમતિ કદામહને વશે એ વળી ઉથાપ્યાં સૂત્ર તો. ૫
 ઘડયાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાંએ ઘરંટી હુળ હુધીયાર તો;

ભવ ભવ મેડી મુકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહારતો. ૬
 પાપ કરીને પોષીયા એ, જનમ જનમ પરિવારતો;
 જનમાંતર પોહોત્યા પછી એ, કોઈ ન કીધી સારતો. ૭
 આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ, એમ અધિકરણ અનેક તો;
 ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ એ, આણી દૃઢ્ય ત્રિવેક તો. ૮
 દુઃકૃત નિંદા એમ કરીએ, પાપ કર્યા પરિહારતો;
 શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ છઠો અધિકારતો. ૯

ઢાળ ૬ ઠી.

આદે તુ જોયને જીવડા, એ દેશી.

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ; દાન શીયળ
 તપ ભાવના, ટાળ્યાં દુઃકૃત કર્મ. ધન૦ ૧, શેત્રુઝદિક તિર્થની
 જે કીધી જાત્ર, જીગતે જિનવર પુજ્યા, વળા પોખ્યાં પાત્ર.
 ધન૦ ૨. પુરતક જ્ઞાન લખાવીયાં, જીજીહર જિન ચૈત્ય;
 સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર ધન૦ ૩ પડિકમણાં
 સુપરે કર્યા, અનુકંપા દાન, સાધુ સુરિ ઉવઝાયને, દીધાં બહુ
 માન. ધન૦ ૪ ધર્મ કાજ અનુમોદિએ, એમ વારો વાર,
 શિવગતિ આરાધન તણો એ સાતમો અધિકાર. ધન૦ ૫
 ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠાણ; સમતા ભાવે
 ભાવિએ, એ આતમરામ. ધન૦ ૬ સુખ દુઃખ કારણ જીવને
 કોઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યા, ભોગવીએ
 સોય. ધન૦ ૭ સમતા નિણ જે અનુસરે, પ્રાણિ પુન્ય કામ;
 છાર ઉપર તે લીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ધન૦ ૮ ભાવ

ભલીપરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર; શિવ ગતિ આરાધન
તણો, એ આઠમો અધિકાર. ધન૦ ૯

ઢાળ ૭ મી

રેવતગીરી હુઆં પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણક એ દેશી.

હવે અવસર જાણી કરી સલેખણ સાર; અણસણ આદ-
રિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મુકી, છાંડી
મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ ૧ ગતિ
ચારે કીધા, આહાર અનંત નિશંક; પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો,
જીવ લાલચીયો રક; દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિ-
ણામ; એહથી પામો જે. શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨ ધન ધના-
શાલિભદ્ર ખધો મેઘકુમાર; આણસણ આરાધી, પામ્યા
ભવનો પાર; શિવમંદિર જાશે. કરી એક અવતાર; આરા-
ધન કેરો. એ નવમો અધિકાર. ૩ દસમે અધિકારે મહામંત્ર
નવકાર, મનથી નવિ મુકો, શિવમુખ ફલ સહકાર; એ જપતાં
જાયે, દુર્ગતિ દાશ વિકાર; મુપરે એ સમરો, ચૌદ પુરવતું
સાર. ૪ જનમંતર જાતાં, જે પામે નવકાર; તે પાતીક
ગાળી પામે સુર અવતાર; એ નરપદ સરિખો, મત્રન કો
સ સાર; એ ભા ને પરમવે, મુખ સપત્તિ દાતાર. ૫ જ્યુ
ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય; નવપદ મહિમાથી, રાજ-
સિંહ મહારાય; રાણી રતનવતી બેહુ, પામ્યાં છે સુરભોગ
એક ભવ પછી લેશે, ગિવવધુ સંજોગ. ૬ શ્રીમતીને એ
વળી, મત્ર ફળ્યો તત્કાલ; કણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ ફુલ-

માળ; શિવકુમારે જોગી, સોવન પૂરંસો કીધ, એમ એણે
મંત્રે, કાજ ઘણાનાં સિદ્ધ. ૭ એ દશ અધિકારે, વીર જીણે-
સર ભાખ્યો; આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્ત માંહી ચાખ્યો. ૮

ઢાળ ૮ મી.

નમો ભવિ ભાવશુ, એ દશી,

સિદ્ધારથ રાય કુળ તિલોએ, ત્રિસલા માત મહારતો;
અવનીતળે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકારતો, જયો
જન વીરજીએ. ૧ મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ, કહેતાં ન લાહુ
પારતો; તુમ ચરણે આવ્યા ભણીએ, જો તારે તો તારતો.
જયો. ૨ આશા કરીને આવીયોએ, તુમ ચરણે મહારાજ તો,
આવ્યાને ઉવેખશોએ, તો કેમ રેહેશે લાજતો. જયો. ૩
કરમ અલુજણુ આકરાં એ, જન્મ મરણ જંગળતો; હું છું
એહથી ઉભગોએ, છોડવ દેવ દયાલ તો. જયો. ૪ આજ
મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુખ દંદોલતો, તુઠયો જન
ચોવીસમે એ, પ્રગટ્યા પુન્ય કલ્લોલ તો. જયો. ૫ ભવે
ભવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાયતો, દેવ દયા
કરી દીજીએ એ, બોધ બીજ સુપસાયતો. જયો. ૬

કળસં.

એ તરણ તારણ સુગતિ કારણ, દુઃખ નિવારણ જમ
જયો; શ્રી વીર જનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉઘીટ
થયો. ૧ શ્રી વિજયદેવ સુરંદ પટધર, તીરથ જંગમ એણી

જગે; તપ ગચ્છપતિ શ્રી વિજય પ્રભ સૂરી, સૂરી તેજે
ઝગમગે. ૨ શ્રી હીરવિજય સૂરિ શિષ્ય વાચક, શ્રી કીર્તિ
વિજય સુરગુરુ 'સમો; તસ શિષ્ય વાચક વિનય વિજયે,
યુણ્યો જન ચોવીસમો ૩ સમસત્તર સંવત ઓગણત્રીશે,
રહી રાંદેર ચોમાસુએ; વિજય દશમી વિજય કારણ, કીચો
ગુણ અભ્યાસ એ. ૪ નરભવ આરાધન સિદ્ધ સાધન, સુકૃત
લીલ વિલાસ એ; નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયુ, નામે પુન્ય
પ્રકાશ એ. ૫

ઈતી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન સમાપ્ત.

નવાણું પ્રકારની પુજા.

ગીરીવર દરસન વીરલાખાવે, પુરવ સંચીત કર્મ અપાવે; ગીઠ
રીખલ જીનેશ્વર પુજા રચાવે, નવ નવ નામે ગીરી ગુણ
ગાવે. ગીઠ ૥ ૧ ૥ સહસ્ત્ર કમળનો (૧૦) મુક્તિ નીચલ
ગીરી (૧૧) સિદ્ધાચળ (૧૨) સતકુટ (૧૩) કહાવે
ગીઠ ૬૬ (૧૪) કદદબને (૧૫) કોડીનીવાશે (૧૬)
લોહીત્ય (૧૭) તાળધ્વજ (૧૮) સુર ગાવે ગીઠ ૨ ઢંકાદીક
પંચ કુટ સજવન, સુરનર મુની મદી નામ થપાવે. ચીઠ
રચણ ખાણ જડી બુટી ગુફાઓ, રસકુંપીકા ગુરુ ઇહાં બતાવે.
ગીઠ ૩ પણ પુન્યવંતા પ્રાણી પાવે. પુન્ય કારણ પ્રભુ પુજા રચાવે.
ગીઠ દશ કોટી આવકને જમાડે, જૈન તીરથ જાત્રા કરી આવે.
ગીઠ ૪ તેથી એક મુની દાનદિયંતાં, લાભ ઘણો સિદ્ધાચળ

થાવે. ગી૦ ચંદ્રશેખર નીજ ભગીનીસ્થુ ભોગી, તે પણ
એ ગીરી મોક્ષે જાવે. ગી૦ ૫ ચ્યાર હત્યારા નર પરદારા
દેવ ગુરૂ દ્રવ્ય ચોરી ખાવે, ગી૦ ચૈત્રી કાર્તિકી પુનમ જાત્રા
તપ જપ ધ્યાનથી પાપ જલાવે. ગી૦ ૬ રીખભસેન જીન
આદે અસંખ્યા, તીર્થંકર મુક્તી સુખ પાવે. ગી૦ શિવવહુ
વરવા મંડપ એ ગીરી; શ્રી શુભવીર વચન રસ ગાવે. ગી૦
॥ શ્રી વિનયવિજયજી કૃત આદીજીનની વિનતી ॥

॥ પામી મુગુરૂ પસાય રે, શેત્રુંજય ધણી ॥ શ્રી રિ-
સહેસર વિનવું એ ॥ ૧ ॥ ત્રિભોવન નાયક દેવ રે, શેવક
વિનતી ॥ આદીશ્વર અવધારીયેં એ ॥ ૨ ॥ શરણે આવ્યો
સ્વામી રે, હું સસારમાં ॥ વિરૂએ વૈરિયેં નહ્યો એ
॥ ૩ ॥ તાર તાર મુજ તાત રે, વાત કિશી કહું ॥ ભવ
ભવ એ ભાવઠ તણી એ ॥ ૪ ॥ જન્મ મરણ જંજાલરે
બાલ તરણ પછું ॥ વલી વલી જરા દેહ ધણું એ ॥ ૫ ॥
કેમે ન આવ્યો પાર રે, સાર હવે સ્વામી ॥ શ્યેન કરો
એક માહરી એ ॥ ૬ ॥ તાર્યાં તુમેં અનંત રે, સંત મુગુજી
વલી ॥ અપરાધી પણ ઉદ્ધર્યા એ ॥ ૭ ॥ એક દીન દયાલ
રે, બાલ દયામણો ॥ હું શા માટે વીસર્યો એ ॥ ૮ ॥ જે
ગિરૂઆ ગુણવત રે, તારો તેહને ॥ તે માંહે અચરિજ કિશ્યુ
એ ॥ ૯ ॥ જે મુજ સરિખો દીન રે, તેહને તારતાં ॥ જગ
વિસ્તરશે યસ ધણો એ ॥ ૧૦ ॥ આપદ પડીયો આજરે;
રાજ તુમારડે ॥ ચરણે હું આવ્યો વહી એ ॥ ૧૧ ॥ મુજ
સરીખો કોધ દીન રે, તુજ સરિખો પ્રભુ ॥ જોતાં જગ

લાભે નહીં એ ॥ ૧૨ ॥ તોયે કર્ણાસિંધુ રે, બંધુ ભુવન
 તણા ન ધરે તુમ ઉવેખવુંએ ॥ ૧૩ ॥ તારણ હારો કોધરે,
 જો બીજો હુવે ॥ તો તુમને શાને કહું એ ॥ ૧૪ ॥ તુંહીજ
 તારીશ નેટ, પહિલાં ને પછે ॥ તો એવડી ગાઠી મ કીરીએ
 ॥ ૧૫ ॥ આવી લગ્યો પાય રે, તે કેમ છોડશે ॥ મન
 મનાવ્યા વિણ હુવે એ ॥ ૧૬ ॥ સેવક કરે પોકાર રે બાહિર
 રહ્યા જસ ॥ તો સાહિબ શોભા કીરી એ ॥ ૧૭ ॥ અતુલી
 બસ અરિહત રે, જગને તારવા ॥ સમરથ છો સ્વામી
 તુમે એ ॥ ૧૮ ॥ શું આવે છે જોર રે, મુજને તારતાં ॥
 કે ધન બેસેછે કિસ્મું એ ॥ ૧૯ ॥ કેહશે તુમે જિણુંદરે,
 ભક્તિ નથી તેહવી ॥ તોતે ભક્તિ મુજને દીયો એ ॥ ૨૦ ॥
 વલી કહેશે ભગવંત રે, નહિં તુજ યોગ્યતા ॥ હમણાં
 મુક્તિ જવા તણીએ ॥ ૨૧ ॥ યોગ્યતા તે પણ નાથ રે,
 તુમ હીજ આપશે ॥ તો તે મુજ ને દીજીએ એ ॥ ૨૨ ॥
 વલી કહેશે જગદીશ રે; કર્મધણાં તાહરે ॥ તો તેહજ
 ટાલે પરાંએ ॥ ૨૩ ॥ કર્મ અમારાં આજ રે, જગપતિ
 વારવા ॥ વલી કોણ બીજો આવશે એ ॥ ૨૪ ॥ વળી
 જાણો અરિહતરે, એહને વીનતી ॥ કરતાં આવડતી નથી
 એ ॥ ૨૫ ॥ તો તેહીજ માહારાજ રે, મુજને શીખવો ॥
 જેમ તે વિધિસું વીનવું એ ॥ ૨૬ ॥ માય તાય વિણ કોણ
 રે, પ્રેમે શીખવે ॥ બાલકને કહો બોલવું એ ॥ ૨૭ ॥ જો
 મુજ જાણો દેવ, એહ અપાવન ॥ ખરડયો છે કલિ કાદવે
 એ ૨૮ ॥ કેમ લેકે ઉતસગ રે, અંગમર્યું એહતું ॥ વિષય
 કષાય અશુચિશુ એ ॥ ૨૯ ॥ તો મુજ કરો પવીત્ર રે, કહો

કોણ પુત્રને ॥ વિષ્ણુ ભાવિત્ર પખાળશે એ ॥ ૩૦ ॥ કૃપા
કરી મુજ દેવરે, ઇહાં લગે આંણીઓ ॥ નરક નિગોદાદિક
થકી એ ॥ ૩૧ ॥ આવ્યો હવે હજુર રે, ઊભો થઈ રહ્યો
॥ સાંમું રથે જુઓ નહીં એ ॥ ૩૨ ॥ આડો માંડી-
આજ રે, બેડો બારણે ॥ ભાવિત્ર તુમે મનાવશે એ
॥ ૩૩ ॥ તુમે છો દયા સમુદ્ર રે, તો મુજને દૃષ્ટી
॥ દયા નથી રથે આણતા એ ॥ ૩૪ ॥ ઉવેખસ્યો
અરિહંતરે, જો આણી વેલા ॥ તો મહારી શી પેર થશે
એ ॥ ૩૫ ॥ ઊભા છે અનેકરે, મોહાદિક વૈરી ॥ છલ
જુએ છે મહારાં એ ॥ ૩૬ ॥ તેહને વારો વેગરે, દેવ દયા
કરી ॥ વલી વલી શું વીનવું એ ॥ ૩૭ ॥ માડ દેવી નીજ
માયરે, વેગે મોકલી ॥ ગજ બેસારી મુક્તિમાં એ ॥ ૩૮ ॥
ભરતો સર નિજ નંદરે, કીધો કેવળી ॥ આરીસા અવલો-
કતાં એ ॥ ૩૯ ॥ અઠાણું નિજ પુત્ર રે, પ્રતિ બોધ્યા પ્રેમે
॥ જુધ કરતાં વારીયા એ ॥ ૪૦ ॥ બાહુબલને નેટ રે,
નાણકેવળ તમે ॥ સ્વામી સહામું મોકલ્યુ એ ॥ ૪૧ ॥
ઈત્યાદિક અવદાતારે, સઘવા તુમ તણા ॥ હું જાણું છું મુલગા
એ ॥ ૪૨ ॥ મહારી વેલા આજરે, મૌન કરી બેઠા ॥ ઉત્તર
શે આપો નહીંએ ॥ ૪૩ ॥ વીતરાગ અરિહંત રે, સમતઃ
સાગડ ॥ મહારાં તહારાં શુ કરો એ ॥ ૪૪ ॥ એક વાર
મહારાજ રે, મુજને સ્વમુખે ॥ બોલાવો શેવક કહીએ ॥
૪૫ ॥ એટલે સિદ્ધાં કાજ રે, સઘળાં મહારાં ॥ મનના
મનોરથ સવિ કલ્યા એ ॥ ૪૬ ॥ ખમજો મુજ અપરાધ રે,
આસંગો કરી ॥ અસમજસ જે વીનવ્યુ એ ॥ ૪૭ ॥

અવસર પામી આજ રે, જો નવિ વિનવું ॥ તેા પસ્તાવો
 મન રહે એ ॥ ૪૮ ॥ ત્રિભુવન તારણ હાર રે, પુણ્યે માહરે,
 ॥ આવી એકાંતે મલ્યા એ ॥ ૪૯ ॥ બાલક બોલે બોલ રે, જે
 અ વિગત પછે ॥ માત તાત ને તે રૂચે એ ॥ ૫૦ ॥ નયણે
 નિરખ્યો નાથ રે, નાલિ નરિદનો ॥ નદન નંદનવન જિસ્મ્યો
 એ ॥ ૫૧ ॥ માડ દેવી ઉરહંસરે, વંશ ઇખ્યાગનો ॥
 સોહા કર સોહામણો એ ॥ ૫૨ ॥ માત તાત પ્રભુ મિત્ર રે,
 બંધવ માહરો ॥ જીવ જીવન તું વાલહો એ ॥ ૫૩ ॥
 અવર ન કો આધાર રે, ઇણ જગ તુજ વિના ॥ ત્રાણ શરણ
 તુ મુજ ધણી એ ॥ ૫૪ ॥ વલિ વલિ કર પ્રણામ રે, ચરણે
 તુમ તણે ॥ પરમેશ્વર સન્મુખ જીઓ એ ॥ ૫૫ ॥ ભવ
 ભવ તુમ પાય સેવ રે, સેવક ને દેજો ॥ હું માગું છું
 એટલું એ ॥ ૫૬ ॥ શ્રી કિત્તિ વિજય ઉવળય રે, સેવક
 એણીપેરે, ॥ વિનય વિનય કરી વીનવે એ ॥ ૫૭ ॥ ઇતિશ્રી
 આદિ જીન વીનતી: સમાપ્ત

॥ અથ નવકારનો છંદ.

વંછીત પુરે વિવિધ પરે, શ્રી જીન સાસન સાર, નિશ્ચે શ્રી
 નવકાર નીત્ય, જપતાં જય જયકાર ॥ ૧ ॥ અડસઠ
 અક્ષર અધિક ફલ, નવ પદ નવે નિધાન વિતરાગ સ્વયં
 મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ટી પ્રધાન ॥ ૨ ॥ એકજ અક્ષર એ
 કચીત, સમર્થા સંપત્તી થાય, સચીત સાગર સાતનાં, પાતીક
 દુર પળાય ॥ ૩ ॥ સકળ મંત્ર શિર મુકુટમણી, સદગુરુ
 આપિત સાર, સો ભવીયા મન શુદ્ધશું, નીત જપીએ

નવકાર ॥ ૪ ॥ છંદ હાટકી ॥ નવકાર થકી શ્રી પાલ નરે-
 શર, પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ ॥ સ્મશાન વિશે શીવ નામ
 કુમરને, સોવન પુરૂષો સીદ્ધ ॥ નવ લાખ જપતાં નરક
 નિવારે, પામે ભવનો પાર ॥ સો ભલીયાં ભક્તે ચોખે
 ચિત્તે, નિત્ય જપીએ નવકાર ॥ ૫ ॥ બાંધી વડ સાખા
 શીંકે બેસી, હેઠળ કુંડ હુતાસ ॥ તસ્કરને મંત્ર સમર્થો
 આવકે, ઉડ્યો તે આકાશ ॥ વિધી રીત જપ્યો વીષધર
 વીષટાલે, ઢાલે અમૃત ધાર ॥ સો ॥ ૬ ॥ બીજેરા કારણ
 રાય મહાબલ, વ્યતર દુષ્ટ વીરોધ ॥ જેણે નવકારે હૃત્યા ટાલી,
 પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ ॥ નવલાખ જપતાં થાયે છનવર,
 ધસ્યો છે અધિકાર ॥ સો ॥ ૭ ॥ પદ્મિપતિ શીખ્યો
 મુનીવર પાસે, મહા મંત્ર મન શુદ્ધ ॥ પરભવ તે રાજ
 સીંહ પૃથ્વી પતી, પામ્યો પરીગલ રિદ્ધ ॥ એ મંત્ર થકી
 અમરાપુર પોહોતો, ચારદતશુ વિચાર ॥ સો ॥ ૮ ॥
 સંન્યાસી કાશી તપ સાધતો, પંચાગ્નિ પ્રજાળે ॥ દીઠા શ્રી
 પાસ કુમારે પત્રગ, અધબળતો તે ટાળે ॥ સંભળાવ્યો શ્રી
 નવકાર સ્વયંમુખ, ઇંદ્રભુવન અવતાર ॥ સો ॥ ૯ ॥ મન
 શુદ્ધે જપતાં મયણાંસુંદરી, પામી પ્રીય સંજોગ ॥ ધણુ ધ્યાને
 કષ્ટ દેવું ઉંખરવું, રક્ત પિત્તનો રોગ, નીખ્યે શું જપતાં
 નવ નિધી થાયે, ધર્મ તણો આધાર ॥ સો ॥ ૧૦ ॥ ઘટ
 માંહિ કાણુ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત ॥ પરમેષ્ઠી
 પ્રેમાવે હાર કુલનો, વસુધા માંહી વિખ્યાત ॥ કમલાવતીયે
 પાંગલ કીધો, પાપ તણો પરીહાર ॥ સો ॥ ૧૧ ॥ ગયણાં
 ગણુ જાતી રાખી ગ્રહી ને, પાડી બાણ પ્રહાર ॥ ૫૬ ૫૭

મુણતાં પાંડુપતિ ઘર તે થઇ કુંતા નાર ॥ એ મંત્ર અમુલક
 મહીમા મંદીર, ભવ દુઃખ ભંજન હાર ॥ સો ૧૨ ॥
 કંબલને સંબલ કાઢવ કાઢ્યાં, શકટ પાંચશેમાન ॥ દીધે
 નવકારે ગયા દેવલોકે ॥ વિલસે અમર વીમાન ॥ એ મંત્ર
 થકી સંપત્તી વસુધા તલે, વીલસે જૈન વીહાર ॥ સો ૧૩ ॥
 આગે ચોવીશી હુઈ અનંતી, હોશે વાર અનંત ॥
 નવકાર તણી કોઇ આદી ન જાણે, ઈમ ભાંખે અરીહંત ॥
 પુરવ દીશી ચારે આદિ પ્રપંચે, સમયાસંપત્તી સાર ॥
 ૧૪ ॥ પરમેષ્ઠી સુરપદ તે પણ પામે, જે કંત્ય કર્મ
 ॥ કકોર પુંડરગિરી ઉપર પ્રતક્ષ પેળ્યો, મણીધર ને એક મોર
 ॥ સહ ગુરુને સન્મુખ નિત્રિ સમરતાં, સફલ જનમ સંસાર
 ૧૫ ॥ શુળીકા રોપણ તસ્કર કીધો, લોહખરો
 પ્રસિદ્ધ ॥ તીહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની
 રિદ્ધ ॥ શેઠને ઘેર આવી વિદ્ધ નીવાર્યો, સુરે કરી મનોહાર
 ૧૬ ॥ પંચ પરમેષ્ઠી જ્ઞાનજ પચહ, પચદાન
 ચારીત્ર ॥ પંચ સધ્યાય મહાવ્રત પંચહ, પચહ, પચ
 સુમતિ સમકિત ॥ પંચ પ્રમાદહ વિસય તજો પંચ, પાળો
 પચાચાર ॥ ૧૭ ॥ કલશ છપ્પય ॥ નીત જપીયે
 નવકાર, સાર સંપત્તી સુખ દાયક ॥ શુદ્ધ મત્ર એ શાશ્વ
 તો, ઈમ જપે શ્રી જગનાયક ॥ શ્રી અરિહત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ
 આચાર્ય ભણિ જે ॥ શ્રી ઉવઝાય સુ માધુ, પંચ પરમેષ્ઠી
 શુણિજે ॥ નવકાર સાર સંસાર છે, કુશળ લાભ વાચક કહે
 ૧૮ ॥ એક ચીતે આરાધનાં, વિવિધ રિદ્ધ વંછિત લહે ॥ સો
 ૧૯ ॥ ઇતિ નવકાર છંદ ॥

॥ અથ શ્રી શાંતિજન વીનતિ રૂપ છંદ ॥

॥ શારદ માય નમું શિર નાંમી, હું ગાઉં ત્રીભુવનકો સ્વામી
 ॥ શાંતિ શાંતિ જપે સખ કોઇ, તા ઘર શાંતિ સદા સુખ
 હોઇ ॥ ૧ ॥ શાંતિ જપી જે કીજે કામ સો કામ હોવે
 અભિરામ ॥ શાંતિ જપી પ્રદેશ સીધાવે તે કુશળે કમલા
 લઇ આવે ॥ ૨ ॥ ગર્ભ થકી પ્રભુ મારી નિવારી, શાંતિજન
 નાંમ દીયો હીતકારી ॥ જેનર શાંતી તણા ગુણગાવે, રીધી
 અચિતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જા નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઇ,
 તા નરકું ક્યા આરતી ભાઇ ॥ જે કહ્યું વછે સોઇ પુરે
 દારીદ્ર દુઃખ મિથ્યા મતિ ચુરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિરજન
 જ્યોત પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અ તરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામી
 સ્વરૂપ કહ્યું નવી જાયે, કહેતાં મોમન અચરિજ થાયે ॥ ૫ ॥
 ડાર દીએ સખહીં હથિયારા, જીત્યા મોહ તણા દળ સારા
 ॥ નારિ તજી શિવશુ રગ રાચે, રાજ તજ્યુ પણ સાહેબ
 સાચે ॥ ૬ ॥ માહા બલવંત કહીજે દેવા, કાયર કંથુ ન
 એક હણેવા ॥ રીદ્ધિ સયલ પ્રભુ પાસ લહીજે, ભિક્ષા
 આહારી નામ કહીજે, ॥ ૭ ॥ નિદક પુજકકુ સમ ભાયક,
 પણ સેવકહીકું સુખ દાયક ॥ તજી પરિગ્રહ ભયે જગના-
 યક, નામ અતિપણ સર્વી સિદ્ધી લાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ મિત્ર
 સમ ચીત્ત ગનીજે, નામ દેવ અરિહત ભણીજે ॥ સયળ
 જીવ હિતવંત કહીજે, સેવક જાણી માહાપદ દીજે ॥ ૯ ॥
 સાયર જૈસા હોત ગભીરા, દુષણ એકન માંહે શરીરા ॥
 મેરૂ અચલ જીમ અંતરજામી, પણ નરહ પ્રભુ એકણ ઠામી

॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જનજી સખ દેખે, પણસુપનાંતર કબ્હું
 ન પેખે ॥ રિસ વિના બાવીસ પરીસા, સેના જતી તે
 જગદીસા ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આણુ મનાઇ, માયા
 વિના શિવશુ લય લાઇ ॥ લોભ વિના ગુણ રાશિ અડીજે
 ભીક્ષુભયે ત્રિગડા સેવીજે ॥ ૧૨ ॥ નિઅથ પછું શિર
 છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢાંચાવે ॥ અભયદાન
 દાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચક્ષે અરિદારણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રી
 જનરાજ દયાળ ભણીજે, કરમ સવેકો મુળ બળીજે ॥
 અંતિ વિહુ સઘહુ તીરથ થાપે, લછી વણીદેખે નવી આપે
 ॥ ૧૪ ॥ વિનયવત ભગવત કહાવે, ન કાહુકું શીશ નમાવે
 અકીચનકો બીરદ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે
 ॥ ૧૫ ॥ રાગ નહીં પણ સેવક તારે, દ્વેષ નહીં નીગુણા
 સંગ વારે ॥ તજી આરંભ નિજ આતમ ધ્યાવે, શિવ રમ-
 ણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો મહીમા અદ્ભુત કહીયે,
 તોરા ગુણકો પાર ન લહીયે ॥ તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ
 મેરા ॥ હું મન મોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥ તું રે ત્રિલોક તણો
 પ્રતિપાલ, હું રે અનાથી તું રે દયાળ, ॥ તું શરણાગત
 રાખણધીરા, તું પ્રભુ તારક છાવડ વીરા ॥ ૧૮ ॥ તુંહિ
 સમોવડ ભાગજ પાપો, તો મેરો કાજ ચડયો રે સવાયો ॥
 કર જોડી પ્રભુ વિનવું તો સું, કરો કૃપા જનવરજી મોસું
 ॥ ૧૯ ॥ જનમ મરણના દોષ નીવારો, ભવ સાગરથી
 પાર ઉતારો ॥ શ્રી હથિણા ઉરમંડણ સોહો. તિહા શ્રી
 શાંતિ સદા મન મોહો ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગર ગુરુરાજ પસાયા.
 શ્રી ગુણસાગર કમન ભાયા ॥ નરનારી જે ચિત્તે ગાવે,
 તે મનો વંછીત નિશ્ચે પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી સોલ સતીનો છંદ. ॥

આદિનાથ આઠે જનવર વંદી, સફલ મનોરથ કીજ્યે એ
 ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે; શોલ સતીનાં નામ લીજ્યે
 એ ॥ ૧ ॥ બાલ કુમારી જગહિતકારી, આહ્વા લરતની
 બેહેનડી એ ॥ ઘઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે; શોલ સતીમાંહી
 જેવડી એ ॥ ૨ ॥ બાહુબલ ભગીની સતીય શિરોમણી,
 સુંદરી નામે રિષ મ સુતા એ ॥ અંગ સ્વરૂપી ત્રાસોવન
 માંહી, જેહ અનુપમ ગુણજુતા એ ॥ ૩ ॥ ચંદન બાલા
 બાલપણાથી, શીલવતી શુદ્ધ શ્રાવીકા એ ॥ અડદના
 બાકુલા વીર પ્રતિ લાભ્યા, કવલ લહી પ્રત ભવીકા એ
 ॥ ૪ ॥ ઉગ્રસેન ધ્રુવા ધારણી નંદની, ગજમતી નેમ વદ્ધલા એ
 ॥ જોખન વેશે કામને જીત્યો, સંયમ લેઈ દેવદ્વિલા ॥ ૫ ॥
 પંચ ભરતારી પાંડવ નારી, દુષ્ટ તનયા વખાણીએ એ
 એકસો આઠે ચીર પુરાણા, શીયળનો મહિમા તસ જાણીએ એ
 દશરથ નૃપની નારી નીરૂપમ, કૌશલ્યા કુલ ચંદ્રીકાએ ॥
 શીયલ શલુણી રામ જનેતા, પુણ્ય તણી પરનાલીકા એ
 ॥ ૭ ॥ કૌશંબીક કામે સ્તાનીક નામે, રાજ્ય કરે રંગ
 રાજ્યા એ ॥ તસ ઘર ઘરણી મૃગાવતી સતી; સુર ભુવને
 જસ ગાજીએએ ॥ ૮ ॥ સુલશા સાચી શિયલે ન કાચી;
 રાચી નહી વીચારસે એ ॥ મુખડું જોતાં પાપ પલાએ,
 નામ લેતાં મન ઉદ્ધિસે એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની
 કામની; જનક સુતા સીતા સતી એ ॥ જગ સહુ જાણે
 ધીજ કરતા; અનલ શીતલ થયો શીયલથી એ ॥ ૧૦ ॥
 કાચે તાંતણે ચાલણી બાધી કુવા થકી જલ કાઢીયું એ ॥

કલંક ઉતારવા સતીય સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉઘાડીયું એ
 ॥ ૧૧ ॥ મુરનર વંદીત શીયલ અખંડીત, શીવપદ ગામી
 નીએ ॥ જેહને નામે નીર્મલ થઈયે; બલીહારી તસ નામની
 એ ॥ ૧૨ ॥ હસ્તીનાગપુર પાંડુ રાયની, કુંતા નાંમે કામની
 એ ॥ પાંડવ માતા દશે દશારહની, બેહેન પતીવ્રતા પદ-
 મણી એ ॥ ૧૩ ॥ શીલવતી નામે શીલવ્રત ધારીણી,
 ત્રીવીધે તેહને વંદીયે એ ॥ નામ જપંતાં પાતક જાએ,
 દરીસણુ દરીત નીકંદીયે એ ॥ ૧૪ ॥ નીષીધા નગરી
 નલહ નરીંદની, દમયતી તસ ગેહુની એ ॥ સકટ પડતાં
 શીયલજ રાખ્યું, ત્રીભુવન કીર્તી તેહની એ ॥ ૧૫ ॥
 અનંગ અજીતા જગજન પુજીતા; પુષ્પચુલા ને પ્રભાવતી
 એ ॥ વિશ્વ વીખ્યાતા કામીની દાતા, સોલમી સતી પદ્મા-
 વતી એ ॥ ૧૬ ॥ વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉત્થરતન
 ભાખે મુદા એ ॥ ૧૭ ॥ ઇતી સોલ સતીનો છંદ ॥

॥ અથ શ્રો ગૌતમસ્વામીનો રાસ પ્રારંભઃ ॥

॥ વીર જીણેસર ચરણ કમળ, કમલા ક્યવાશે ॥ પણ-
 મવી પભણીશુ સામીસાલ, ગાયમ ગુરુ રારો ॥ મણુતણુ
 વયણુ એકંત કરવિ, ની સુણો ભો ભવીયાં ॥ જીમ નીવસે
 તુમહ દેહ ગેહ, ગુણ ગણ ગહ ગહીયાં ॥ ૧ ॥ જંબુદીવ
 સીરી ભરત ખીત, ખોણીતલ મંડણુ ॥ મગધ દેશ સેણીય
 નરેશર, રીઉદલ બલ ખંણુ ॥ ધણુવર ગુવર ગામ નામ,
 જહાં ગુગુ ગણુ સજા ॥ વીર્ય વસે વસુભુઈ તજ, જસુ
 પુહવી ભજા ॥ ૨ ॥ તાણુ પુત સીરી ઇંદ્રભુઈ, ભુવલય

૫૫સીદ્ધો ॥ ચઉદહ નીધા વીલીધ રૂપ, નારી રસ લુધ્ધો
 ॥ વીનય વીવેક વીચાર સાર, ગુણ ગણહ મનોહર ॥ સાત
 હાથ સુપ્રભાણ દેહ, રૂવહીં રંભા વર ॥ ૩ ॥ નયણ વયણ
 કર ચરણ જીણવી, પક જલ પાડીય ॥ તેજે તારાચંદ સુર,
 આકાશ ભમાડીય ॥ રૂવેં મયણ અનંગ કરવિ, મેદિહુઓ
 નીર ધાડીય ॥ ધીરમેં મેરૂ ગંભીર સીંધુ, ચગમ ચય ચાડીય
 ॥ ૪ ॥ પેખવી નીરૂપમ રૂપ જસ, સંચીય ॥ એહવા
 નીમ્મેં પુવ્વ જમ્મ, જીણવર ઇણ અંચીઅ ॥ રભા પઉમા
 ગવરી ગગા, રતિહા વિધી વંચીય ॥ ૫ ॥ નહીં બુધ
 નહી ગુરૂ કવિન કેધ, જસુ આગળ રહીઓ ॥ કરે નીર-
 તર યજ્ઞકર્મ, મીથ્યામતિ મોહીય ॥ ઇણ છલ હોશે ચરમ
 નાણ, દંસણ વીસોહીય ॥ ૬ ॥ વસ્તુ ॥ જંબુદીવહ જંબુ-
 વહ ભરહ વાસંમિ, જોણી તલ મંડણો ॥ મગધ દેશ શેણીય
 નરેસર, ઘણાર ગુજ્જર ગામ તીહાં ॥ વિષ્ણ વસે વસુભુધ
 સુંદર, તસુ ભજ્જા પુહવી સયલ, ગુણ ગણ રૂપ નીહાણ ॥
 તાણ પુત્ર ત્રિદા નીલઓ, ગાયમ અતિહી સુજાણ ॥ ૭ ॥
 ભાષા ॥ ચરમ જીણેસર કેવલનાણી, ચઉવિવહ સધ પધઠા
 જાણી ॥ પાવાપુર સામી સંપત્તો, ચઉવિવહ દેવ નીકાયેં
 જુતો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણ તીહાં કીજે, જીણ દીઠે મીથ્યા
 મતી છીજે ॥ ત્રીભુવન ગુરૂ સીંહાસણ બેઠો, તતખીણ મોહ
 દીગંતે પધઠો ॥ ૯ ॥ કોધ માન માયા મદપુરા, જાયે નાઠા
 જમદીન ચોરા ॥ દેવ હુહુહી આકાશે વાજ, ધર્મ નરેસર
 આવ્યો ગાજ ॥ ૧૦ ॥ કુસુમ વૃષ્ટી વિરચે તિહાં દેવા,
 ચોસઠ ઈંદ્રજ માગે શેવા ॥ ચામર છત્ર શિરોધરિ સોહ,

રૂપે હીંજીણુ વર જગ સહુ મોહે ॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રસભર
 ભરી વરસંતા, જોજન વાણી વખાણુ કરંતા ॥ જાણુવિ
 વર્ધમાણુ જીણુપાયા, સુરનર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥
 કૃતિસમુદે જલજલ કંતા, ગયણુ વિમાણુ રણુ રણુકંતા ॥
 પેખવિ ઇંદ્રભુઈ મનચિતે, મુર આવે અમ જગન હોવતે ॥
 ॥ ૧૩ ॥ તીર તરંડક જિમતે વહતા, સમવસરણુ પહોતા
 ગહ ગહતા ॥ તો અભિમાને ગાયમ જપે, ધણુ અવસરે
 કોપે તાણુ કપે ॥ ૧૪ ॥ મુઠા લોક અજાણીઉ બોલે, સુર
 જાણુતા ઇમકાંઇ ડોલે ॥ મુ આગલ કોઇ જાણુ ભણીજે, મેરૂ
 અવર કિમ ઉપમા દીજે ॥ ૧૫ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ વીરજીણુવર
 વિર જીણુવર નાણુ સંપન્ન ॥ પાવાપુરિ સુર મહિય, પત્ત-
 નાહ સંસાર તારણુ ॥ તિહિં દેવેહિ નિમ્મવિય સમવસરણુ
 બહુ સુખ કારણુ ॥ જીણુવર જગ ઉદોય કરે, તેજેં કરિદિ-
 નકાર ॥ સિંહાસણુ સામીય ઠવિઓ, હુઆ સુજય જયકાર
 ॥ ૧૬ ॥ ભાષા ॥ તો ચઢિઓ ઘણુ માણુગજેં, ઇંદ્ર ભુમ
 ભુયદેવતો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવણુ મુજીણુવર દેવતો ॥
 જોજન ભુમિ સમોવસરણુ, પેખવી પ્રથમા રંભતો ॥ દહ
 દિસિદેખે વિબુધવધુ, આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૭ ॥ મણિ
 મય તોરણુ દંડધજ, કોસીસે નવ ઘાટતો ॥ વૈર વિવર્જિત
 જંતુગણુ, પ્રાતિહારજ આઠતો ॥ સુરનર કીન્નર અસુર વર.
 ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી રાયતો ॥ ચિત ચમક્રિય ચિંતવે એ, સેવતાં
 પ્રભુ પાયતો ॥ ૧૮ ॥ સહસ કિરણુ સમ વિરજીણુ, પેખવી
 રૂપ વિસાલતો ॥ એહ અસભવ સંભવેએ, સાચો એ ઇંદ્ર
 જાળતો ॥ તો બોલાવે ત્રિજગ ગુરૂ, ઇંદ્ર ભુમનામેણુતો ॥

શ્રીમુખ સંસાય સામિ સવે, ફેડે વેદ પચેણુ તો ॥ ૧૯ ॥ માન
 મેદિહ મદ્દેલી કરે, ભગતે નામે શીષતો ॥ પંચ સયાસું
 વ્રત લિયો એ, ગાયમ પહિલો શીષતો ॥ બંધવ સંજમ
 સુણવિ કરે, અગની ભુઘ આવેઈ તો ॥ નામ લેઈ આભાર
 કરે, તં પુણુ પ્રતિબોધેઈ તો ॥ ૨૦ ॥ ઇણી અનુક્રમે ગણુ-
 હરચણુ, થાપ્યા વીર ઠગ્યાર તો ॥ તો ઉપદેશે ભુવન ગુરૂ,
 મયમસું વ્રતખાર તો ॥ બિહુ ઉપવાસે પારણું એ, આપ-
 ણુપેં વિહરંત તો ॥ ગાયમ સંયમ જગસયલ જય જયકાર
 કરંત તો ॥ ૨૧ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ ઇંદભુઘ ઇંદભુઘ ચઢિય
 બહુમાન ॥ હુકારો કરી સંચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો
 તુરંતો ॥ ઇહ સંસા સામી સવે, ચરમ નાહફેડે ફુરંતો ॥
 બોધ બીજ સઝાય મને, ગાયમ ભવહ વિરત્ત ॥ દિખ લેઈ
 સીખ્યા સહિય, ગણહર પયસંપત ॥ ૨૨ ॥ ભાષા ॥ આજ
 હુઆ સુવિહાણુ, આજ પચેલિમાં પુણુ ભરો ॥ દીઠા ગાયમ
 સામિ, જો નિય નિયણુ અમિય જરો ॥ સિરિગાયમ ગણુ-
 ધાર, પંચસયા મુનિ પરવરીય ॥ ભુમિય કરચ વિહાર,
 ભવિયા જન પડિબોહ કરે ॥ સમવસરણુ મઝાર જે જે સંસા
 ઉપજે એ ॥ તે તે પર ઉપગાર, કારણુ પુછે મુનિ પવરો
 ॥ ૨૩ ॥ જિહાં જિહાં દીજે દિખ, તિહાંતિહાં કેવલ ઉપ-
 જેએ ॥ આપ કંહે અણુ હુંત, ગાયમ દીજે દાનઈમ ॥
 ગુરૂ ઉપર ગુરૂ ભક્તિ. સામી ગાયમ ઉપનીય ॥ અણુચલ
 કેવલ નાણુ; રાગજ રાખે રંગભરે ॥ ૨૪ ॥ જો અષ્ટાપદ
 શૈલ, વંદે ચઢી ચૌવીસ છણુ ॥ આતમ લખધી વસેણુ,
 ચરમ શરીરી સોઘ મુની ॥ ઇઅ દેસણુ નિસુણુ, ગાયમ

ગણહર સંચલિઓ ॥ તાપસ પત્રસએણ, તામુની દીઠા
 આવતો અ ॥ ૨૫ ॥ તવ સોસય નિયઅંગ, અમ્હ શક્તી
 નવી ઉપજે એ ॥ કમ ચઢસે દ્રઢ કાય, ગજ જિમ દીસે
 ગાજતો એ ॥ ગિરઓએ અભિમાન, તાપસ જોમન ચિંતવે
 એ ॥ તો મુનિ ચઢિઓ વેગ, આલંબવિ દિનકર કિરણ
 ॥ ૨૬ ॥ કંચણ મણિ નિષ્પન્ન, ઈંડ કલસ ધજ વડ સહિય ॥
 પેખવિ પરમાણુ, જિણહર ભરહેસર સહિય ॥ નિય નિય
 કાય પ્રમાણ, ચિહુ દીસિ સહિય જિણહ બિંબ ॥ પણમવિ
 મન ઉદ્ધાસ, ગાયમ ગણહર તિહાં વસિય ॥ ૨૭ ॥ વચર
 આમીનો જીવ, તિર્યક જંભક દેવ તિહાં ॥ પ્રતીઓધે પુંડ-
 રીક કંડરીક અંચયન ભણી ॥ વલતા ગાયમ સામિ, સવિ
 તાપસ પ્રતિઓધ કરે લેઇ આપણ સાથ, ચલે જીમ જીથા-
 થીપતી ॥ ૨૮ ॥ ખીર ખંડ ધત આણિ, અમિઅ તુઠ
 અંગુઠ ઠવે ॥ ગાયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે ॥
 પંચસયા મુમ ભાવ, ઉજ્જલ ભરિઓ ખીરમીસે ॥ સાચા
 ગુરૂ સંજોગ, કેવલ તે કેવલ રૂપહુઆ ॥ ૨૯ ॥ પંચસયા
 જિણ નાહ, સમવરણ પ્રાપ્ત ત્રય ॥ પેખવિ કેવલ નાણ,
 ઉપ્પન્નો ઉજ્જોય કરે ॥ જાણે જિણહ પીકપ, ગાજતો ઘણ
 મંથ જિમ ॥ જિણ વાણી નિમુણે, નાગી હુઆ પંચસયા
 ॥ ૩૦ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ ઈંગુ અનુક્રમે ઈણિ અનુક્રમે, નાણ
 સંપન્ન ॥ પપ્પરહ સય પર રિય હરિય દુગિય જિણ નાહ-
 વંદે ॥ જાણવિ જગગુરૂ વચણ; તિહનાણ અપાણ નીંદે ॥
 ચરમ જિણેસર ઇમભણે, ગાયમ મકરીસ ખેડિ ॥ છેહજઈ
 આપણ સહી, હોમું તુલ્લા ખેડિ ॥ ૩૧ ॥ ભાવા ॥ સામિઓ

એ વિરજિષ્ઠં, પુનિમ ચંદ્ર જિમ જદલસિય ॥ વિહરિ-
 ઓયે ભરહવાસમ્ભા, વરિસ ખહોત્તર સંવસિય ॥ ઇવતોએ
 કણઅ પઉમેય; પાય કમલ સંધે સહિય ॥ આવિઓએ નયણા
 નયર ખાવાપુરા સુર મહિય ॥ ૩૨ ॥ પોંખઆયે ગાયમસામી,
 દેવસર્મા પ્રતીખોધ કરે ॥ આપણો એ ત્રીસલાદેવી નદન
 પહોતો પરમ પએ ॥ વલતો એ દેવ આકાસ, પેખવી જાણીય
 જીજસમે એ ॥ તો મુનિ એ મન વીખવાદ નાદ ભેદ જીમ
 ઉપનો એ ॥ ૩૩ ॥ કણ સમે એ સામી યદખી, આપ
 કહે હુ ટાલીયોએ ॥ જાણતો એ તીહુઅણ નાહ, લોક વી-
 વહાર ન પાલીયોએ ॥ અતી ભલુ' એ કીધેલુ' સામી,
 જાણીઉં કેવલ માગશે એ ॥ ચીંતવીઉં એ બાલક જેમ
 અહવા કેડે લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કીમ એ વાર જીજ્ઞંદ,
 ભગતે ભોલો ભોલવીયો એ ॥ આપણો એ અવીહલ નેહ,
 નાહન સંપે સાચવ્યો એ ॥ સાચો એ ઇહ વીતરાગ, નેહન
 જેણે જાણીઓ એ ॥ ઇણ સમેએ ગાયમ ચિત્ત, રાગ વૈરાગે
 વાલીઓ એ ॥ ૩૫ ॥ આવતો એ ભે ઉલટ, રહેતો રાગે
 સાહિ ઓ એ ॥ કેવલુ એ નાણ ઉત્પન્ન, ગાયમ સેહે જે
 ઉમાહિઓએ ॥ તિહુઅણ એ જય જય કર, કેવલ મહિમા
 સુર કરે એ ॥ ગણહર એ કરમ વખાણ ભવિયજી ભવ જિમ
 નિરેતરે એ ॥ ૩૬ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ પદમ ગણહર પદમ
 ગણહર વરસ પંચાસ, ગિહિવાસે સંવસિય ॥ તિસ વરિસ
 સંજમ વિજુસિય ॥ સિરિ કેવળ નાણ પુણ; ખાર વરિસ
 તિહુ અણ નમંસિય ॥ રાયગિરી નયરિહિ ઇવિય; બાણ વધ
 વરિસાએ ॥ સામી ગાયમ ગુણ નિહો, હોસે શિવપુર ઠાઓ

॥ ૩૭ ભાષા ॥ જિમ સહકારે કોયલ રોકે, જિમ કુમુમ-
 વને પરિમલ બહેકે, જિમ ચદન સુગંધ નિધિ ॥ જિમ
 ગગાજલ લહેરે લહેકે, જિમ કયણા ચલ તેજે ઝલકે ॥
 તિમ ગાયમ સોભાગ્ય નિધિ ॥ ૩૮ ॥ જિમ માન સરોવર
 નિવસે હસા, જિમ સુરવર સિરિ કણ્ય વતંસા, જિમ મહુ-
 વર રાજીવ વની ॥ જિમ રયણાયર રયણે વિલસે, જિમ
 અંબર તારા ગણુ વિકસે, તિમ ગાયમ ગુણુ કેલીવની; પુનિમ
 નિસિ જિમ સસિહર સોહે; સુરતર મહિમા જિમ જગમોહે,
 પુરવ દ્વિસ જિમ સહસ કરો ॥ પંચાનન જિમ ગિરિવર
 રાજે, નરવધ ધર જિમ મયંગલ ગાજે, તિમ જિન સાસન
 મુનિ પવરો ॥ ૪૦ ॥ જિમ સુરતરવર સોહે શાખા, જિમ
 ઉત્તમ મુખ મધુરી ભાષા, જિમ વન કેતકી મહ મહે એ ॥
 જિમ ભુમિપતિ ભુખબલ ચમકે, જિમ જિનમંદીર ધંટા
 રણકે, તિમ ગાયમ લખહે ગહ ગહે એ ॥ ૪૧ ॥ ચિંતામણી
 રચદિઓ આજ, સુરતર સારે વંછીત કાજ, કામ કુંભ સવિ
 વસહુઓ એ ॥ કામગરી પુરે મન કામિય, અષ્ટ મહાસિધી
 આવે કામિય સામિય ગાયમ આજુસરો એ ॥ ૪૨ ॥ પશુ-
 વખર પહેસો પલ ગીજે, માયાળીજ અવણ નિમુણીજે,
 શ્રીમતી સોભા સંભવે એ ॥ દેવહ ધુરિ અરિહંત નમિજે,
 વિનય પહુ, ઉવઝાય થુણી જે, ઇણ મંત્રે ગાયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥
 પુર પુર વસતા કાંઈ કરીજે, દેશ દેશાંતર કાંઈ ભમીજે, કવણ
 કાજ આચાર કરો ॥ પ્રહ ઉઠી ગાયમ સમરિજે, કાજ સમ
 પ્રહ તતખીણ સીજે, નવ નિધિ, વિલસે તાસ ધરે ॥ ૪૪ ॥
 અઉદહ શય બારોત્તર વરસે; ગાયમ ગણુહર કેવલ દીવસે

કિઓ કવિત ઉપગાર કરો ॥ આદિહીં મગલ એહ પભણી
જેં; પરવ મહોતસવ પહિલો લીજે, રીઢો વૃદ્ધિ કદલાણ
કરો ॥૪૫॥ ધન માતા જિણે ઉદરે ધરિયા, ધનપિતા જિણ
કુલ અવતરિઆ, ધન સહગુરુ જિણ દિખિયા એ ॥ વિન-
યંવત વિદ્યા ભંડાર, જસગુણ કોઇ ન લક્ષે પાર, વડ
જિમ સાખા વિસતારે એ ॥ ૪૬ ॥ ગૌતમ સ્વામીનો
રાસ ભણીં જે, ચઉવિહ સંઘ રખિયાયત કીજે, સયલ સંઘ
આણુંદ કરો ॥ કુકુમ ચંદન છડો દેવરાવો માણક મોતીનો
ચોક પુરાવો, રચણ સિંહાસણ બેસણ એ ॥ ૪૭ ॥ તીહાં
બેસી ગુરુદેસના દેસે, ભવીકલવનાં કાજ સરીસે ॥ ઉદય-
વંત મુનિ ધમ ભણે એ ॥ ગૌતમ સ્વામી તણે એ રાસ,
ભણતાં મુણતાં લીલ વિલાસ ॥ સાસય સુખ નિધિ સંપજે
એ ॥ ૪૮ ॥ એહ રાસ જે ભણે ભણાવે, વરમયંગલ લછી
ધર આવે ॥ મનવંછિત આશા ફલે એ ॥ ૪૯ ॥ ઇતિ શ્રી
ગૌતમ સ્વામીનો રાસ સંપુર્ણ. ॥ ૫૦ ॥

॥ અથ શ્રી ત્રેસઠ શિલાકા પુરૂષોનું પ્રભાતીયું ॥

॥ ચોપાઠની દેશીમાં ॥

॥ પ્રહસમે પ્રણમું સરસતીમાય, વદતી સહગુરુને લ. ૧
પાય ॥ ત્રેસઠ શિલાકાનાં કહું નામ, નામ જપતાં સીઝ
કામ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ચોવીશ તીર્થકર જાણ, તેહ તણે હું
કરીશ પ્રણામ ॥ રીખલ અજીતને સંભવ સ્વામ, ચોથા
અલીનદન અલીરામ ॥ ૨ ॥ સુમતી પદમપ્રભુ પુરે આસ,

સુપાર્થ ચંદ્ર પ્રભુ છે સુખવાસ ॥ સુવિધી શિતલને ત્રેયાંસ
 નાથ, એ છે સાચા શિવપુર સાથ ॥ ૩ ॥ વાસુપુજ્ય જન
 વિમળ અનંત, ધર્મ શાંતી કુંથુ અરિહંત ॥ અરમદ્વા મુની-
 સુમત સ્વામ, એહથી લહિયે મુક્તિ મુઠામ ॥ ૪ ॥ નમી
 નાથ નેમીસર દેવ, જર સુર નર નીત સારે સેવ ॥ પાર્થ
 નાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ, તુઠા આપે અવિચલ રિદ્ધ ॥ ૫ ॥
 હવે નામ ચક્રવર્તી તણાં, બાર ચક્રી જે સામ્રાજ્ય લણ્યા ॥
 પહેલો ચક્રી હરત નરેશ, સુખે સાધ્યા જીજ્ઞે પદ ખંડ દેશ
 ॥ ૬ ॥ બીજો સગર નામે ભુપાળ, ત્રીજો મધવરાય સુવિ-
 શાલ ॥ ચોથો કહીયે સનંતકુમાર, દેવપદમી પામ્યા છે
 સાર ॥ ૭ ॥ શાંતી કુંથુ અર ત્રણે રાય, તીર્થંકર પણ પદ
 કહેવાય ॥ સુભુમ આઠમો ચક્રી થયો, અતી લોભે કરી
 નરકે ગયો ॥ ૮ ॥ મહાપદ્મ રાય બુદ્ધિ નિધાન, હરીવલ્લ
 દશમો રાજાન ॥ અગ્યારમો જય નામ નરેશ, બારમો બ્રહ્મ-
 દત્ત ચક્રેશ ॥ ૯ ॥ એ બારે ચક્રીસર કહ્યાં; મુત્ર સીદ્ધાંત
 થકી મેંલહ્યા ॥ હવે વાસુદેવ કહું નવનામ, ત્રણ ખંડ જેણે
 જીત્યા ઠામ ॥ ૧૦ ॥ વીર જીવ પ્રથમ ત્રીપુટ, બીજો નૃપ
 જાણો દ્વિશષ્ટ ॥ સ્વયંભુ પુરૂષોત્તમ મહારાય, પુરૂષસિંહ
 પુરૂષ પુડરીક રાય ॥ ૧૧ ॥ દત્ત નારાયણ કંબુ નરેશ,
 એ નવ હવે બળદેવ વિવેશ ॥ અચલ વિજય ભદ્ર મુખલ
 ભુપ, સુદર્શન આનંદ નંદન રૂપ ॥ ૧૨ ॥ પદ્મ રામ એ
 નવ બળદેવ; પ્રતિશત્રુ નવ પ્રતિવાસુદેવ ॥ બીજી શ્રીવ તારક
 રાજેન્દ્ર, મેરક મધુ નિશુભ બલેન્દ્ર ॥ ૧૩ ॥ પ્રલહાદ ને રાયણ
 જરાસંધ, જીત્યાં ચક્ર બલે તસ સંધ ॥ ત્રેસઠ સંખ્યા પદવી

કહી, માતા એકસાંઠ ગ્રંથે લહી ॥ ૧૪ ॥ પિતા બાપનમે
 સાંઠ શરીર, ઓગણસાંઠ જીવ મહાધીર ॥ ૫૦ વરણ
 તીર્થકર જાણ, ચક્રી સોવન વાન વખાણ ॥ ૧૫ ॥ વાસુદેવ
 નવ રામજીવાન; ઉજવલ તનુ બળદેવ પ્રધાન ॥ તીર્થકર
 સુક્તિ પદ વર્ષા, આઠ ચક્રી સાર્થે સંચર્યા ॥ ૧૬ ॥ બળદેવ
 આઠ વલી તેની સાથ, સિવપદ લીધું હાથો હાથ ॥ મધવા
 સનંત કુમાર સુર સોઠ, ત્રીજે સુખ વિલસે ગત શોઠ ॥ ૧૭ ॥
 નવમે બળદેવ બ્રહ્મ નિવાસ; વાસુદેવ સહુ અધોમતિ પાસ ॥
 અષ્ટમે બારમે ચક્રી સાથ, પ્રતિવાસુદેવ સમા નરનાથ ॥ ૧૮ ॥
 સુરવર સુખ સાતા ભોગવી, નારકી દુઃખ વ્યથા અનુભવી ॥
 અનુક્રમે કર્મ સૈન્ય જય કરી, નર વર ચતુરંગી સુખ વરી ॥
 ૧૯ ॥ સદગુરુ જોગે ક્ષાત્રીક લાવ, દર્શન જ્ઞાન ભવોદધિ
 નાથ ॥ આરોહી રીવ મંદીર વિશે, અનંત ચતુષ્પદ તવ
 ઉદ્ધરે ॥ ૨૦ ॥ લેશે અક્ષય પદ નીર્વાણ, સિદ્ધ સર્વે મુજ
 ચો કલ્યાણ ॥ ઉત્તમ નામ જશે નરનાર, નવરૂપચંદ લલે
 જય જયકાર ॥ ૨૧ ॥

॥ અથ શ્રી દેવવિજય કૃત અષ્ટ પ્રકારી પુજા.

તત્ર

॥ પ્રથમ જળ પુજા પ્રારંભઃ ॥

॥ દોહા ॥ અજર અમર અકલંક જે, અમર્ય રૂપ અનંત ॥
 અક્ષય અગોચર નીત્ય નહું, પરમ પ્રભુત્વવંત ક હે ॥ મહિ
 સંભવ જન ગુણ નીધી, ત્રીભુવન જન હીતકર ॥ લેહનં

પદ પ્રણમી કરી, કહેશું અષ્ટ પ્રકાર ॥ ૨ ॥ પ્રથમ નવણ
 પુજ કરો, બીજી ચંદન સાર ॥ ત્રીજી કુસમ વળી ધુપની,
 પંચમી દીપ મનોહાર ॥ ૩ ॥ અક્ષત ફળ નૈવેદની, પુજ
 અતીહી ઉદાર ॥ જે ભવીઅણ નીત્ય નીત્ય કરે, તે પામે
 ભવપાર ॥ ૪ ॥ રત્ન જડીત કળશે કરી, નહવણ કરો છન
 ભુપ ॥ પાતીક પંક પખાળતાં, પ્રગટે આત્મ સ્વરૂપ ॥ ૫ ॥
 દ્રવ્ય ભાવ દોય પુજના, કારણ કાર્ય સંબંધ ભાવ સ્તવ
 યુષ્ઠી ભણી, રચના દ્રવ્ય પ્રબંધ ॥ ૬ ॥ સુભ સિંહાસન
 માંડીને, પ્રભુ પધરાવો ભક્તિ ॥ પચ શબ્દ વાણત્ર શુ,
 પુજ કરીએ વ્યક્ત ॥ ૭ ॥

ઢાળ પેહુદી

અનિહારે છન મંદીર રળીયામણરે ॥ એ દેશી

અનિહારે નહવણ કરો છન રાજનેરે, એતો શુદ્ધા લંબન
 દેવ ॥ પરમાત્મ પરમેશ્વરે, જસ સુરનર સારે સેવ ॥
 ન૦ ॥ ૧ ॥ અનીહારે ભાગધ તીર્થ પ્રભાસનાં રે, સુર
 નદી સીંધુનાં લેવ ॥ વરદામ ક્ષીર સમુદ્રનાં રે, નીરે નહવે
 છમ દેવ ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ અનિહારે તીમ ભવિ ભાવે તિર્થો-
 દકેરે, વાસો વાસ સુવાસ ॥ આષધીઓ પણ ભેળી કરોરે,
 અનેક મુગંધીત ખાસ ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ અનિહારે કાળ
 અનાદિ મળ ટાળવારે, ભાળવા આત્મ રૂપ ॥ જળ પુજ
 જુગતે કરીરે, પુજે શ્રી છન ભુપ ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ અનિ-
 હારે વિપ્ર વધુ જળ પુજતીરે, જ્યું પામી સુખકાર ॥ તીમ
 ભવી દેવાધિદેવનેરે, તુમે અર્ચિલહો ભવપાર ॥ ન૦ ॥
 ૫ ॥ ઇતી ॥

૧ ॥ કાવ્ય ॥ વિમલ કેવલ દર્શન સંયુક્ત, સકલ જંતુ
મહોદય કારણ ॥ સ્વગુણ સુદ્ધી કૃતે સ્તનપયા મ્પહ, જનવરં
નવરંગ મયા લસા ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદન પુજા પ્રારભઃ ॥

॥ દોહા ॥

હવે બીજી ચંદન તણી, પુજા કરો મનોહાર ॥ મીથ્યા
તાપ અનાદીનો, ટાળો સર્વ પ્રકાર ॥ ૧ ॥ પુર્ણ પરીચય
કરી ધણો, પ્રાણી થયો દુર્વાસ ॥ સુગંધ દ્રવ્ય જન પુજને,
કરો નીજ સુધ સુવાસ ॥ ૨ ॥

ઠાળ બીજી.

મનયેં હરણાં પરનારી સગત ન કરણાં એ દેશી ॥ ભવિ
ભવિજન પુજે, દુનીઆમાં દેવ ન દુજે ॥ જે અરીહા પુજે,
તસ ભવનાં પાતક ધુજે ॥ ૧ ॥ ભ૦ ॥ એ આંકણી ॥
પ્રભુ પુજા બહુ ગુણ ભરીરે, કીજે મનને રંગ ॥ મન વચ
થીર કરીરે, અર્થો અરીહા અંગ ॥ ૨ ॥ ભ૦ ॥ કેસર
ચંદન ધરી ધણું રે, માંહે ભેળી ધનસાર ॥ રત્ન કચોળાં
માહિં ધરીરે, પ્રભુ પદ ચરચો સાર ॥ ૩ ॥ ભ૦ ॥ ભવ
દવ તાપ સમાવવા રે, તરવા ભવજળ તીર ॥ આત્મ
સ્વરૂપ નીહાળવારે, રૂડો જગગુરુ ધીર ॥ ૪ ॥ ભ૦ ॥ પદ
જનુ કર અંસ શીરે રે, ભાલ ગલેં વાલ સાર ॥ હૃદય
ઉદર પ્રભુને સદારે, તીલક કરો મન પ્યાર ॥ ૫ ॥ ભ૦ ॥
એણી વિધજિન પદ પુજનારે, કરતાં પાપ પલાય ॥ જમ
જયસુરને શુભ મતી, પામ્યા અવીચળ ઠાય ॥ ૬ ॥ ભ૦ ॥

॥ કાવ્ય ॥ જગ દુપાધી અયા દ્રહીતં હિતં, સહજ
તત્ત્વ કૃતે ગુણ મંદીરં ॥ વિનય દર્શની કેસર અંકનૈ, રમલ
હ્રમલ હ્રનિજન મર્યયૈ ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય કુસુમ પુજા ॥

દાહા.

ત્રીજી કુસુમ તણી હવે, પુજા કરો સહુલાવ ॥ જિમ દુકૃત
દુરે રજે પ્રગટે સુદ્ધ સ્વલાવ ॥ ૧ ॥ જે જન પર રૂઠુ કુલ
સુ, જિનપુજે ત્રણ કાળ ॥ સુરનર સિવસુખ સંપદા, પામે
તે સુરસાલ ॥ ૨ ॥

ઢાલ ત્રીજી.

સાહેલડીની દેશી ॥ કુસુમપુજા ભવી તુમે કરો ॥ સાહેલ-
ડીયાં ॥ આણી વિવિધ પ્રકાર ॥ ગુણવેલડીયાં ॥ બધા જુદા
કેતકી ॥ સાં દમણો મરૂવો સાર ॥ ગું ॥ ૧ ॥ મોખરો
અંપક માલતી ॥ સાં ॥ પાડલ પદ્મને વેલી ॥ ગું ॥
બોલ સિરી જાસુલશુ ॥ સાં ॥ પુજે મનને ગેલી ॥ ૨ ॥
ગું ॥ નાગ ગુલાબ સેવંતરી ॥ સાં ॥ અંપેલી મમકુંદ
॥ ગું ॥ સદા સોહાગિણુ દાઉદી ॥ સાં ॥ પ્રિયંગુ પુષ્પાં-
ગના વૃદ્ધ ॥ ગું ॥ ૩ ॥ બકુલ કોરંટ બકોલથી ॥ સાં ॥
કેવડા ને સહકાર ॥ ગું ॥ કુંદાદિક પમુદા બણે ॥ સાં ॥
પુષ્પ તણે વિસ્તાર ॥ ગું ॥ ૪ ॥ પુજે જે ભનિલાવસુ
॥ સાં ॥ શ્રીજિનકેશ પાય ॥ ગું ॥ વણિકમુતા લીલા-
વતી ॥ સાં ॥ જિમ લહે શિવપુર કાય ॥ ગું ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સુકસ્થા સુજ્ઞતા જીવમાર્દવૈ, પ્રશમશૌચશમાદિ
સુમૈર્જના ॥ પરમપુજ્ય પદસ્થિતમર્ચતાં, પરમુદાર મુદાર
ગુણૌજિનં ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધુપ પુજ ॥

અર્ચા ધુપ તણી કરો, ચોથી હર્ષ અમંદ ॥ કર્મેધન દાહન
ભણી, પુજો શ્રીજિનચંદ ॥ ૧ ॥ સુવિધિ ધુપ સુગંધશુ,
જે પુજે જિનરાય સુરનર કિન્નર તે સવિ, પુજે તેહના
પાય ॥ ૨ ॥

સામરી સુરત પર મેરો દિલ અટક્યો ॥ એ દશી ॥
અરિહા આગે ધુપ કરીને, નરભવ લાહો લિજે રી ॥ અગર
ચંદન કસ્તુરી સંયુક્ત; કુંદર માંહે ધરીજે રી ॥ ૧ ॥ અં
॥ ચુરણ શુદ્ધ દશાંગ અનોપમ, તુરક અખર ભાવિ જે
રી ॥ રત્નજડિત ધુપધાણાં માંહી, શુભ ધનસાર ઠવિજે
રી ॥ ૨ ॥ અં પવિત્ર થઈ જિનમદિર જઇને, આશય
શુદ્ધ કરીજે રી ॥ ધુપ પ્રગટ વામાંગે ધરતાં, ભવભવ
પાપ હરીજે રી ॥ અં ॥ સમતારસ સાગર ગુણઆગર, પર-
માતમ ગુણપુરા રી ॥ ચિદાનધન ચિન્મય મુર્તિ, ઝગમગજ
ચોતિ સનુરા રિ ॥ ૪ ॥ અં ॥ એહવા પ્રભુને ધુપ કરતાં,
અવિચલ મુખડાં લહીએ રી ॥ ઇહ ભવ પરભવ સંપત્તિ
પામે, જિમ વિણ્યધર કહિયે રી ॥ ૫ ॥ અં ॥

॥ કાવ્ય ॥ અશુભ પુદ્ગળ સચય વારણ, શમસુગંધ કરં
તપ ધુપનં ॥ ભગવતા મુપુરોહિત કર્મણા, જયવતો યવતો
ક્ષય સંપદા ॥ ૪ ॥

॥ અથ ધ્યમદીપ પુજા ॥

દાહા.

નિશ્ચય ધન જે નિજ તણુ, તિરોભાવે છે તેહ ॥ પ્રભુમુખ
દ્રવ્યદીપક કરી આવિર્ભાવ કરેહ ॥ ૧ ॥ અભિનવદીપક
એ પ્રભુ; પુજા માંગે હેવ ॥ અજ્ઞાન તિમિર જે અનાદિનુ;
દાસો દેવાધિદેવ ॥ ૨ ॥

દાસ પાંચમી.

દેશી કુમખડાની ॥ ભાવદીપક પ્રભુ આગલેંરે, દ્રવ્ય-
દીપક ઊત્સાહ ॥ જિનેશ્વર પુજાએ ॥ પ્રગટ કરી પરમાતમા;
રૂપ ભાવો મનમાંહિ ॥ ૧ ॥ જિં ॥ ધુમકપાય ન જેહમાં,
ન છિયે પતંગને તેજ ॥ જિં ॥ ચરણ ચીત્રામણુ નવી
ચલે, સર્વ તેજનું તેજ ॥ જિં ॥ ૨ ॥ અધન કરે જે
આવરણે સમી તરણે નહિ ગમ્ય ॥ જિં ॥ ચંચળ ભાવ જે
નવિ લહે, નિત્ય રહે વલિ રમ્ય ॥ જિં ॥ ૩ ॥ તેલ
પ્રક્ષેપ જિહાં નહો, શુદ્ધ દશા નહાં દાહ ॥ જિં ॥ અપર
દીપક એ અરચતાં, પ્રગટે પ્રશમપ્રવાહ ॥ જિં ॥ ૪ ॥
જેમ જિનમતીને ધનસિરિ, દીપપુજનથી દાય ॥ જિં
અમર ગતિ સુખ અનુભવિ, શિવપુર પોહોતી સોય ॥ જિં
॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

કાવ્ય ॥ બહુલ મોહત મિસ્ત્ર નિવારક ॥ સ્વપર વસ્તુ
વિકાશન માત્મન ॥ વિમલબોધ મુદીપક માદધે, ભુવન
પાવન પાર ગતા ગતઃ ॥ ૫ ॥

॥ અથ પટ્ટ અક્ષત પુખ ॥

॥ દોહા ॥

સમકિતને અણુઆળવા, ઉતમ એહ ઉપાય ॥ પુખથી તુમહે
પ્રીછજે, મનવંછિત મુખ થાય ॥ ૧ ॥ અક્ષત શુદ્ધ અખં-
ડશું, જે પુજે જિનચંદ ॥ લહે અખડિત તેહ નર, અક્ષય
મુખ અમંદ ॥ ૨ ॥

ઢાલ છઠી.

શ્રીધર્મજિણુદ દયાલજી ॥ એ દેશી ॥ અક્ષત પુખ ભવિ
કીજેજી ॥ અક્ષય ફલ દાતા ॥ શાલિ ગોધુમપણુ લિજેજી
॥ અં ॥ પ્રભુ સન્મુખ સ્વસ્તિક કીજેજી ॥ અં ॥ મુ-
ક્તાફળ વિચમે દીજેજી ॥ અં ॥ ૧ ॥ એહવા ઉજવલ
અક્ષત વાસેંજી ॥ અં ॥ શુભતંદુલ વાસ ઉદ્ધાસેંજી ॥
અં ॥ સુરક જઉગતિ ચિત્ત ચોખેંજી ॥ અં ॥ પુરી
અક્ષય મુખ લહે જોખેજી ॥ અં ॥ ૨ ॥ પુનરાવર્ત
હરવા હાથેંજી ॥ અં ॥ નંદાવર્ત કરો રંગ સાથેંજી ॥
અં ॥ કર જોડિ જિન મુખ રહીનેજી ॥ અં ॥ ઇંમ
આખો શિવ દિઓ વહિનેજી ॥ અં ॥ ૩ ॥ જગનાયક
જગગુરુ જેતાજી ॥ અં ॥ જગખંધુ અમલવિભુ તેતાજી
અં ॥ બ્રહ્મા ઇન્દ્ર વડભાગીજી ॥ અં ॥ યોગીન્દ્ર વિ-
દિત વૈરાગીજી ॥ અં ॥ એહવા દેવાધિદેવને પુજેજી ॥
અં ॥ ભવભવનાં પાતક ધ્રુજેજી ॥ અં ॥ જેમ કીરયુ-
ગલ ભવપારજી ॥ અં ॥ લહે અક્ષત પુખ પ્રકારજી
॥ અં ૫ ॥ ઇતિ ॥

કાવ્ય ॥ સકળ મંગળ સભવ કારણું, પરમ મક્ષત

ભાવકૃતે જન ॥ સુપરીણામ મયૈ રહમક્ષતૈઃ ॥ પરમયા
રમયા ચુત મચ્ચયે ॥ ૬ ॥

॥ અથ સપ્તમ ફલ પુજા ॥

॥ દોહા ॥

શ્રીકાર ઉત્તમ વૃક્ષનાં, ફળ લેઇ નરનાર ॥ જનવર આગે
જે ધરે, સફળો તસ અવતાર ॥ ૧ ॥ ફળ પુજનાં ફળ
થકી, કોડી હોય કલ્યાણ ॥ અમર વધુ ઉલટ ધરી, તસ
ધરે ચીતમાં ધ્યાન. ॥ ૨ ॥

ઢાળ સાતમી.

॥ બિદલીની દેશી ॥ ફલ પુજા કરો ફળ કામી, અભિ
નવ પ્રભુ પુણ્ય પામીહો ॥ પ્રાણીં ॥ જન પુજે ॥ શ્રીફળ
અખોડ બદામ, શીતાફલ દાડીમ નામહો ॥ પ્રાણીં ॥ ૧ ॥
જમરૂખ તરબુજ કેળાં, નીમળાં કોહલાં કરો ભેળાં હો ॥
પ્રાણીં પીસ્તાં ફનસ નારિંગી, પુગી ચુઅફળ ઘણુ ચંગ
હો ॥ પ્રાં ॥ ૨ ॥ ખડખુચ દ્રાક્ષ અંજીર અન્નાસ રાયણ
જંબીર હો ॥ પ્રાં ॥ ૩ ॥ ઇમ જે જે સમય લહંત, તે
તે જન ભુવને હોયંત હોં પ્રાં ॥ અનુપમ થાળ વિશાળ,
તેહમાં ભરી તે સુરશાળ હો ॥ પ્રાં ॥ ૪ ॥ ફળ પુજા કરે
જે ભાવે, તે શીવરમણી મુખ પાવે હો ॥ પ્રાં ॥ દુર્ગતા
નારી લહે જેમ, લહે કીરચુગલ વલી તેમ હો ॥ પ્રાં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ અમલ શાંતિ રસૈક નીધી શુચીં, ગુણ ફલૈ
મલ દોષ હરૈરંહ ॥ પરમ શુદ્ધી ફલાય યજે જનં, પરહીત
રહીતં પરભાવત ॥ ૭ ॥

॥ અથ અષ્ટમ નૈવેદ્ય પુનઃ ॥

॥ દોહા ॥

ભવદ્વય દહન નીવારવા, જલદ ઘટાસમ જેહ ॥ જન
પુજા યુગનેં કરી, ત્રિવીધેં કીજે તેહ ॥ ૧ ॥ પુજા કુગતી-
ની અર્ગલા, પુણ્ય સરોવર પાસ ॥ શિવ ગતીની અહેલ-
ડી, આપે મગલ માસ ॥ ૨ ॥ શુભ નૈવેદ્ય શુભ ભાવગું,
જન આગે ધર જેહ ॥ મુરનર શીવપદ મુખ લહે, હૃદય
પુરૂષ પરેં તેહ ॥ ૩ ॥

ઢાળ આડમી.

શ્રાવણ માસેં સ્યામ, મેલી ચાલ્યારે ॥ એ દેશી ॥
હવે નૈવેદ્ય રસાલ, પ્રભુજી આગેં ॥ ધરતાં ભવી મુખયા
ર, પ્રભુતા જાગેરે ॥ કચન જડિત ઉદાર, ઘાળ ચેલાવો રે
॥ તાર તાર મુજ તાર, ભાવતા ભાવોરે ॥ ૧ ॥ લાપશી
સેવ કંસાર, લાડુ તાજ રે ॥ મનોહર માનિચુર, જુરમાં
ખાજારે ॥ ખરડી પેંડા ખીર, વખર વારીરે ॥ સારા સાંકળિ
સાર પુરી ખારીરે ॥ ૨ ॥ કશમશીયાં કુલેર, ગફરપારારે ॥
લાખણશાહ રસાળ, ઘરો મનોહારારે ॥ મરડી મેતુર
દહીધરાં, વરસોળાં રે ॥ પાપડ પુરી ખાસ, દોઢાં ઘોલા રે
॥ ૩ ॥ ગુદવડાંને રેવડી, મન ભાવે ॥ ફેની જલેખિ
માંહી, સરસ મુહાવે રે ॥ શાલી દાલને શાલનાં, મનરંગ
રે ॥ વિવિધ જાતી પકવાન, દોવો ચંગેરે ॥ ૪ ॥ તાલ
કંસાલ મુદંગ, વિણા વાજે રે ॥ ભેરી ને ફેરી ચંગ મધુર

ધવની ગાજે રે ॥ ૫ ॥ શોળ સજી શણુગાર, ગોરી ગાવો
રે ॥ દેતાં અડળક દાન, જીન ધરે આવો રે ॥ ઇણી પરે
અષ્ટ પ્રકાર; પુજા કરશે રે ॥ નૃપ હરિચંદ્ર પરે તેહ, ભવ-
જળ તરશે રે ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સકલ ચેતન જીવિત દાવિની, વિમળ
ભક્તિ વિશુદ્ધી તમનિના ॥ ગગનતાઃ સ્તુતિ સાર મુખા
સિદ્ધા, શ્રમહરા મહરાસ્તુ વિમોહર ॥ ૮ ॥

ઢાળ નવમી.

નંદા ભવિ ભાવજીં એ ॥ એ દેશી ॥ અષ્ટ પ્રકારી
ચીત ભાવીએ એ, આણી આણી હર્ષ અપાઝ ॥ ભવિક-
જન શેવિએ એ ॥ અષ્ટ મહા સિદ્ધી સપજે એ, અષ્ટ બુદ્ધિ
દાતાર ॥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ અડ દીક્રી પગુ પામીએ એ, પુજન
થી શ્રીકાર ॥ ભ૦ ॥ અનુકંઠ અષ્ટ કરમ હણી એ, અષ્ટમી
ગતી લહે સાર ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ શા નાનહા સુત મુંદર
એ, વિનયાદીક ગુણવંત ॥ ભ૦ ॥ શા જીવણના કહેણથી
એ, કિયો અભ્યાસ એ સંત ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ સકળ પંડીત
શીર શેહરો એ, શ્રી વિનીત વિજય ગુરુરાય ॥ ભ૦ ॥
તાસ ચરણ સેવા થકી એ, દેવનાં વંછિત થાય ॥ ભ૦ ॥
૪ ॥ શશી નયન ગજ વિદ્યુ વરૂએ, નામ સંવત્સર જાણ
॥ ભ૦ ॥ ત્રતીયા શીત આસો તણી એ, શુકરવાર પ્રમાણ
॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ પાદરા નગર વિરાજતા એ, શ્રી સભવ
સુખકાર ॥ (શ્રી શાંતી સુખકાર) ॥ ભ૦ ॥ તાસ પસા-
યથી એ રચીએ, પુજા અષ્ટ પ્રકાર ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ કળશ ॥

મય જગત સ્વામી મોહવામી, મોક્ષગામી, મુખકરૂ ॥
 પ્રભુ અકલ અમલ અખંડ નીર્મલ, મોહ મીથ્યા તમ હરૂ
 ॥ દેવાધિ દેવા ચરણ સેવા, નિત્ય મેવા આપીએ ॥ નિ-
 જ દાસ જાણી દવા આણી, આપ સમોવડ થાપીએ ॥ ૧ ॥

હતિ જિતવર વૃંદ ગુહ ભાવે ન કીર્તી ॥ વિમલ
 મીહ જગત્યાં પુજયત્યષ્ટધાયે ॥ નિજ કલ્પી મલહેનોઃ કર્મ-
 જોત વિધાય, પરમ ગુણ મયંતે યાંતી મોક્ષ હી વીરાઃ ॥
 મતિ શ્રી અષ્ટ પ્રકારી પુજ સંપુર્ણ ॥ ૨ ॥

અથ શ્રી પુર્વાચાર્યજી કૃત સ્નાત્ર પુજ પ્રારભઃ

ગાથા

મુક્તાલંકાર વિકાર સાર, સોમત્વ કાંતિ કમનિય ॥
 મહાજ નિજ રૂપ નિરજિત, જગત્રય પાતુ છતર્મીંજ ॥ ૧ ॥
 અવનીય કુસુમા હરણ, પય પયડીય મણોહર છૈયં ॥
 જણ રૂપ મજ્જલ પીઠે, સંઠીયંવો સિવં દીસઓ ॥ ૨ ॥
 બાળતણુમી સામીય, સુમેરૂ સિહરંમી કણય કળમેહિં ॥
 તિસ્સાસુરેહીં નહવિઓ, તે ધન્ના જેહિં દીઠોસી ॥ ૩ ॥

ચાલ,

પવિત્ર ઉદક લેશ અંગ પખાળો, વિવિધ વસ્ત્ર જાદર
 ચીર પેહરો ॥ કુસુમાંજળી મેલેહો આદિજણંદા, તોર
 ચરણ કમળ સ્વામી ॥ પ્રથમ પુજેરે સ્વામી પ્રથમ જણંદા
 ॥ કુસુમાંજળી મેલો ॥ ૧ ॥

ગાથા.

સયવંતકુંદ માલય, બહુવિહ કુસુમાએ પંચ વન્નાએ ॥
જીણુ નાહ નહવણ કાળે, દિંતુ સુરા કુસુમાંજળી હથ્થા ॥૪૧॥
ચાલ.

સિંહાસણ સ્વામી સ્થાપીજે, શ્રેણી રહીને કુસુમાંજળી
લીજે ॥ કુસુમાંજળી મેલો અજીવ જીવતા, તોરા ચરણ
કમળ સ્વામી દ્વીતીય પુજેરે સ્વામી દ્વીતીય જીવતા ॥ કુ
સુમાં ॥ ૨ ॥

ગાથા.

જામુકકે સુરાસુરે, મજ્જન પદમ જિણેસ ॥
સા કુસુમાંજળી અવહરે, ભવિયા દુરિયા સેસ ॥ ૫ ॥
ચાલ.

કનક કળશ જળ નિર્મળ ભરીએ, સ્વામીના શીરપર નહ-
વણજ કરીએ ॥ કુસુમાંજળી મેલેડો સંભવ જિણતા ॥ તો
રાં કુસુમાં ॥ ૩ ॥

ગાથા.

ગંધાદ્વીપ માદુર માણ, હરજંતાર મદ સંગીત ॥ જીવ ચરણ
વરી મુક્તા, હરે તુમ કુસુમાંજળી દુરીય ॥ ૬ ॥
ચાલ.

અગર કપુર પુષ્પ કર વાસી જે, કર સંપુટ ચદન ચર ચીજે
॥ કુસુમાંજળી મેલેડો શાંતિજીવતા, તોરાં કુસુમાં ॥ ૪ ॥

ગાથા.

પસરતી પરીમળ બહુજન, ગંધાદ્વીપ ભર્મતિ ભમરોડા ॥
નીવડં તુહ ચરણોવરી, જીવદ એ કુસુમાંજળી પવરા ॥૭॥

ચાલ.

જામ જામ વાલો વેલો ડમણો મરજો, સકળ સનાત કરે શ્રી
સંધ ગીરજો ॥ કુસુમાંજળી મેલેલો નેમી જીવંદા ॥ તે-
રાં ॥ કુસુમાંં ॥ ૫ ॥

ગાથા.

મુખ્ય જિણવર મુખ્ય જીણવર, નહવણ કાલેમી ॥
કુસુમાંજળી મુરવરેલિં, મહમહંતિ તીલુઅણ મહંગીઅ ॥
નીવડતી જીણપાયે કમલે; હરો દુરીય શ્રી શ્રમણ સધલ ॥
૮ ॥ પાશ જીણેશ્વર પાય કમળ, દેવીહ મુખ સંતોષ ॥
સા કુસુમાંજળી અવહરો; ભવીયા દુરીયા શેષ ॥ ૯ ॥

ચાલ.

રિપભ અજીત સંભવ ગુણ ગાઉં, અનત ચોવીસી જનની
ઝાળગ પાઉ ॥ કુસુમાંજળી મેલેલો ગા પાર્શ્વજીવંદા ॥ ૧૦ ॥
તોરાં કુસુમાંં ॥ ૬ ॥

ગાથા.

જામ જામ જામ જામ કુંદ મંદાર, નીલુ તપમ કમળ દળ ॥
સીંદુવારી અંપક સમુજજળં, પસરંતિ પરીમળ બહુળં
૧ ॥ ગંધ લુઠ લુકુંતી મહુઅર ॥ ૧૦ ॥

એ કુસુમાંજળી જીણ ચરણે, ચીંતીય પાવખ્યણાશ ॥
મુક્તીય તારા અણસરો, ભવિયાં પુરો આશ ॥ ૧૧ ॥

ચાલ.

સરસ સેવતરી માલતી માળા, ગુણ ગાવે એમ કવિ દેપા-
ળા ॥ કુસુમાંજળી મેલો વીરજીવંદા ॥ તોરાં ॥ કુસુમાંં

॥ ૭ ॥ એણીપરે જે જન ભાવના ભાવે, ભણે ગણે તે
અમરપદ પાવે ॥ કુસુમાંજળી મેલો સયળ જણુંદા ॥ તોરા
ચરણ કમળ સેવો ચોસઠ હંદા ॥ કુસુમાંજળી મેલો સયળ
જણુંદા ॥ ઇતિ કુસુમાંજળી સંપૂર્ણ ॥

ગાથા.

વિણિય નયરી વિણિય નયરી નાભિ નીવગેહ, માફ-
દેવી ઉયરી સર રાજહંસ સારીસ સામીઅ ॥ શ્રી રીસહે-
સર પદમજીણ, પદમરાય વરવસહ ગામીઅ ॥ વસે અલ-
કીઅ કણ્ય તણું, જયો જગ આધાર ॥ તસ પાય વંદી
તસ તણો, કેશું જન્મ સુવીચાર ॥

ચાલ.

સવકુ વીમાણે ચવિઅ નાહ, ઉવઝાઉર આવીય ગર્ભ વાસ
॥ કુળગર શ્રી નાભી નરીંદગેહ, સુસમ દુસમ તીહાંઅયર
છેહ ॥ ૧ ॥ સુસમદુસમ અયર મંડણ, સવકુ વિમાણે સુર
ચવે ॥ શ્રી નાભીરાયા ફલમંડણ, ઉવઝાયા ઉરઅવતરે ॥ ૨
॥ સુવિશાળ માળા પ્રૌઢ મુગતા, ગીતનાદ સવેકરે ॥ આ-
ઙ્ગવ જાણી મત્ર આણી, તીર્થકર કુળ અવતરે ॥ ૩ ॥ હવે
દાન દીજે પુન્ય કીજે, મત્રરીઝ અતિથણા ॥ ઘેર ઘેર મંગ
ળ તરીઅ તોરણ, આછવ હોય વધામણા ॥ ૪ ॥ નીસી
ભર પોઠયા હર્ષ આણી, એશુ જાણી એમ કહે ॥ પાછલી
રાત પ્રભાત વેળા, સુપન મફદવા લહે ॥ ૫ ॥

નવીચાલ.

પ્રથમ ઐરાવણ દીઠો, નયણે અમીય પમ્મો ॥ બીજે

વૃષભ ઉદાર, દીઠો અતિ સુખકાર ॥ ૬ ॥ ત્રીજે મૃગપતિ
 થેએ, દરીસણ દુરીત ઉવેએ ॥ ચોથે લક્ષ્મી સોહો, જેને દીઠો
 જગ મોહો ॥ ૭ ॥ પંચમે કુસુમની માળા, છડે ચંદ્ર વિ-
 શાળા ॥ સાતમે તમહર દીનકર, આઠમે ઇંદ્ર દ્વજ જયકર
 ॥ ૮ ॥ નવમે કળશ મનોહર, દશમે પદ્મ સરોવર ॥ અ-
 ગ્યારમે સાગર સુંદર, બારમે અમરનું મંદીર ॥ ૯ ॥ તેરમે
 મણીભદ્ર ગગને, ચત્વિંસમે નીલિમ અગ્ની ॥ એમું મુણી
 સુપનહ પાઠક, બોલ્યા નીજ મીન વાચક ॥ ૧૦ ॥ રાજન તુમ
 સુત હોશે, ત્રીભુવન તસમુખ જોશે ॥ નરપતિ અહવા જિ-
 હાંદા, આવ્યા તુમ કુળે ચંદા ॥ ૧૧ ॥ રાય દીગે બાહુ માન,
 પાઠકને ધણા દાન ॥ પાઠક સુપન સુણાવે, ધણું દાન લહુ ધરે
 આવે ॥ મરૂદેવા મોતીએ વધાવે ॥ ૧૨ ॥

ચાલ.

મરૂદેવી ઉચ્ચર ઉત્પન્ન જામ, ચત્વિંસ વર સુપના લહિ-
 અતામ ॥ ચૈતર વદી અષ્ટમી શાળ રીજાળ, કમ કમ જીન
 જાયો રહીત દુઃખ ॥ ૧૩ ॥

ગાથા

અકૂ અકૂ ઉકૂ અહો દીસે, દીસી કુમરી છપત્ર તીહાં ॥
 રૂપવંતી વર ભક્તીજીતીઅ, રૂઅગ પવચ ચત્વિંસેહી ॥
 અકૂ અકૂ ચઉ વીદીસી પહુતીય; ચઉરો રૂઅગ દીવ્ય પુણ્ય ॥
 અહવીય નાણી ગેહુ જનની, નમી આરંભીઆ જન્મ મ-
 હોત્સવ તેહ ॥

ચાલ.

અકૂસવકૂ વાઘમી કઅ વહુરા, અષ્ટગંધોદકે વૃષ્ટી કુમરી

કરા, અષ્ટ દર્પણધરા અષ્ટ ભગારૂઆ, અષ્ટવર વીંઝણા અષ્ટ
આમરજીઆ ॥ ૧૪ ॥ ચંદ્ર દીવીધરા ચંદ્ર રક્ષા કરા, ગા-
ઘનનાચીઅ ત્રીન કેળી હરા ॥ કરીય જી મજ્જન જનની
કુમારયા, આવિય નિય નિય ઠામ સવે ગયા ॥ ૧૫ ॥ ત-
ત્ક્ષણ ચલિય સીંહાસણ સુરવરા, ઘંટનાદે તીહાં સયળ સુર
મેળિયા ॥ પાળીઆરૂ જી જન્મ દેર આવીયા, પચ રૂપે
કરી રિપભ મેરૂ લીયા ॥ ૧૬ ॥

વસ્તુ.

મંદ તથ્ય મંદ તથ્ય વીસ ભુવણાંદ, વંતર પહુ બત્તિસ
હુઆ ॥ ચંદ્ર સુર દસ કલપંતિ સુરવરા, ઘન ચોસડે મળી
હરી ॥ નહવણ નાહ બહુ ભત્તિ નિભર, અડ સહસ ચૌ-
સહી જીઆ ॥ પંચ વન કળસેહિ, હવે મુહમે જિણ
નમં-તં પભણું સંખેવ ॥

ચાલ.

મસાણુંદ જિન ઉછંગ લેય, ચંદ્ર ધવળ વસહ સુરવર્ધ
કરેય ॥ તમુ શ્રુતે અષ્ટ સુગંધધાર, જગ નહવણ કરે નિઅ
લોય સાર ॥ ૧૭ ॥ વાજતી માદળ તીવસ નાદ, વર ઝ-
દસરી ભુગળ ભેરી સાદ ॥ વાજંતે અખર દેવી દેવ, જિન
મજ્જય નચી કય સેવ ॥ ૧૮ ॥ પુજેવર કુસુમરિસહ
નાહ, બહુ ભત્તિય ભાવે હોય સનાહ ॥ આરતી મંગળ
દીવ ઉખેવ, ઉતારે સુરવર રંગ હેવ ॥ ૧૯ ॥

વસ્તુ

રિસહ મજ્જન, રિસહ મજ્જન, કરીય મુરરાય, ઉ-

પાડીય જય જય કરીય, જનની પામે મેલેવિ જીત્તા, નંદી-
ધર આઠ દિવસ, કરી દેવ દેવી નિયઠાણુ પાહુતા, ઇણીપરે
સયળ જિનેધર, નહવણુ કરે બહુ ભત્ત, જિમ રયણાયર
પાવહર, જિન તુમ દીયે વર મુત્ત ॥

સ પુર્ણ.

અથ શ્રી વચ્છ મહારી કૃત પાર્શ્વ જીન કળશ.

શ્રી સૌરાષ્ટ્ર દેશ મ'યે, મંગલ પુરિ (માંગરોલ)
મહણ; દુગિત વિહુંડણુ અનાથનો નાથ ત્રીભુવન મનરંજન,
ત્રવીશમા તિર્થંકર શ્રી પાર્શ્વનાથ તેહ તણો કળશ કહીશુ,
ચાલ

વણારસી નયરી વસે અનોપમ, આપે અલકા જાણુ ॥
તિહાં વાવ સરોવર નદી કુપ જળ, વનસ્પતિ વખાણુ ॥૧॥
તીહાં ગઢ મઢ મંદીર દીસે અભિનવ, સુદર પોળ પ્રકાસ
॥ કોસીસા પાખળ ફરતી ખાઝ, કોટે વિસમા ઘાટ ॥ ૨ ॥
જીન મંદીર શિખરમંધ પ્રપાદે, સાર કળશ દેવજ દંડ ॥
અતિગિરૂઆરે શુશુ સાયર ઉજવળ, દીસે પોહવી પ્રચડ
॥ ૩ ॥ તીહાં હાટ ચૌરા વસિન વિશેસે, વેહેવારીઆ અ-
નેક ॥ લખખેધરિ કોટીદેવજ કુલવંતા, બોલે વચન વિવેક
॥ ૪ ॥ તેણી નયરીયે વસે વહેવારીયા, ઘર ઘર મંગળ
આર ॥ નારી કરે કંકણ કુંડળ ઝળકે, કરે સકળ શણગાર
॥ ૫ ॥ તીહાં રાજ અધિસેન મહીમંડળ, દાન ખડગ જ-

યવત ॥ તીહાં ન્યાયવંત દીસે ઘણું નાયક, વામા દેવી કંત
 ॥ ૬ ॥ તસ રયણી પશ્ચીમ રાણી પેએ, સુપના ચડેદ વિ-
 શાળ ॥ માતા તુમ કુએ અવનરશે જીતવર, જીવદયા પ્રતિ
 પાળ ॥ ૭ ॥ પેહેલે ગજવર દીડા, નીજ મુખ કમળ પછડા ॥
 બીજે વૃષભ વિશાળ, ધવળ મંગળ સુકુમાળ ॥ ૮ ॥ ત્રીજે
 સિંહ સંપુરો, મહીમંડળ માંહે શુરો ॥ ચોથે લક્ષ્મી દીડી,
 રતનમે કમળ પછડી ॥ ૯ ॥ આર ઉતરતીએ માળા, કુસુમની
 ઝાકઝમાળા ॥ છંડે પુનમચંદ, અમીય ઝરે સુરવૃદ ॥ ૧૦ ॥
 તેજ તપતોએ ભાણુ, કરતો ગદ્ગદ વિહાણુ ॥ વચ્ચા ઉડંતી
 આકાશ, લોડંતી અંબર વાસ ॥ ૧૧ ॥ કનક કંગસ રયણે
 જડીઆ, અમીય મહા રસ ભરીઆ ॥ દસમે પદ્મ સરોવર,
 દીડં માતા વામાએ મનહર ॥ ૧૨ ॥ ક્ષીર સમુદ્ર ધરે આઘ્યો
 નિશિભર સયળ સોહાઘ્યો ॥ છંડી નિજ નિજ ઠાણુ,
 આઘ્યુ આઘ્યુ અમર વિમાન ॥ ૧૩ ॥ દીડી રતનની રાશ,
 શગ પણ ચડીઆ આકાશ ॥ જળણુ વળંતીએ દક્ષણુ, જળ્યા
 માતા વામાદેવી તત્ક્ષણુ ॥ ૧૪ ॥ તે દેખી રાણી જળ્યા,
 કંત તણે પાયે લાગ્યાં ॥ રાજા મનમુખ પાવે, સુપન પા-
 ઠકને તેડાવે ॥ ૧૫ ॥ શુભ દિન જિનવર જનમ્યા, છપ્પન
 દિસિ કુમરીએ પ્રણમ્યા ॥ તિહાં નવમે માસે ને આઠમે
 દિવસે, જાણે જિનવર રાયોજી ॥ ઘેર ગુડી તરીઆ તોરણ
 લહકે, જિનમંડપ ડિહાહોજી ॥ ૧૬ ॥ તિહાં તત્ક્ષણુ છપન,
 કુમરી આવે, વંચાવે જીવંદોજી ॥ નદો ચીર કાળે એહી
 જીવેશ્વર, પ્રગટ્યો પુનમ ચંદોજી ॥ ૧૭ ॥ ઉક્તાળીઅ વજ્ર
 સુર એમ બોલે, આશન કંપ્યું ઇંદોજી ॥ તિહાં જોયું અવધિ

જ્ઞાને તેણા વેળા, અવતરીઆ ભગવંતોજી ॥ ૧૮ ॥ તેણે
 થાનક જન્મ મહોત્સવ કરવા; આવે આવે ચોસડ ઇંદોજી ॥
 લેઈ મેરૂ શિખર પર રચ્યું સિહાસન; બેઠા પાસ જિજ્ઞાસોજી
 ॥ ૧૯ ॥ તિહાં હોય સનાતન છત્રશિર સોહે; ચામર ઢાળે
 ઇંદોજી ॥ પોતા સુરમેલી પ્રભુ પાયવંદી; લખ્યી પાત્ર જય-
 વંતોજી ॥ ૨૦ ॥ તિહાં નવપદ્મ અતિ મહીમા સાગર;
 અગર તણે ભંડારોજી ॥ ઇક્ષાગવંશ ત્રિભુવન મનરંજન,
 જિનસાસન જયકારોજી ॥ ૨૧ ॥ એમ ભણે વચ્ચ ભંડારી;
 નિશ દિન અમ મન એ અરિહંતોજી ॥ નીલવરણ તનુ
 મહીમા સાગર; જયો જયો ભગવંતોજી ॥ ૨૨ ॥

ઇતિ કળસ સપુર્ણ

અથ સકળચદ મુની કૃત સત્તર ભેદી પુજામાંથી
 પાંચમી પુષ્પની પુજા

ભાગર લાલ ગુલાબ માલની, ચંપક કેતકી મેલી ॥
 કુંદ પ્રીયગુ નાગવર જાતી, વોલશિરી ગુચી મેલી ॥ મો ૦
 ॥ ૧ ॥ ભુમંળ જળ મોકલે ધુલી, તે પણ શુદ્ધ અખંડી
 ॥ જિનપદ પંકજ જ્યુ ભવિ પુજ્યા તું પણ ભવી તિમ
 મહી ॥ મો ૦ ॥ ૨ ॥

ગીત.

પારંગ તેરે પદ પંકજ પર; વિવિધ કુમુમ સોહે ॥
 ઓર દેવનકું આક ધતુરા; મારા પ્રભુજી સમો નહીં કોયે ॥

પાઠ ॥ ૧ ॥ વિવિધ કુસુમ જાતિ શુ જમ; પંચમી પુજા
પુજે ॥ તમ ભવિજન રોગ શોગ; સર્વ ઉપદ્રવ ધ્રુજે ॥
પાઠ ॥ ૨ ॥

ઘટિ પુજા સંપૂર્ણ.

અથ નહવાણ કરતાં બોલવાના કાવ્ય. ॥

વિમળ કેવળ ભાસન ભાસ્કરં; જગત જંતુ મહોદય
કારણં ॥ જિનવરં બહુ માન જળોદિતં; શુચિપના સ્તપ
યામી વિશુદ્ધરે ॥ ૧ ॥ સ્નાત્ર કરતાં જગત ગુરૂ શરીરે;
સકળદેવે વિમળ કળસનીરે ॥ આપ આપણા કર્મ મળ
દુર કીધા; તેણે તેહયી બુધે અથે પ્રસિદ્ધા ॥ ૨ ॥ હર્ષ
ધરી અપહરા વૃંદ આવે; સ્નાત્ર કરી એમ આશીષ પાવે
॥ જિહાં લગેં સુરગિરી જંબુ દીવો; અમ તણા નાથ જી-
વન જીવો ॥ ૩ ॥

શ્રી શેત્રુંજય તીર્થના ૨૧ નામ સબધો

ખમાસમણ આપવાના દુહા.

સિંધાચલ સમરો સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર ॥ મનુષ્ય
જન્મ પામી કરી, વદો વાર હજાર ॥ ૧ ॥ અંગ યસન
મન ભુમીકા, પુજે પગરણ સાર ॥ ન્યાય દ્રવ્ય વિધી સુ-
ધતા, શુદ્ધી સાત પ્રકાર ॥ ૨ ॥ કાતીક શુદ્ધી પુનમ

દીને, દસ કોડી પરીવાર ॥ દ્રાવિડ વારીખીલસજી, સિદ્ધ
 થયા નિરધાર ॥ ૩ ॥ તિણે કારણ કાર્તીકી દીને, સંવ સકળ
 પરીવાર ॥ આદી દેવ સન્મુખ રહી, ખમાસમણ બહુ
 સાર ॥ ૪ ॥ એક નામે વર્ણવ્યો, તિહાં પેહેલું અભિ-
 ધાન ॥ શેત્રુંજય શુકરાજથી, જનક વચન બહુ માન ॥
 સીદ્ધાં ॥ ૫ ॥ સંભાસર્યા મિદ્ધાચળે, પુંડરીક ગુપ્તાં ॥
 લાખ સવા મહાતમ કર્યું, સુરનર સમા માઝાર ॥ ૬ ॥
 યૈત્રી પુનમને દીને, કરી અણુસણ એક માસ ॥ પાંચ કોડી
 મુની સાથશુ, મુક્તિ નિલયમાં વાસ ॥ ૭ ॥ તિણે કારણ
 પુંડરીકગીરી, નામ થયું વિખ્યાત ॥ મન વચ કાચે વ-
 દીએ, ઉડી નિવ્ય પ્રભાત ॥ સીદ્ધાં ॥ ૮ ॥ વીંશ કોડી
 શું પાંડવા, માક્ષ ગયા ઇણે ઠામ ॥ ઇમ અનંત મુકતે ગયા,
 સિંધ ક્ષેત્ર તિણુ નામ ॥ સીદ્ધાં ॥ ૯ ॥ અડ્ઢાઠ તી-
 રથ નહાવતા, અંગ રંગ વડી એક ॥ તુળી જલ સ્નાને
 કરી, જાગ્યો ચીત્ત વિવેક ॥ ૧૦ ॥ ચદ્ર સેખર રાજ પ્રમુખ-
 કરમ કંઠણ મલે ધામ ॥ અચલ પદે વિમળા થયા, તિણે
 વિમલાચલ નામ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧૧ ॥ પર્વતમાં સુર ગિરી
 વડો, જન અભિપ્રેક કરાય ॥ સિદ્ધ હુવા સ્નાનક પદે, સુ-
 રગિરિ નામ ધરાય ॥ ૧૨ ॥ અથવા ચક્રે ક્ષેત્રમાં એ સમ
 તિરથ ન એક ॥ તિણુ સુરગિરી નામે નમુ, જીહા સુરવાચ
 અનેક ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧૩ ॥ એશી યોજન પ્રથુલ છે, ઉચ્ચપણે
 છવીસ ॥ મહિમાયે મહોદ્રો ગિરિ મહાગિરિ નામ નમીશ
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧૪ ॥ ગણધર ગુણવંતામુની, વિશ્વ માંહે વં-
 દનિક ॥ જોલ્યો તેહવો સયમી, એ તિરથે પુજનિક ॥

સિદ્ધાં ॥ ૧૫ ॥ વિપ્રલોક વિષધર સમા, દુષ્પીયા ભુતલ
 માન ॥ દ્રવ્ય લાગી કણુ દ્વેષ સમ, મુનીવર છીપ સમાન
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧૬ ॥ આવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુન્યનું
 કામ ॥ પુન્યની રાસી વચે ઘણી, તેણે પુન્ય રાસી નામ
 ॥ ૧૭ ॥ સંયમ ધર મુનીવર ઘણા, તપ તપતા એક ધ્યાન ॥
 કર્મ વિજેગે પામીયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન ॥ સીદ્ધાં ॥ ૧૮ ॥
 લક્ષ એકાણુ શિવચર્યા, નારદશુ અગુગાર ॥ નામ નામ
 તેણે આકમું, શ્રી પદ્મીરી નિરધાર ॥ સીદ્ધાં ॥ ૧૯ ॥
 શ્રી રીમધર સ્વામીયે, ગીરી મહીમા એ વિલાસ ॥ ઇંદ્રની
 આગે વણુવેંચા, તેણે એ ઇંદ્ર પ્રગણ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૦ ॥
 દશ કોટી આયુષ્યન ધરા, લકટે જમાડે સારા જેન નિર્ધયાત્રા
 કરે, લાભ તણે નહિ પાર ॥ ૨૧ ॥ તેહ થકી સિદ્ધાચલે,
 એક મુનીને દાન ॥ દેતાં લાભ ઘણેા હુવે, મહા નિરય અ-
 ભિધાન ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૨ ॥ પ્રાચે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે
 કાલ અનંત ॥ શેત્રુજય મહાતમ મુણી, નામ શાશ્વત ગિરિ
 સંત ॥ ૨૩ ॥ ગૌ નારી બાલક મુની, ચૌહત્યા કરનાર ॥
 જાત્રા કરતા કાતકી, નરહે પાપ લગાર ॥ ૨૪ ॥ જે પર-
 દારા લંપટી, ચારીના કરનાર ॥ દેવ દ્રવ્ય ગુરુ દ્રવ્યના, જે
 વળી ચારણુ હાર ॥ ૨૫ ॥ ચૈત્રી કાતકી પુનમે, કરે યાત્રા
 ઇણે કામ ॥ તપ તપતાં પાતીક ગણે, તીણે દ્રઢ શક્તિ નામ
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૬ ॥ ભવ ભવ પામી નીકળ્યા, થાવચ્યા
 મુત જેહ ॥ સહસ મુનીશુ શિવચર્યા, મુક્તિ નિલય ગિરી
 તેહ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૭ ॥ ચદા મુરજ બેહુ જણા, ઉભા
 એણે ગિરી શૃંગ ॥ કરી વણુવને વધાવીયો, પુષ્કંત ગીરી

રંગ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૮ ॥ કર્મ કલગુ ભવજળ તથા, ઇહાં
 પામ્યા સિવ મન્ન ॥ પ્રાણી પન્ન નિરંજની, વદા ગીરી
 મહાપન્ન ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨૯ ॥ શિવવહુ વિવાહ આજવે,
 મંડપ સ્થીતો સાર ॥ મુનીવર વર બેઠક ઘણી, પૃથ્વી પીઠ
 મનોહાર ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩૦ ॥ શ્રી મુલદ્રગિરી નમો, ભદ્રતે
 મંગળ ૩૫ ॥ જલ તરૂંજ ગીરીવર તણી, શીશ ચડાવે
 ભુપ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩૧ ॥ વિદ્યાધર મુર અપહરા, નદી
 શેત્રણ વીલાસ ॥ કરતાં હરતાં પાપને, ભણ્યે ભવી કૈલાસ
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩૨ ॥ બીજ નીરવાળી પ્રભુ, ગઈ ચોવીસી
 મોઝાર ॥ તમ ગગુધર મુ લીમાં વડા, નામે કદંબ અગણાર
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩૩ ॥ પ્રભુ વચને અગુસણ કરી, મુક્તિપુરીમાં
 વાસ ॥ નામે કદંબ ગીરી નમો, તો હોય લીલ વીલાસ ॥
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩૪ ॥ પાતાળે જલ મુલ છે, ઉજવળ ગીરીનું
 સાર ॥ ત્રીકરણુ યોગે વંદતાં, અદ્ય હોય સંસાર ॥ સિદ્ધાં
 ॥ ૩૫ ॥ તન મન ધન મુત વદ્ધિ મા, સ્વર્ગાદિક મુખ ભોગ
 ॥ જે વહે તે સંપન્ને, શિવરમણી સંયોગ ॥ ૩૬ ॥ વિમ-
 ભાચળપર મેટીનું, ધ્યાન ધરે ખટમાસ ॥ તેજ અપુરવ વિસ્તરે,
 પુરે સઘળી આશ ॥ ૩૭ ॥ ત્રીજે ભવ સિદ્ધી લહે, એ
 પણુ પ્રાચીક વાય ॥ ઉતકૃષ્ટા પરાણામથી, અંતર મહુરત
 સાચ ॥ ૩૮ ॥ સવ કામ હાયક નમો, નામ કરી આળખાણ
 ॥ શ્રી શુભ વીર વીજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ ॥ ૨૯ ॥

શ્રી સ ખેશ્વર પાસણની થોયો.

સંખેશ્વર પાસણ પુણ્યે, નરભવનો લાહો લીજ્યે;
 મનવંછીત પુરણ સુરતર જય વામા સુત અલવેસર. ૧
 દાય રાતા જનવર અતી ભલા, દાય ઘોળા જનવર ગુણ નીલા;
 દાય લીલા દાય સામલ કલાં, સોળે જન કંચન વર્ણ લલા. ૨
 આગમ તે જનવરે ભાખીઓ, ગણધર તે હેડે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તેહુવો શીવ સુખ સાખીઓ ૩
 ધરણીધર રાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્થ તણા ગુણ ગાવતી;
 સહુ સંધના સંકટ ચુરતી, નય વીમલનાં વંછીત પુરતી- ૪

અથ પચુસણની થોયો.

સતર ભેદી જન પુજા રચીને, સનાત મહોત્સવ કીજેજી.
 દોલ દક્ષમા ભેરીન ફેરી, ઝલરી નાદ સુણીજેજી;
 વીરજન આગળ ભાવના ભાવા, માનવ ભવ ફળ લીજેજી;
 પરવ પળુસણ પુણ્ય પુણ્યે, આપ્યાં એમ જાણીજેજી. ૧
 માસ પાસ વળી દસમ દવાદસ, ચત્તારી અઠ કીજેજી,
 ઉપર વળી દસ દાય કરીને, જન ચોવીસે પુણ્યેજી;
 વડા કલપનો છઠ્ઠ કરીને, વીર ચરીત્ર મુણીજેજી,
 પડવે ને દીન જનમ મહોત્સવ, ધવળ મગળ વગ્તીજેજી. ૨
 આઠ દીવસ લગે અમર પળાવી, અઠમનો તપ કીજેજી;
 નાગકેતુની પેરે કેવળ લહીએ, જે ગુલ ભાવે રહીએજી.
 તેલાધર દીન ત્રણે કલ્યાણક, ગણધર વાદ વદીજેજી,
 પાસ નેમીસર અંતર ત્રીજે, રોખલ ચરીત્ર મુણીજેજી. ૩

આરસેં સુત્રને સમાચારી, સંવત્સરી પડીકમીએજ;
 ચૈત્ય પ્રવાડી વીધીસ્થ કીજે, સકળ જંતુને ખામીએજ.
 પારણાને દીન સ્વામીવત્સળ, કીજે અધીક વડાઇજ;
 માન વીજય કહે સકળ મનોરથ, પુરે દેવી સીદ્ધાઇજ. ૪

ચીંતામણી ચીંતા ચુરસે, આદેસર આશા પુરશે;
 શાંતીનાથની શેવા જે કરે, જે જોઇએ તે આવી મળે. ૧

અથ સીદ્ધચક્રની થાયો.

જન સાસન વંછીત, પૂરણ દેવ રસાળ,
 ભાવે ભાવી ભણીએ, સીદ્ધચક્ર ગુણમાળ;
 ત્રીહુકાળે એહની, પુખ્ત કરે ઉજમાળ,
 તે અમર અમર પદ, સુખ પામે સુવીશાળ. ૧

અરીહંત સીદ્ધ વંદા, આચારજ ઉવઝાય,
 મુની દરસણ નાણ, ચરણ તપ એ સમુદાય;
 એ નવ પદ સમુદીત, સીદ્ધચક્ર સુખદાય,
 એ ધ્યાને ભવીનાં, ભવ કોટી દુખ જાય. ૨

આસો ચૈતરમાં, સુદી સાતમથી સાન;
 પુનમ લગી કીજે, નવ આંખીલ નીરધાર;
 દાય સહસ ગણેવું, પદ સમ સાડા ચાર,
 એકાસી આંખીલ, તપ આગમને અનુસાર. ૩

શ્રી સીદ્ધચક્ર શેવક, શ્રી વીમલેસર દેવ;
 શ્રીપાળ તણી પેરે, સુખ પુરે સ્વયમેવ,

દુઃખ દોહગ નાવે જે કરે એહની સેવ;
શ્રી સુમતી મુચુરનો, રામ કહે નીત્ય મેવ.

૪

બીજની થાય.

દીન સકળ મનોહર, બીજ દીવસ સુવીશેષ;
રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્ર તણી જહાં રેખ;
તીહાં ચંદ્ર વીમાને, શાશ્વતા જનવર જેહ,
હું બીજ તણે દીન પ્રણમું આણી નેહ.

પાંચમની થાય.

આવણ સુદી દીન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જણદતો;
શ્યામ વરણ તનુ શોભતુએ, મુખ સારદકો ચંદતો,
સહસ વરસ પ્રભુ આવખુએ, બ્રહ્મચારી ભગવંતતો;
અષ્ટ કરમ હેલે હણીએ, પોહોચ્યા મુગતી મહતતો.

આઠમની થાય

મંગલ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી સુર રાજજી;
આઠ જાતના કળસ ભરીને, નવરાવી જનરાજજી,
વીર જનેશ્વર જનમ મહોત્સવ, કરતાં સિવ મુખ સાધેજી;
આઠમનો તપ કરતાં અમ ઘેર, મંગળ કમળા વાધેજી.

એકાદશીની થાય.

એકાદશી અતી રૂઝડી, ગોવીંદ પુછે નેમ;
કોણ કારણ એ પરવ મોટું, કહોને મુજશું તેમ.
જનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકસોને પંચાસ;
તેણે કારણ એ પરવ મોટું, કરો મૌન ઉપવાસ.

સિધગિરીની થાય.

શ્રી શેત્રુંજ્ય તીરથ સાર, ગિરીવરમાં જેમ મેરૂ ઉદાર;
ઠાકેર રામા પાર, મંત્ર માંહી નવકારજ બાજુ.
નારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણુ, જળધર જળમાં બાજુ,
પંખીમાં ઉત્તમ જેમ હંસ, કુળ માંહી જેમ રીખવનો વંશ;
નાભિ તણે એ અંસ, ખેમાવતમાં શ્રી અરીહંત,
તપમુરામાં માહા મુનિવંત, શેત્રુંજે ગયા ગુણવંત;

પુંડરગિરી મહિમા, આગમમાં પ્રસીદ્ધ;
વિમળાચળ ભેટી, લહીએ અવીચળ રીદ્ધ.
પંચમ ગતી પોહિત્યા, મુનીવર કોડા કોડ;
એણે તીરથે આવી, કર્મ વીપાતક છોડ.

આદિ જીનવર રાયા, જાસ સોવત્ર કાયા;
મરૂદેવી માયા, ઘોરી લંછન પાયા;
જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા;
કેવળ સિરી રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા.

રૂપલ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારીએણુ દુઃખ વારેણ;
વર્ધમાન જીનવર વળી પ્રજુમે, શાશ્વત નામ એ ચ્યારેણ;
ભરતાદીક ખેત્રે મળી હોવે, ચ્યાર નામ ચીત્ત ધારેણ.
તેણે ચ્યાર એ શાશ્વત જીનવર, નમીએ નીત્ય સવારેણ.

પ્રહ ઉઠી વંદુ, રીખવદેવ ગુણવત;
 પ્રભુ બેઠા સોહીએ, સમવસરણ લગવંત;
 તણ છત્ર બીરાજે, ચામર ઢાળે ઇંદ્ર;
 જનના ગુણ ગાવે, સુરનર નારીના વૃંદ;

શ્રીમંધર જનની થાય.

શ્રી શ્રીમંધર જનવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
 અરીહંત સકળની, ભાવ ધરી કંઈ સેવ.
 સકળ આગમ પારક, ગણધર ભાખીત વાણી,
 જયવતી આણા, જ્ઞાન વીમળ ગુણ બાણી.

માહાવિદેહ બેત્રમાં મંધર સ્વામી, સોનાનું સીંહાસનજ;
 રૂપાનું ત્યાં છત્ર બીરાજે, રત્નમણીમાં દીવા ચારજ.
 કુમકુમ વરણી ત્યાં ધુમરી બિરાજે, મોતીના અક્ષત સારજ.
 ત્યાં બેઠા શ્રી મંધર સ્વામી, બોલે મધુરી વાણીજ.
 કેસર ચંદન ભર્યા કચોળાં, કસ્તુરી ખરાસજ;
 ચેહેલી પૂજા મોરી હોજે, ઉગમતે પ્રભાતેજ.

નમુકારસહિઅનુ પચ્ચખાણુ.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકારસહિઅનું પચ્ચખાણુ ચઉવિહુ પિઆહાર
 અસણું પાણું ખાઈમ સાઈમ અન્નથણાભોગણું સહસાગારે-
 ણું, વોસિરે,

અથ નમુકારસહિઅં મુકુસહિઅંનું પચ્ચખાણુ.
ઉગ્ગએસૂરે નમુકારસહિઅં મુકુસહિઅં પચ્ચખખાધ ચઉ-
વિહંપિઆહારં અસણું પાણું ખાધમં સાધમં અન્નથથણા-
ભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિયાગા-
રેણું વોસિરે

અથ પોરસિ સાઢપોરિસિનું પચ્ચખાણુ.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકારસહિઅં પોરિસિ સાઢપોરિસિ મુકુ સહિઅં
પચ્ચખખાધ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું
ખાધમં સાધમં અન્નથથણાભોગેણું સહસાગારેણું પચ્છન્નકાલેણું
દિસામોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિ-
યાગારેણું વોસિરે.

અથ પુરિમદ્દુ અવદ્દુનું પચ્ચખાણુ.

સૂરેઉગ્ગએ નમુકારસહિઅં પુરિમદ્દુ અવદ્દુ મુકુસહિઅં પ-
ચ્ચખખાધ સૂરેઉગ્ગએ ચઉવીહંપિઆહારં અસણું પાણું ખા-
ધમં સાધમં અન્નથથણા ભોગેણું સહસાગારેણું પચ્છન્નકાલેણું
દિસામોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સવ્વસમાહિવત્તિ-
આગારેણું વોસિરે.

વિગધં નિવિગધનું પચ્ચખાણુ,

વિગધઆ નિવિગધઅ પચ્ચખખાધ અન્નથથણાભોગેણું સહ-
સાગારેણું લેવાલેવેણું ગિહથસંસદ્દેણે ઉખિખત્ત વિષેગેણું
પદુચ્ચ મખિખએણું પારિક્કાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું
વોસિરે.

એઆસણા તથા એકાસણાનું પચ્ચખાણુ.

ઉગ્ગએસૂરે નમુકારસહિઅ પોરિસિ સાદૂપોરિસિં
પુરિમદ્દ મુકુસહિઅ પચ્ચખાઈ, ઉગ્ગએસૂરે ચઉવીહંપિઆ-
હારં, અસણં, પાણં, ખાઇમં, સાઇમં; અન્નથણા ભોગેણં,
સહસાગારેણં; પચ્છન્નકાલેણં, દિસામોહેણં, સાહુવયણેણં,
મહત્તરાગારેણ સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં, એકાસણં, એ-
આસણં પચ્ચખાઈ, તિવિહંપિઆહારં, અસણં, ખાઇમં,
સાઇમં, અન્નથણાભોગેણ, સહસાગારેણં, સાગારિઆગારેણં.
આઉટણપસારેણ ગુરૂઅલ્લુકાણેણં પારિક્કાવણિઆગારેણ
મહત્તરાગારેણં, સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં પાણુરસ લેવેણુવા
અલેવેણુવા અચ્છેણુવા સસિથેણુવા અસિથેણુવા વોસિરામિ

અથ આયંખિલનુ પચ્ચખાણુ.

ઉગ્ગએસુરે નમુકારસહિઅ પોરિસિ સાદૂપોરિસિં મુકિ-
સહિઅ પચ્ચખાઈ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવિહંપિ આહાર અ
સણં પાણં ખાઈમ સાઇમં અન્નથણાભોગેણં સહસાગારેણં
પચ્છન્નકાલેણ દિસામોહેણં સાહુવયણેણં મહત્તરાગારેણં
સવ્વસમાવિહિત્તઆગારેણં આયંખિલં પચ્ચખાઈ અન્ન-
થણા ભોગેણં સહસાગારેણં લેવાલેવેણં ગિહથસંસકેણં
ઉખિત્તવિવેગેણં પારિક્કાવણિઆગારેણં મહત્તરાગારેણં સવ્વ
અમાહિવત્તિઆગારેણં એકાસણં પચ્ચખાઈ તિવિહંપિ
આહારં અસણં ખાઇમં સાઇમં અન્નથણાભોગેણં સહસા-
ગારેણં સાગારિઆગારેણં આઉટણપસારેણં ગુરૂઅલ્લુકાણેણ
પારિક્કાવણિઆગારેણ મહત્તરાગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિ આ-

ગારેણ પાણસ્સ લેવેણવા અલેવેણવા અથ્થેણવા ખહુલેવેણવા
સસિથ્થેણવા વોસરે.

અથ ચઉવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગએ અભત્તકું પચ્ચખાઈ ચઉવિહરંપિ આ-
હાર અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથણ્ણભોગેણ સહ-
સાગારેણ પારિક્કાવણિયાગારેણ મહત્તરાગારેણ સંવસમાહિ-
વત્તિઆ ગારેણ વોસિરે.

અથ તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચખાણુ.

સૂરે ઉગ્ગએ અભત્તકું પચ્ચખાઈ તિવિહરંપિ આહારં
અસણું ખાઈમં સાઈમં અન્નથણ્ણભોગેણ સહસાગારેણ
મહત્તરાગારેણ સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ પાણહાર પોરિસિં
સાઠ્ઠપોરિસિં મુઠ્ઠિસહિઅ ધરસહિઅ પચ્ચખાઈ. ઉગ્ગએ-
સૂરે પુરિમદ્ધ અવદ્ધ પચ્ચખાઈ અન્નથણ્ણભોગેણ સહસાગા-
રેણ પચ્છન્નકાલેણ દિસામોહેણ સાહુવયણેણ મહત્તરાગારેણ
સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ પાણસ્સલેવેણવા 'અલેવેણવા
અથ્થેણવા ખહુલેવેણવા સસિથ્થેણવા અસિથ્થેણવા વોસિરે.

અથ ચઉથ્થ છઠભત્તાદિકનું પચ્ચખાણુ

સૂરેઉગ્ગએ ચઉથ્થભત્તં અભત્તકું પચ્ચખાઈ સૂરેઉગ્ગએ
છઠ ભત્તં અભત્તકું પચ્ચખાઈ પાણહાર પોરિસિં મુઠ્ઠિસહિઅ
પચ્ચખાઈ અન્નથણ્ણ ભોગેણ સહસાગારેણ મહત્તરાગારેણ
સંવસમાહિવત્તિઆગારેણ પાણસ્સલેવેણવા અલેવેણવા અથ્થે-
ણવા ખહુ લેવેણવા સસિથ્થેણવા અસિથ્થેણવા વોસિરે,

અથ ગાંઠસહિઅં આદિ અભિગ્રહોનું પચ્ચખાણુ.

ગાંઠસહિઅં દિવસહિઅ ધિયુગસહિઅં મુહુસહિઅં
પચ્ચખાઠ અન્નથ્થણાભોગેણુ સહસાગારેણુ મહત્તરાગારેણુ
સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણુ વોસિરે.

અથ ચૌદ નિયમ ધારનારને દેસાવગાસિકનુ
પચ્ચખાણુ.

દેસાવગાસિઅં ઉવભોગં પરિભોગ પચ્ચખાઠ અન્ન-
થ્થણાભોગેણુ સહસાગારેણુ મહત્તરાગારેણુ સવ્વસમાહિવત્તિ
આગારેણુ વોસિરે.

અથ સિંજનુ પચ્ચખાણુ.

અથ પાણુહાર દિવસચરિમનુ પચ્ચખાણુ.

પાણુહાર દિવસચરિમં પચ્ચખાઠ અન્નથ્થણાભોગેણુ
સહસાગારેણુ મહત્તરાગારેણુ સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણુ વોસિરે.

અથ ચઉવિહારનું પચ્ચખાણુ.

દિવસચરિમ પચ્ચખાઠ ચઉવિહારંપિ આહારં અસણુ
પાણું ખાઠમં સાધમ અન્નથ્થણાભોગેણુ સહસાગારેણુ મહ-
ત્તરાગારેણુ સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણુ વોસિરે.

અથ તિવિહારનુ પચ્ચખાણુ.

દિવસ ચરિમં પચ્ચખાઠ તિવિહારંપિ આહારં અસણુ

ખાદ્યમં સાધ્યમં અન્નથ્યણાભોગેણં સહસાગારેણં મહત્તરાગારેણં સવ્યસમાહિવત્તિયાગારેણં વોસિરે,

અથ દુવિહારનું પચ્ચખાણુ.

દિવસ ચરિમં પચ્ચખાણુ દુવિહારિ આહાર અસણુ ખાદ્યમં અન્નથ્યણાભોગેણુ સહસાગારેણુ સવ્યસમાહિવત્તિયાગારેણુ વોસિરે,

અથ પચ્ચખાણુના આગારની ગાથા.

દાયેવ નમુકારે, આગાર છયેવ પોરિસિએ સત્તેવય પુરિમદ્દે, એકાસણુગંમિ અકુવણં ॥ ૧ ॥ સત્તેગઢાણેસુ અકુવય અંખિલંમિ આગારા પંચેવય ભત્ત કુ, છપ્પાણે ચરિમ ચત્તારિ ॥ ૨ ॥ પંચ ચઉરે અભિગ્ગહે, નિવ્વિએ અકુ નય આગારા અપ્પાઉરણે પંચચઉ, હવંતિસેસેસુચત્તારિ ॥ ૩ ॥ ક્કાસિઅં પાલિઅં સોહિઅં તીરિઅં કિટ્ઠિઅં આરાહિઅં જંચન આરાહિઅં, તદ્દસ ભિચ્છામિ દુક્કડ ॥

અથ પચ્ચખાણુ પારવાનો વિધિ.

ઉગ્ગએસુરે નમુકાર સહિઅં પોરસિં સાકુપોરસિં ગં-કસહિઅમુકસહિઅં પચ્ચખાણુ કર્યું ચઉવિહાર આંખિલ નિવિ એકાસણુ ખેઆસણુ કર્યું તિવિહાર પચ્ચખાણુ ક્કાસિઅં પાલિઅં સોહિઅં તીરિઅં કિટ્ઠિઅં આરાહિઅં જંચ ન આરાહિઅં તદ્દસ ભિચ્છામિ દુક્કડ

હિત વચન માળા.

- ૧ સમજી લોકો નિંદા કરે તેવું કામ કરવું નહિ
- ૨ જીકું બોલવું નહિ.
- ૩ કુસંગ કરવો નહિ
- ૪ પાછળથી પસ્તાવો થાય તેવું કામ કરવું નહિ.
- ૫ ઉપરીને અપ્રિય થવાય તેમ વર્તવું નહિ.
- ૬ બોલ્યા પછી ફરવું પડે તેવું બોલવું નહિ
- ૭ ચડસા ચડસી કરવી નહિ.
- ૮ જીગડું રમવું નહિ.
- ૯ પરદારા સેવવી નહિ.
- ૧૦ વેહેમી થવું નહિ
- ૧૧ નિર્બળ મનના થવું નહિ
- ૧૨ અંધ શ્રદ્ધાળુ થવું નહિ
- ૧૩ ભોળા થવું નહિ.
- ૧૪ કપટિ થવું નહિ.
- ૧૫ ચાડી ખાવી નહિ
- ૧૬ કોઇનું દીલ દુખાવવું નહિ.
- ૧૭ વાહાલા સાથે વિરોધ કરવો નહિ.
- ૧૮ સજ્જનોમાં શરમાવું પડે તેવું કામ કરવું નહિ.
- ૧૯ મનમા મુંઝાવું પડે તેવું કામ કરવું નહિ.
- ૨૦ પોતાના પગ પર કુહાડો મારવો નહિ.
- ૨૧ બેસવાની ડાળ કાપવી નહિ.
- ૨૨ કલ્પો ઉછીનો લેવો નહિ.
- ૨૩ કલ્પાના આગેવાન થવું નહિ.

- ૨૪ સ્ત્રી, અંગરક્ષક અને રસોઈયા સાથે વિરોધ કરવો નહિ.
 ૨૫ સ્ત્રીના વિશ્વાસ કરવો નહિ.
 ૨૬ ચાકરો તથા સ્ત્રીઓને ઝાઝી છુટ આપવી નહિ.
 ૨૭ અતિ વિશ્વાસુ થવું નહિ.
 ૨૮ પોતાની આખરૂનાં કાંકરા થાય તેવું કામ કરવું નહિ.
 ૨૯ નીચ માણસોની સાથે પ્રસંગ કરવો નહિ.
 ૩૦ કૃપણનું મોં બોલાવવું નહિ.
 ૩૧ દેશ કાળથી પ્રતિકૂલ કાર્ય કરવું નહિ
 ૩૨ વિશ્વાસઘાત કરવો નહિ
 ૩૩ વિકથા કરવી નહિ-
 ૩૪ વખત વ્યર્થ કરવો નહિ.
 ૩૫ દેશના દ્રોહી થવું નહિ.
 ૩૬ નાતમાં કળ્યાણ ધાલવો નહિ.
 ૩૭ કોઈને વિના કારણ હેરાન કરવો નહિ.
 ૩૮ કુમાર્ગ દારી જનાર પુસ્તકો વાંચવા નહિ
 ૩૯ કદાચ કરવો નહિ.
 ૪૦ કુવિદ્યા શીખવી નહિ.
 ૪૧ કેફી વસ્તુ પીવી નહિ.
 ૪૨ નિર્દય થવું નહિ.
 ૪૩ ખરાબ વચન બોલવાં નહિ.
 ૪૪ કોઈની અજીવિકા ભાંગવી નહિ.
 ૪૫ દ્વેષ કરવો નહિ.
 ૪૬ ઉડાઉ થવું નહિ.
 ૪૭ લોભી થવું નહિ.

- ૪૮ કોઈના ભુંગથી રાજ થવું નહિ.
 ૪૯ નાસ્તિક થવું નહિ.
 ૫૦ ઢોંગી થવું નહિ.
 ૫૧ પારકી નિંદા કરવી નહિ.
 ૫૨ બેવકુફ થવું થઈ.
 ૫૩ વિષયી થવું નહિ.
 ૫૪ પ્રમાદી થવું નહિ.
 ૫૫ ગુણીજનોનો અવિનય કરવો નહિ.
 ૫૬ ભક્તિ હીન થવું નહિ.
 ૫૭ છાકરા થવું નહિ.
 ૫૮ ક્રોધ કરવો નહિ.
 ૫૯ ગર્વ કરવો નહિ.
 ૬૦ અભણ રહેવું નહિ.
 ૬૧ અસ્વચ્છ રહેવું નહિ.
 ૬૨ અનિયમીત થવું નહિ.
 ૬૩ મોહ રાખવો નહિ.
 ૬૪ મનની વાત હિતેશ્વરી શીવાય કોઇને કહેવી નહિ.
 ૬૫ પોતાની બઝાઈ કરવી નહિ.
 ૬૬ અવળે માર્ગે ચડવું નહિ.
 ૬૭ વહેતી નીકે તોડવી નહિ.
 ૬૮ સાર્વજનિક તથા ધર્માદાના કાર્યમાં વિઘ્ન કરવું નહિ.
 ૬૯ જીવહિંસા કરવી નહિ.
 ૭૦ આકૃત આવે તેવું કરવું નહિ.
 ૭૧ અસાર સંસારમાં આશક્ત થવું નહિ.

- ૭૨ મમત્વભાવ રાખવો નહિ.
 ૭૩ કુળ મર્યાદા છોડવી નહિ.
 ૭૪ શિષ્ટાચારનું ઉદ્ધિગ્ધન કરવું નહિ.
 ૭૫ સત્ય વસ્તુનો અનાદર કરવો નહિ.
 ૭૬ હિતવચનનો અનાદર કરવો નહિ.
 ૭૭ સજ્જનોનું અપમાન કરવું નહિ.
 ૭૮ દુષ્ટોને ઉત્તેજન આપવું નહિ.
 ૭૯ દેશનું દારિદ્ર વધે તેવા સાધનોને ઉત્તેજન આપવું નહિ.
 ૮૦ શક્તિ ઉપરાંત ખર્ચ કરવું નહિ.
 ૮૧ કુદેવને નમવું નહિ.
 ૮૨ કુધર્મનું સેવન કરવું નહિ.
 ૮૩ નીતિમાં શિથીલ થવું નહિ.
 ૮૪ કુચુરની ઉપાસના કરવી નહિ.
 ૮૫ વીતરાગ ભાપીત વચનની અશ્રદ્ધા કરવી નહિ.
 ૮૬ કોઠની હાંસી કરવી નહિ.
 ૮૭ બહુ બોલા થવું નહિ.
 ૮૮ સહસા કામ કરવું નહિ.
 ૮૯ વેશ્યામાં આસક્ત થવું નહિ.
 ૯૦ લાંચ ખાવી નહિ.
 ૯૧ વિદ્યાનો ગર્વ કરવો નહિ.
 ૯૨ આર્તધ્યાન કરવું નહિ.
 ૯૩ અન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું નહિ.
 ૯૪ દુર્જનની સોબત કરવી નહિ.
 ૯૫ સ્વસ્વરૂપને ભૂલવું નહિ.

- ૯૬ શિકાર કરવો નહિ.
 ૯૭ રૌદ્ર ધ્યાન કરવું નહિ.
 ૯૮ હલકી પરતંત્રતા સ્વીકારવી નહિ.
 ૯૯ મુદો ચુકી જવો નહિ.
 ૧૦૦ મનુષ્યભવ વ્યર્થ ગુમાવવો નહિ.
 ૧૦૧ પુન્યની કમાઈ કર્યા વિના રહેવું નહિ.
 ૧૦૨ અશુભ કર્મ કરવાં નહિ.
 ૧૦૩ પારકે પૈસે વેપાર કરવો નહિ.
 ૧૦૪ કરજ કરીને વરો કરવો નહિ
 ૧૦૫ અધર્મ કરવો નહિ.
 ૧૦૬ કર્મનો ક્ષય કર્યા વગર રહેવું નહિ.
 ૧૦૭ મિથ્યાત્વ સેવવું નહિ.
 ૧૦૮ ખોટું જ્ઞાન મેળવવું નહિ, સમકિત સહિત ધર્મ કરવો.

ખોલ વચન.

- ૧ દિવસે એવું કાર્ય કરવું કે રાત્રીએ નિરાંતે સૂઈ રહેવાય.
- ૨ આઠ માસ એવું કાર્ય કરવું કે ચોમાસામાં કરવું ન પડે.
- ૩ યુવાવસ્થામાં એવું કાર્ય કરવું કે વૃદ્ધાવસ્થામાં મુખે દિવસો નિર્ગમન થાય.
- ૪ જન્મ પર્યંત એવું કાર્ય કરવું કે આવતાં સવમાં દુખે વેઠવાં ન પડે.

૫ અધમ પુરૂષો વિદ્વન્ના ભયથી કોઇપણ કાર્યનો આરંભ કરતાં નથી.

૬ મધ્યમ પુરૂષો આરંભ કરેલાં કાર્યને વિદ્વન્ આવવાથી છોડી દે છે.

૭ ઉત્તમ પુરૂષો વિદ્વન્ આવ્યાં છતાં પણ આરંભેલા કાર્યને સંપૂર્ણ પાર પાડે છે.

૮ વાંચનાર, જેણે તને ઉપકાર કર્યો હોય, તેનો અપકાર કરવા કદી ઇચ્છીશ નહિ.

૯ જો તું આખાદ થવાને ઇચ્છતો હોતો ન્યાય માર્ગથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરતા શીખ.

૧૦ વિદ્યા ખરચ કરતાં ખૂટે નહિ, તેવું એક અપૂર્વ ધન છે, માટે પૈસાનો સંગ્રહ કરવો તથા દરેક વિદ્યાનો સંગ્રહ (સંચય) કર.

૧૧ સાથે એટલું યાદ રાખજે કે વિદ્યાનો ગર્વ કદી કરવો નહી, કેમકે તારાથી વધારે વિદ્યાને ધારણ કરનારા પણ દુનિયામાં ઘણા છે.

૧૨ શુક પાઠ જેવું જ્ઞાન મેળવ્યા કરતાં અનુભવ જ્ઞાન મેળવવું શ્રેષ્ઠ છે.

૧૩ વાંચનાર ! તને મોક્ષ સુખની વાંછા હોયતો સમ્યગ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરજે.

૧૪ સદ્ગુરૂની ઉપાસના કરી વિનય ગુણ વડે અને તારા સતત ઉદ્યમ વડે તું સદ્બોધની પ્રાપ્તિ કરી શકીશ.

૧૫ તારું શ્રેય વાંછતો હો તો સત્ પુરૂષોનો સંગ કર, ગુ-

છીજન ઉપર પ્રાપ્તિ રાખ, અને ઉત્તમ પુરુષોના કાર્યનું
અનુકરણ કર.

૧૬ સદાચારથી તારી આબાદી થશે તેમ ધારી સદાચારનું
સેવન કર.

૧૭ આ લોક અને પરલોક વિરુદ્ધ કાર્ય પ્રાણાન્તે પણ ન કરીશ

૧૮ વાંચનાર ! તું વિશ્વાસઘાતને મહાપાપનું મુળ જાણી
તેનો ત્યાગ કર.

૧૯ યત્ર, તત્ર, મત્ર વિગેરે કોઇપણ ધર્મથી અધિક નથી.
યત્રાદિ આ ભવમાં સુખ આપે છે, અને ધર્મ ભવોભ-
વમાં સુખ આપે છે, માટે ધર્મનોજ આદર કરેવો,

૨૦ ગંધ વિના ફુલની શોભા નથી, દાંત વિના મુખની
શોભા નથી, સત્યતા વિના વચનની શોભા નથી, તેમ
પુણ્ય વિના પુરુષ શોભાને પામતો નથી.

૨૧ મન જીત્યું તેણે સર્વ જીત્યું એમ સમજી મનનેજ વશ કરવું
૨૨ મુખને શિખામણ આપવી, કદાચહીને ધર્મ સંભળાવવો,
અને કુપુત્ર અગર કુશિષ્યને ઘોઘ આપવો તે નિષ્ફલ છે.

૨૩ અજળીમાં રહેલા જળની જેમ યોવન દિન દિન ગળે છે

૨૪ પુણ્યથી પુન્ય વધે છે, અને પાપથી પાપ વધે છે, માટે
નિરંતર પુન્યજ કર્યા કરવું.

૨૫ પુન્ય કરવાથી રૂપ લાવણ્યતા, યશ, માન, પ્રતિષ્ઠા, વગેરે
પ્રાપ્ત થઇ ઠેકાણે ઠેકાણે સુખજ મળે છે; અને પાપ
કરવાથી ઠેકાણે ઠેકાણે દુઃખજ મળે છે.

- ૨૬ વ્રતમાં શીલ (બ્રહ્મ) વ્રત ઉત્તમ, દાનમાં અભયદાન ઉત્તમ, ગુણમાં વિનય ગુણ ઉત્તમ, તેમજ રૂપમાં ભગવંતનું રૂપ અને વચનમાં સિદ્ધાંત વચન ઉત્તમ બાલુવું.
- ૨૭ સંતોષથી સુખ મળે છે. સુખથી ધર્મ સાધિ શકાય છે અને ધર્મથી મોક્ષ મળે છે, માટે સતપુરુષોએ અત્યંત સંતોષ ધારવો યોગ્ય છે.
- ૨૮ જેવી મતિ તેવી ગતિ, જેવી ક્રિયા તેવું કર્મ, જેવો તપ તેવું ફલ, તેમ જેવો સંતોષ તેવુંજ સુખ સમજવું.
- ૨૯ વ્રત ભંગ કરનાર જેવો કોઇ પાપી અને વ્રત પાળનાર જેવો કોઈ ધર્મી નથી.
- ૩૦ ધર્મની પરીક્ષા બહુ દાહીલી છે.
- ૩૧ ઉપાધિવાળાને તત્વથી સુખ હોતું નથી.
- ૩૨ પર્વતમાં મેરૂ મોટો, દેવમાં ઈંદ્ર મોટો, કેવળીમાં તીર્થ-કર મોટો, ગ્રહમાં ચંદ્ર મોટો, સર્વ વ્રતમા બ્રહ્મચર્ય વ્રત મોટું તથા પર્વમાં પર્યુષણ પર્વ મોટું છે; તમ મંત્રમા નવકાર મંત્ર મોટો છે.
- ૩૩ સૂર્ય તરફ નજર કરવાથી આંખના તેજનો ક્ષય થાય છે. તેમ પરસ્ત્રી તરફ નજર કરવાથી મનુષ્યોનું પુણ્ય રૂપ તજ ક્ષય પામે છે; માટે પરસ્ત્રી તરફ ખોટી દૃષ્ટિએ કરવી નહિ.
- ૩૪ માંસ, મદિરા, શિકાર, ચોરી, જુગાર, વેશ્યા તથા પરસ્ત્રીગમન, એ સાત વ્યસનો ઘોર નરકમાં લઇ જનાર છે, માટે શાણા જનોએ તે સાતે અવશ્ય તજવાં.
- ૩૫ રે જીવ ! વિવિધ પ્રકારના ઉપદ્રવો વડે અતિ ભયાનક એવા સંસાર રૂપી કારાગ્રહમાં રહતું, ભૂમિ ઉપર શયન

કરવું, મનુષ્યોના હીન અને અનાદરના વચનો સાંભળવા, તાપ તથા ટાઠ સહન કરવાં, ભૂખતૃષ્ણાનું દુઃખ ભોગવવું, શરીર તથા દ્રવ્યનો ક્ષય થવો, વિગેરે સર્વ પૂર્વજન્મમાં જે જે કર્મ બાંધ્યાં હોય તેના ઉદય આવવાથી ભોગવવું પડે છે, પરંતુ હે મુખ! જરા પણ મનમાં વૈરાગ્ય લાવતો નથી, અને મોહમાં ફસાઈ તત્વને પણ જાણતો નથી.

૩૬ હે જીવ ! તું ઉપદેશ દુઃખનો કરે છે, અને વાંછા મુખની કરે છે. પણ તત્વને જાણીશ તોજ તારી સર્વ વાંછા ફળીભૂત થશે.

૩૭ હે જીવ ! પૂર્વે જે શુભ વા અશુભ કર્મ તે બાંધ્યાં છે તે આ ભવમાં ઉદય આવવાથી તારે ભોગવવાં પડે છે, તેમાં બીજા ઉપર કોપ શા માટે કરે છે ! કેમકે કોઈ કોઈને સુખ કે દુઃખ આપતું નથી. કર્યા કર્મ પ્રમાણે ફળ મળે છે, ભાવીભાવ બન્યા કરે છે, તે માટે કષ્ટ પડે ત્યારે શોચ નહિ કરતાં ધીરજ અગીકાર કરવી, દૈવ પ્રતિકુલ હોય ત્યારે કોઈ રક્ષણ કરી શકતું નથી, બીજાનો નિમિત્ત માત્ર છે.

૩૮ કોઈ પાસે ખુશામતના વચન બોલવાથી કાંઈ લાભ નથી; પુન્યના ઉદયથીજ સર્વ અભિલાષા ફળે છે.

૩૯ રે જીવ ! મોટા દેવ દાનવને પણ કષ્ટ પડે છે; તો કષ્ટમાં શા સારૂ વિષાદ કરે છે. આ સંસારમાં તો કોઈના મનોરથ પૂર્ણ થાય છે. કોઈના ભંગ થાય છે, કોઈને નિત્ય દુઃખ થાય છે, કોઈને સુખ થાય છે, તેથી સત્પુરૂષતા તેનેજ કહેવો કે જે નિર્મળ સ્વભાવને ધારણ કરી પ-

- રોપકારમાં તત્પર થઇઃધર્મમાં રક્ત હોય, અને સંપદા
છતાં અહંકાર કરે નહિ, અને કષ્ટ આવે શોચ કરે નહિ.
- ૪૦ હે જીવ ! રડવાથી ચિત્તમાં સંતાપ થાય છે, પણ રડ-
વાથી કે દીન વચન બોલવાથી કર્મ છૂટતાં નથી, ભોગવ-
વાંજ પડે છે.
- ૪૧ તું વિકટ વનમાં ભ્રમણ કર, પર્વતો ઉપર ચડ, સમુદ્રમાં
અગર ગુફામાં પ્રવેશ કર, પણ ભાગ્યથી અધિક મળ-
વાનું નથી, કેમકે પુન્ય હીન પુરુષનો ઉદમ નિષ્ફળ
થાય છે, તથાપિ ઉદમ કરવાની જરૂર છે.
- ૪૨ હે અવિવેકી ! જે કુટુંબને માટે તું મોહ કરે છે, અને
સદા પાપ કરે છે, તે કુટુંબ તને નરકાદિકના દુઃખોથી
છાડવી શકવાનું નથી. લક્ષ્મી જલકલ્પીલવત્ ચપલ છે,
મનુષ્યનું લાવણ્ય સંધ્યાના રંગ સરખું છે, બળ કમળ
પત્ર ઉપર રહેલા જલખિંદુ પેઠે અસ્થિર છે, આયુષ
વિજળીના ચમકારા તુલ્ય છે, માટે તેના માટે તારે
વિષાદ કરવો નહિ.
- ૪૩ રે જીવ ! દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ પામીને જેણે આત્મ હિત
કર્યું નહિ તેનો જન્મ નિષ્ફળ જાણવો.
- ૪૪ રે જીવ ! પરસ્મિ અને પર દ્રવ્યની તું વાંછા કર નહિ.
અને પ્રાણાતિપાતાદિ પાપ સ્થાનકોને સેવ નહિ, તે
મહા અનથના મુળ છે, અને નર્કમાં લઇ જનારા છે,
- ૪૫ ભોલી પુરુષ અન્યાયથી બીજાનું ધન લેવાને ઈચ્છે છે,
પણ તેનું ધન અને ચોવન અસ્થિર જાણવું.
- ૪૬ દુઃખ સર્વને પોતાની તુલ્ય માની કોઇને પણ દુઃખ
દર્શ નહિ.

- ૪૭ મન, વચન અને કાયાનો ઉપયોગ એવો કરવો કે જેથી વૈરાગ્ય થાય અને પાપ દૂર જાય, મજા પાપ નાશક આવે તેવો ઉપયોગ કરવો નહિ.
- ૪૮ જે પોતાના રાગી, ગુરુ, શેઠ અગર મિત્રને વિદ્યાસ આપી તેનો ધાત કરે, તેને બંને લોકમાં સુખ થતું નથી.
- ૪૯ પુણ્યવાન પુરુષોનો વખત તત્વ ચિંતા કરવામાં, હિત વચન બોલવામાં, અને મુનિ જનનું સન્માન કરવામાં જાય છે અને પાપીઓનો વખત સદા કુકર્મમાં જાય છે.
- ૫૦ હે જીવ! આર્ય ક્ષેત્ર, મનુષ્ય જન્મ, ઉત્તમ, કુળ, સદાચાર, શરીર આરોગ્ય, દેવ ગુરુ ધર્મની સામગ્રી, એ સર્વ પામવું અત્યંત દુર્લભ છે, માટે સાવધાન પણે રહી બોધી બીજની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમ કરવો; જેથી ફરી દુઃખ ભોગવવું પડે નહિ.
- ૫૧ પડિત પુરુષ તો તેનેજ જાણવો કે જે સર્વ સામગ્રી પામી આત્મ હિતમાં તત્પર થાય કે જેથી ફરી જન્મ મરણ કરવા પડે નહિ. રાજ્યાદિક પૌદ્ગલિક સુખ પામવું મુશ્કેલ નથી, પરંતુ સર્વજ્ઞ કથિત ધર્મ રહસ્ય પામવું બહુ કઠણ છે.
- ૫૨ હજારો હજારથી ખેડેલા ઉખર ભૂમિવાલા ક્ષેત્રમાં જેમ ધાન્ય પેદા થતું નથી તેમ ધર્મ હીન પુરુષોને ધણા પ્રયાસે પણ બોધ થતા નથી. ધર્મ કરવાથીજ સર્વ સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.
- ૫૩ રે જીવ! તુ આ ભવમાં ધર્મ નહિ કરે તો તારે પર-લોકમાં ફહન, છેદન. સેદન આદિ અનેક દુઃખો સહન કરવા પડશે. માટે ધર્મને સર્વથી ઉત્તમ જાણીને તેનો જ આદર કર.

સમાપ્ત.

સૂચના

પુસ્તકને જેમતેમ ત્યાં ત્યાં રખડતું મૂકી આશાતના કરવી નહીં. તેમજ અશુદ્ધ હાથે પુસ્તકને અડકવું નહીં. ઉપાડે સુખે પુસ્તક વાંચવું નહીં.

કર્મગ્રંથ.

અમારી તરફથી શાસ્ત્રી દાઇપમાં કર્મગ્રંથ ભાગ ૧ હો, છપાવવામાં આવ્યો છે તેની અંદર પ્રથમથી ચાર કર્મગ્રંથનો સમાવેશ કર્યો છે. જેન પાઠશાળાઓમા ભણવા ભણાવવાને સુગમ પડે તેવા હેતુથી પ્રથમ ગાળા પછી શબ્દાર્થ પછી વિચારાર્થની ગોઠવણ કરવામાં આવી છે તથા તેને પાકા નવ દ્વા પાંચ મરજી માધ્યમમાં આવ્યો છે કિમ્ત રૂ ૧૦૦.

અમારી પાસેની નીચેનાં પુસ્તકો મળશે.

પંચપ્રતિકમણ (નવસ્મરણ તથા જીવ-

નિયાતિ ચાર પ્રકરણોના) અર્થસાથે	રૂ. ૦-૧૨-૦
દેવનીરામ અથો સહિત	રૂ. ૦-૪-૦
જીવનિચારાદિક ચાર પ્ર૦ અર્થ સાથે	રૂ. ૦-૪-૦
જામારક મૂત્ર અર્થ સહિત.	રૂ. ૦-૦-૬
પાકરણમાલા	રૂ. ૧-૬-૦

આગતર ઉમેદચંદ રાયચંદ.

૬, શેઠ મગુભાઈ પ્રેમચંદ જૈન જ્ઞાન વર્ધક શાળા અગર પાંજરાપોળ
અમદાવાદ.

